

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 202

38e jaargang

7 augustus 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	<u>Bladzijde</u>
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 202/01	E-64/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van verplichte doktersrecepten en de wachttijden voor diergeneesmiddelen in de Europese Unie	1
95/C 202/02	E-68/95 van Jannis Sakellariou aan de Raad Betreft: Militaire hulp van de verschillende Lid-Statens van de Europese Unie aan de Regering van Soedan	2
95/C 202/03	E-82/95 van José Valverde López aan de Raad Betreft: Multilateraal toezicht op het economisch beleid	2
95/C 202/04	E-99/95 van Manuel Porto aan de Raad Betreft: Prijs van het papier voor het drukken van kranten	3
95/C 202/05	E-144/95 van Ian White aan de Commissie Betreft: Repatriëring van lijken binnen de Europese Unie	3
95/C 202/06	E-428/95 van Ian White aan de Commissie Betreft: Lijkenvervoer binnen de Gemeenschap	3
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-144/95 en E-428/95	3
95/C 202/07	E-174/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Tenuitvoerlegging van het Witboek	4
95/C 202/08	E-176/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Ondersteuning van plaatselijke initiatieven ter bevordering van de werkgelegenheid en partnerschap met plaatselijke autoriteiten	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 202/09	E-191/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Economische samenwerking met de Midden- en Oosteuropese landen (MOEL)	4
95/C 202/10	E-192/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Dialoog met de Oosteuropese landen	5
95/C 202/11	E-195/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Euro-Atlantische Conferentie	5
95/C 202/12	E-196/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Aansluiting bij het Verdrag van Maastricht	6
95/C 202/13	E-204/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Europese bijdrage aan de acht grote werken	6
95/C 202/14	E-205/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Financiering van de aanleg van een gasleiding tussen Rusland en de Europese Unie	6
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-204/95 en E-205/95	6
95/C 202/15	E-206/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Aandeel privé-kapitaal in grote infrastructuurprojecten	7
95/C 202/16	E-209/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Oriëntatie van onderzoek	7
95/C 202/17	E-211/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Europese prioriteiten op het gebied van de supersonische luchtvaart	8
95/C 202/18	E-215/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Coördinatie van de werkzaamheden in het kader van het stabiliteitspact en in het kader van de stabiliteit van de WEU	8
95/C 202/19	E-217/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Oprichting van een Atlantisch observatorium voor de ansjovis	9
95/C 202/20	E-221/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Zomertijd en energiebesparing	9
95/C 202/21	E-223/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Bevordering van het Europees toerisme op de Amerikaanse en Aziatische continenten	10
95/C 202/22	E-224/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Cultureel beleid van de Europese Unie	10
95/C 202/23	E-225/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Invoering van het Fins en het Zweeds als officiële taal	10
95/C 202/24	E-226/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Uitbreiding en regionaal beleid	11
95/C 202/25	E-232/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Communautaire ontwikkelaars	11

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 202/26	E-234/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Industriebeleid	11
95/C 202/27	E-235/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Minimumprijs voor hematiet ruwijzer	12
95/C 202/28	E-236/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Visserijbeleid en handelsbeleid	12
95/C 202/29	E-237/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Industriebeleid	13
95/C 202/30	E-238/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Impuls voor de cabotage	13
95/C 202/31	E-239/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Regionaal partnerschap en schema ontwikkeling communautaire ruimte	13
95/C 202/32	E-240/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Europees beleid ruimtelijke ordening	13
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-239/95 en E-240/95	13
95/C 202/33	E-241/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Bosbeleid	14
95/C 202/34	E-266/95 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Raad Betreft: Persbericht van de zitting van de Raad van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken van 30 november en 1 december 1994	14
95/C 202/35	E-275/95 van Luigi Florio, Gian Boniperti, Aldo Arroni en Riccardo Garosci aan de Raad Betreft: Geweld tegen de straatkinderen in Guatemala	15
95/C 202/36	E-278/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: In Nederland erkend politiek vluchteling uit Turkije moet in eigen land onderduiken (aanvullend antwoord)	15
95/C 202/37	E-287/95 van Jan Bertens aan de Raad Betreft: Vermiste personen op Cyprus	16
95/C 202/38	E-383/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Problemen voor de volksgezondheid op het eiland Symi	16
95/C 202/39	E-393/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Het eiland Symi en het tweede communautair bestek	17
95/C 202/40	E-433/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Toegang tot het ondersteuningsstelsel voor kleine investeringen in het grensgebied in het kader van Interreg II	17
95/C 202/41	E-450/95 van Wayne David aan de Raad Betreft: Mensenrechten en controle op wapenexport	18
95/C 202/42	E-451/95 van Wayne David aan de Raad Betreft: Drijfnetten	18

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 202/43	P-475/95 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Verbranding van Cemfuel, een uit afval verkregen produkt	18
95/C 202/44	E-483/95 van Giles Chichester aan de Commissie Betreft: Uitvoering en handhaving van het gemeenschappelijk visserijbeleid	19
95/C 202/45	E-509/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen van de landbouw en het beheer van de agrarische rijkdommen	19
95/C 202/46	E-513/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Voedselverstrekking aan de armen	20
95/C 202/47	E-549/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Muskaatwijn van Scanzo	20
95/C 202/48	E-556/95 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Overbrenging van nucleair afval	21
95/C 202/49	E-569/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Europese rietsuiker	21
95/C 202/50	E-590/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Autotoeleveringsindustrie in Oostenrijk: toezegging voor handelstegenprestaties van Japan	22
95/C 202/51	E-601/95 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Noodzaak een einde te maken aan de „tonijnoorlog” door het gebruik van drijfnetten te verbieden	22
95/C 202/52	E-737/95 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Implementatië van de Habitatrichtlijn	23
95/C 202/53	E-752/95 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Landbouwprobleemgebieden — Revinhade Felgueiras	23
95/C 202/54	E-757/95 van Holger Gustafsson aan de Commissie Betreft: Ontoereikende bescherming van slachtvee binnen de Europese Unie bij behandeling en vervoer	24
95/C 202/55	E-777/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Ruimtelijke-ordeningsbeleid	25
95/C 202/56	E-783/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Regionaal partnerschap en het plan voor de ruimtelijke ontwikkeling van de Gemeenschap	25
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-777/95 en E-783/95	25
95/C 202/57	E-805/95 van Mikko Rönholm, Saara-Maria Paakkinen, Ulpu Iivari en Riitta Myller aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen jeugdwerkloosheid: verhoging van de leeftijdsgrens tot 25 jaar	25
95/C 202/58	E-809/95 van Giulio Fantuzzi aan de Commissie Betreft: Compatibiliteit van de regels inzake de fabrikantenverklaring van de melkproducenten met de communautaire regels	26
95/C 202/59	E-814/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Documentatie over de programma's inzake onderzoek en technologische ontwikkeling	26

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 202/60	E-846/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Paardenraces in Krombeke en St. Eloois Winkel (België)	27
95/C 202/61	E-851/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Steun ten behoeve van het beleid op het gebied van onderzoek en technologie	27
95/C 202/62	E-854/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Avicenne-programma	28
95/C 202/63	E-862/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Geen strafrechtelijke gevolgen van milieuvervuiling door industrieel afval	28
95/C 202/64	E-866/95 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Opneming van de abrikoos in de lijst van door concurrentie bedreigde mediterrane produkten	29
95/C 202/65	E-867/95 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Aan Luxemburg toegewezen deel van het communautaire initiatief Pesca	29
95/C 202/66	E-875/95 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Behoud van natuurlijke omgeving, flora en fauna	30
95/C 202/67	E-881/95 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Overeenkomst van de Raad van 22 december 1994 inzake het beheer van de visserij in bepaalde zones en van communautaire visbestanden	30
95/C 202/68	E-901/95 van Francisca Sauquillo Pérez del Arco aan de Commissie Betreft: Gelijke behandeling van vrouwen	30
95/C 202/69	E-910/95 van Christian Jacob aan de Commissie Betreft: Europese productie van asperges en concurrentie van derde landen	31
95/C 202/70	E-912/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Beleid ten voordele van de streekpers	31
95/C 202/71	E-915/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Atlantische waarnemingspost voor ansjovis	32
95/C 202/72	E-941/95 van Celia Villalobos Talero aan de Commissie Betreft: Het Adapt-programma	32
95/C 202/73	E-974/95 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Commissie Betreft: Samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken	33
95/C 202/74	E-984/95 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Aanwerving van personeel bij de Europese Instellingen	34
95/C 202/75	P-1004/95 van Christian Jacob aan de Commissie Betreft: Bepalingen inzake de toekenning van compensatiebedragen	34
95/C 202/76	E-1005/95 van Friedrich Wolf aan de Commissie Betreft: Opdrachtenbeleid van de vertegenwoordiging van de Europese Commissie in Bonn ..	35
95/C 202/77	E-1033/95 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Pensioenaf trek	35
95/C 202/78	E-1048/95 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Politieke pacificatie in Noord-Ierland	36

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 202/79	P-1052/95 van Erika Mann aan de Commissie Betreft: Steun in 1994 voor Nedersaksen	36
95/C 202/80	E-1062/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Visserij-inspectie	37
95/C 202/81	E-1086/95 van Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Fiets in internationale trein	37
95/C 202/82	E-1087/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: EG-steun aan ontwikkelingsprojecten in Paraguay	38
95/C 202/83	E-1092/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Verbod in geheel Europa op antisemitische geschriften die de Holocaust loochenen ..	38
95/C 202/84	P-1116/95 van Wayne David aan de Commissie Betreft: Aanwending van de Phare-middelen in Roemenië	39
95/C 202/85	E-1119/95 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Drugsdoden	40
95/C 202/86	E-1125/95 van Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: EU-ontwikkelingshulp voor Midden-Amerika	40
95/C 202/87	E-1133/95 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Acties van de Commissie naar aanleiding van de olieramp in de Republiek Kome van oktober 1994	41
95/C 202/88	P-1140/95 van André Laignel aan de Commissie Betreft: Landbouw: verhoging van de compensatiepremie voor eiwithoudende gewassen	41
95/C 202/89	P-1141/95 van Michael Tappin aan de Commissie Betreft: Invoering van een certificeringsprocedure voor in de Europese Unie geproduceerde keramische tegels die voor uitvoer naar Polen zijn bestemd	42
95/C 202/90	P-1187/95 van Livio Filippi aan de Commissie Betreft: Uitvoer van tegels uit de Europese Unie naar Polen	43
95/C 202/91	E-1197/95 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Uitvoer van keramiek uit de Europese Unie naar Polen	43
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-1141/95, P-1187/95 en E-1197/95	43
95/C 202/92	P-1143/95 van Antoine-François Bernardini aan de Commissie Betreft: Postdiensten	44
95/C 202/93	P-1145/95 van Raymond Chesa aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de verordening betreffende eiwithoudende gewassen van het GLB ...	44
95/C 202/94	E-1150/95 van Gerhard Botz aan de Commissie Betreft: Bevordering van contacten tussen burgers van de Europese Unie en burgers van de landen in Midden- en Oost-Europa	45
95/C 202/95	P-1161/95 van Christian Jacob aan de Commissie Betreft: Landbouwverzekeringen: nationale steunmaatregelen	46

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 202/96	P-1171/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Het ontbreken van een milieu-effectrapportage bij de aanleg van de autoweg A 250 in Duitsland	46
95/C 202/97	E-1183/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Gebruik van nieuwe technologie voor teleac- en afstandsonderwijs	47
95/C 202/98	E-1184/95 van Gérard Caudron aan de Commissie Betreft: Verordening eiwithoudende gewassen	48
95/C 202/99	P-1204/95 van Lilli Gyldenkilde aan de Commissie Betreft: Thermie II	48
95/C 202/100	E-1206/95 van Lilli Gyldenkilde aan de Commissie Betreft: Thermie II	49
95/C 202/101	P-1222/95 van Yvan Blot aan de Commissie Betreft: Compensatie voor eiwithoudende gewassen	49
95/C 202/102	E-1252/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de maatregelen ten behoeve van de markt van eiwithoudende gewassen	49
95/C 202/103	E-1265/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Europese hulp ter verzekering van een minimumlevensstandaard voor Guatemalteekse vluchtelingen	50
95/C 202/104	E-1266/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Basisproducten en medische hulp voor het schiereiland Jaffna, Sri Lanka	50
95/C 202/105	E-1267/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Hulp aan de door de wervelstorm Gordon getroffen Cubaanse bevolking	51
95/C 202/106	E-1268/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Hulp aan El Salvador	51
95/C 202/107	E-1276/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Jaarverslag 1994 van het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap	51
95/C 202/108	E-1280/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Wapens voor Indonesië	52
95/C 202/109	E-1283/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Straatkinderen in Honduras	52
95/C 202/110	E-1320/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Erasmus-beurzen	53
95/C 202/111	E-1335/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Criteria waaraan instellingen voor hoger onderwijs moeten voldoen om in aanmerking te komen voor Erasmus-Socrates-beurzen	53
95/C 202/112	E-1336/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Criteria waaraan instellingen voor hoger onderwijs moeten voldoen om in aanmerking te komen voor Erasmus-Socrates-beurzen	53

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 202/113	E-1468/95 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Toekenning van beurzen voor het Socrates-programma	54
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1320/95, E-1335/95, E-1336/95 en E-1468/95	54
95/C 202/114	E-1356/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen van de landbouw en beheer van de agrarische hulpbronnen ...	54
95/C 202/115	P-1368/95 van Angela Kokkola aan de Commissie Betreft: VN-conferentie van september 1995 te Peking	55
95/C 202/116	P-1369/95 van Jürgen Schröder aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdende projecten tussen Duitsland en Tsjechië en tussen Duitsland en Polen	55
95/C 202/117	E-1374/95 van Francisco Lucas Pires aan de Commissie Betreft: Gevolgen voor het milieu van Spaans waterplan	56
95/C 202/118	E-1425/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Evaluatieprogramma radiologische bescherming	56
95/C 202/119	P-1431/95 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijk toerismebeleid van de Europese Unie	57
95/C 202/120	E-1443/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Het voorgestelde Pa Nam-project in Tibet	57
95/C 202/121	E-1694/95 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen	58
95/C 202/122	E-1695/95 van Jack Lang aan de Commissie Betreft: Verordening eiwithoudende gewassen	58

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-64/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(30 januari 1995)

(95/C 202/01)

Betreft: Harmonisatie van verplichte doktersrecepten en de wachttijden voor diergeneesmiddelen in de Europese Unie

Met het wegvallen van de binnengrenzen op 1 januari 1993 zijn de verschillende distributiekkanalen voor diergeneesmiddelen in samenhang met de verschillende nationale regelingen op het stuk van de verplichte recepten niet langer in voldoende omvang door de verschillende Lid-Staten te controleren. Als bezwarende factor zij genoemd dat de wachttijden per Lid-Staat verschillend zijn vastgesteld.

Deze feiten zijn niet alleen concurrentievervalsing maar bieden ook talrijke mogelijkheden tot misbruik. De bescherming van de gezondheid en van de consument zijn daarom in gevaar.

Kan de Commissie geen voorstel voor de harmonisatie van verplichte recepten en de wachttijden voor diergeneesmiddelen in de Europese Unie indienen?

Zo ja, wanneer kan een dergelijk voorstel tegemoet worden gezien?

Welke voorbereidende werkzaamheden werden tot nu toe ondernomen?

Is de Commissie ook niet van mening dat hierbij haast is geboden om schade te voorkomen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 maart 1995)

Bij Richtlijn 81/851/EEG⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 90/676/EEG⁽²⁾, zijn bepalingen vastgesteld ter harmonisatie van de handel in geneesmiddelen voor diergeneeskundig

gebruik, met name ter bescherming van de consumenten van producten van dierlijke oorsprong.

Daarbij zijn groot- en kleinhandel onderworpen aan bepaalde verplichtingen die ervoor moeten zorgen dat uitsluitend personen die over een vergunning beschikken, een dergelijke activiteit mogen uitvoeren en dat transacties van geneesmiddelen die zijn bestemd om te worden toegevoerd aan voor de levensmiddelen gekweekte dieren, worden geregistreerd.

Voorts mogen overeenkomstig dezelfde richtlijn bepaalde soorten geneesmiddelen uitsluitend op recept worden afgeleverd. Deze minimumbepalingen zullen leiden tot een convergentie van de nationale voorschriften voor het afleveren van diergeneesmiddelen. Bepaalde Lid-Staten hebben de vrees uitgesproken dat het voor de nationale autoriteiten ten gevolge van de voltooiing van de interne markt moeilijker wordt om te eisen dat bepaalde categorieën geneesmiddelen uitsluitend op voorschrift worden afgeleverd wanneer de eigenaars van dieren die producten zonder voorschrift in een buurland kunnen kopen. In januari 1993 heeft de Commissie daarom een grote raadpleging gehouden. Op basis van die raadpleging heeft de Commissie evenwel geconcludeerd dat het probleem momenteel niet dermate acuut is dat op communautair niveau moet worden opgetreden.

Krachtens Richtlijn 81/851/EEG moet met het oog op de bescherming van de consument een wachttijd in acht worden genomen tussen de laatste toediening van een farmaceutisch produkt aan een dier en het in de handel aanbieden van het vlees of de producten van dat dier. Die wachttijd moet op de verpakking en de bijsluiters van het geneesmiddel worden vermeld. Tot nog toe is het aan de nationale autoriteiten om vergunningen voor het in de handel brengen van geneesmiddelen af te leveren, zodat zich verschillen tussen die wachttijden kunnen voordoen. De inwerkingtreding op 1 januari 1995 van een nieuw vergunningstelsel moet in het kader van de gedecentraliseerde procedure geleidelijk leiden tot een betere coördinatie van de nationale besluiten. Wat de farmaceutische producten betreft waarvoor via de gecentraliseerde procedure vergunning wordt verleend, zal in het door de Commissie afgeleverde en voor de gehele Gemeenschap geldende besluit

ter vergunning voor het in de handel brengen van een produkt, de in acht te nemen wachttijd worden vermeld.

(¹) PB nr. L 317 van 6. 11. 1981.

(²) PB nr. L 373 van 31. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-68/95

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Raad

(30 januari 1995)

(95/C 202/02)

Betreft: Militaire hulp van de verschillende Lid-Staten van de Europese Unie aan de Regering van Soedan

Hoe beoordeelt de Raad het feit dat verschillende Lid-Staten aan de Regering van Soedan militaire hulp (bijv. in de vorm van opleiding van Soedanese politie-officieren, doorgeven van veiligheidsuitrustingen aan de Soedanese Regering) in haar strijd tegen de verzetsbeweging doen toekomen hoewel de Europese Unie op 15 maart 1994 een wapenembargo tegen Soedan heeft afgekondigd?

Welke maatregelen denkt de Raad te nemen om weer te komen tot een gemeenschappelijke houding van de Lid-Staten van de Unie in dit vraagstuk op het gebied van het buitenlands en het veiligheidsbeleid?

Antwoord

(26 juni 1995)

De Afrika-deskundigen hebben in hun vergadering van 13 februari over Soedan gesproken. Zij betreurden het gebrek aan openheid van het regime en de aanhoudende slechte situatie op het stuk van de mensenrechten.

De Europese Unie steunt het initiatief van de „vrienden van de IGADD” om te pogen het vredesproces in Soedan opnieuw op gang te brengen.

Zoals de geachte Afgevaardigde al heeft gezegd, heeft de Unie voorts op 15 maart 1994 „een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld op basis van artikel J.2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie met betrekking tot de instelling van een embargo op wapens, munitie en militaire uitrusting ten aanzien van Soedan”. In dit besluit wordt gepreciseerd welk wapentuig onder dit embargo valt.

Het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat „de Lid-Staten in een geest van loyaliteit en wederzijdse solidariteit hun actieve en onvoorwaardelijke steun geven aan het buitenlands en veiligheidsbeleid van de Unie. Zij onthouden zich van ieder optreden dat in strijd is met de belangen van de Unie of dat afbreuk zou kunnen doen aan de doeltreffendheid ervan als bundelende kracht in de internationale betrekkingen. De Raad ziet toe op de naleving van deze beginselen”.

Artikel 2 van het bovengenoemde besluit bepaalt dat de Lid-Staten maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat het embargo met ingang van 16 maart 1994 van toepassing is.

In de Groep export van conventionele wapens worden er thans in nauwe samenwerking met de geografische Groepen gegevens verzameld over de toepassing door de Lid-Staten van de embargo's waartoe de Unie heeft besloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-82/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Raad

(3 februari 1995)

(95/C 202/03)

Betreft: Multilateraal toezicht op het economisch beleid

In 1992 is de Raad begonnen met een halfjaarlijks multilateraal toezicht om de coördinatie van de economische beleidsmaatregelen door de Lid-Staten van de Gemeenschap te bevorderen (overeenkomstig Beschikking 90/141/EEG (¹)). Kan de Raad, nu we twee jaar verder zijn, de burgers op de hoogte brengen van de resultaten van deze maatregel van de Europese Unie om de regering discipline bij te brengen?

(¹) PB nr. L 78 van 24. 3. 1990, blz. 23.

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad hecht het grootste belang aan het nakomen van de verplichtingen uit hoofde van artikel 103, lid 3, van het Verdrag met betrekking tot multilateraal toezicht. Het doel van dit toezicht op de economische ontwikkelingen is te zorgen voor een nauwere coördinatie van het economisch beleid en een aanhoudende convergentie van de economische prestaties van de Lid-Staten in het kader van het proces naar een Economische en Monetaire Unie.

In dit verband wordt er regelmatig een algemene evaluatie verricht van de overeenstemming van het economisch beleid van de Lid-Staten met de door de Raad vastgestelde globale richtsnoeren.

Zo heeft de Raad in december 1994 de stand van zaken gezien van de tenuitvoerlegging van de in december 1993 en juli 1994 aangenomen globale richtsnoeren voor het economische beleid. De Raad heeft er met voldoening nota van genomen dat de economische vooruitzichten in de loop van 1994 aanzienlijk verbeterd zijn en dat er vorderingen zijn gemaakt met de tenuitvoerlegging van het overeengekomen beleid.

Over het resultaat van dit onderzoek heeft de voorzitter van de Raad verslag uitgebracht aan het Europees Parlement overeenkomstig artikel 103, lid 4, van het Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-99/95

van Manuel Porto (ELDR)

aan de Raad

(3 februari 1995)

(95/C 202/04)

Betreft: Prijs van het papier voor het drukken van kranten

De laatste maanden is de prijs van het papier voor het drukken van kranten onverwacht zeer gevoelig gestegen met ongeveer 30 %.

Aangezien de prijs van het papier 20 tot 25 % van de totale prijs van de publikaties uitmaakt, wordt door die stijging een onvervangbaar middel voor de verspreiding van informatie en culturele vorming getroffen; in een verslag van het Europees Parlement van april 1994 (A 3-282/94) heb ik geprobeerd de aandacht te vestigen op het belang van dit communicatiemiddel. In een aantal landen wordt de verspreiding van kranten nog extra bemoeilijkt door de hoge portokosten.

De geschreven pers vertegenwoordigt dus zeer grote belangen, die niet mogen worden benadeeld tegenover de audiovisuele middelen. Kunnen de Commissie en de Raad mededelen of de prijsstijgingen niet het gevolg zijn van een georkestreerde actie, die in strijd is met het EG-Verdrag?

Antwoord

(22 juni 1995)

Het is de taak van de Commissie om toe te zien op de juiste toepassing van de communautaire mededingingsvoorschriften en in voorkomend geval de noodzakelijke maatregelen te treffen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-144/95

van Ian White (PSE)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 202/05)

Betreft: Repatriëring van lijken binnen de Europese Unie

Naar het zich laat aanzien bestaat er in de Europese Unie geen standaardprocedure voor de repatriëring van lijken vanuit een Lid-Staat naar een andere. Dat deze situatie het leed van nabestaanden in een toch reeds zeer moeilijke periode vergroot, is duidelijk.

Heeft de Commissie voorstellen in voorbereiding voor:

1. de mogelijkheid van een standaardprocedure voor de repatriëring van lijken die door alle Lid-Staten kan worden gebruikt;
2. een Europese doodsakte?

Is de Commissie bereid deze mogelijkheden te onderzoeken indien blijkt dat er geen standaardprocedure is?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-428/95

van Ian White (PSE)

aan de Commissie

(17 februari 1995)

(95/C 202/06)

Betreft: Lijkenvervoer binnen de Gemeenschap

Kan de Commissie mededelen wat de situatie is van het voorbereidend werk voor het ontwerp voor een richtlijn in verband met het vervoer van lijken binnen de Gemeenschap? Waarom is er sedert januari 1993 klaarblijkelijk geen vooruitgang meer gemaakt?

**Gecombineerd antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-144/95 en E-428/95**

(21 april 1995)

Het internationale vervoer van stoffelijke resten is, wat Europa betreft, geregeld in de Internationale Overeenkomst van Berlijn van 1937 (nr. 4391 van de overeenkomsten van de Volkenbond), en door de Overeenkomst van Straatsburg van 1973 (aangenomen door de Raad van Europa). Niet alle Lid-Staten zijn partij bij voornoemde overeenkomsten.

De Commissie heeft een diepgaand onderzoek verricht naar de wenselijkheid en de haalbaarheid van het indienen van voorstellen voor de harmonisatie van de voorwaarden voor het vervoer van stoffelijke resten in de Gemeenschap. Bij haar onderzoek werd de Commissie bijgestaan door nationale deskundigen die werden aangewezen door de Lid-Staten, en heeft zij deskundigen in de gezondheidszorg en verenigingen van begrafenisondernemers geraadpleegd.

Hoewel er verschillen tussen de nationale regels bestaan, worden in alle gevallen dezelfde doelstellingen nagestreefd, in het bijzonder de bescherming van de volksgezondheid. Met het oog op het relatief beperkte aantal gevallen waarin stoffelijke resten tussen Lid-Staten worden vervoerd, is de Commissie er niet van overtuigd dat een gedetailleerde harmonisatie van nationale voorschriften in een dergelijke gevoelige aangelegenheid wenselijk of noodzakelijk is. De Commissie heeft in het verleden zeer weinig klachten ontvangen over moeilijkheden bij dergelijke overdrachten.

De Commissie komt dan ook tot de conclusie dat een wettelijke harmonisatie, gelet op de subsidiariteit en de proportionaliteit, niet gerechtvaardigd zou zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-174/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/07)

Betreft: Tenuitvoerlegging van het Witboek

Hoe denkt de Raad de voorstellen uit het Witboek van de Commissie, die hij reeds als „interessant” heeft aangemerkt, ten uitvoer te leggen, met name de voorstellen betreffende opleiding, lastenverlichting, flexibilisering van de werktijd en het terugdringen van al te ver doorgevoerde regelgeving, die een verlamdend effect heeft op de arbeidsmarkt?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad zal zich buigen over ieder voorstel dat de Commissie hem op de door de geachte Afgevaardigde genoemde gebieden zal voorleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-176/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/08)

Betreft: Ondersteuning van plaatselijke initiatieven ter bevordering van de werkgelegenheid en partnerschap met plaatselijke autoriteiten

Hoe denkt de Raad iets te doen aan de tegenstrijdigheid tussen zijn wens om plaatselijke initiatieven ter bevordering van de werkgelegenheid te ondersteunen, overeenkomstig de wens die is geuit op de Top van Essen, en zijn weigering in rechtstreekse dialoog te treden met de plaatselijke overheden?

Antwoord

(22 juni 1995)

Een van de aanbevelingen van de Europese Raad van Essen is een vergroting „van het werkgelegenheidseffect van de groei” door de bevordering van initiatieven, vooral op regionaal en plaatselijk niveau, waardoor arbeidsplaatsen worden geschapen die in overeenstemming zijn met nieuwe behoeften, bijvoorbeeld op het gebied van milieu en sociale diensten.

In dit verband heeft de Raad de Lid-Staten verzocht om, met inachtneming van de bijzondere kenmerken van hun economische en sociale situatie, zijn aanbevelingen in hun nationale beleid om te zetten in een meerjarenprogramma.

Het onderhouden van dienstige contacten met de plaatselijke overheden behoort bijgevolg tot de taak van de regeringen van de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-191/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/09)

Betreft: Economische samenwerking met de Midden- en Oosteuropese landen (MOEL)

Hoe denkt de Raad de MOEL te bewegen tot onderlinge samenwerking op economisch terrein?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad is zich ervan bewust hoe belangrijk het is dat de landen van Midden- en Oost-Europa worden aangemoedigd om onderling samen te werken, met name op economisch gebied. Een dergelijke nauwe economische samenwerking tussen de LMOE kan het proces van openstelling van hun economie alleen maar helpen en dus hun vermogen ontwikkelen om de concurrentiedruk en de marktkrachten het hoofd te bieden. Dit zal de geassocieerde landen helpen bij het aangaan van de verplichtingen die het lidmaatschap van de Unie met zich meebrengt.

In het kader van de te Essen vastgestelde strategie ter voorbereiding van de toetreding heeft de Europese Raad de geassocieerde landen ertoe aangemoedigd, de bilaterale vrijhandelsbetrekkingen die zij elk met de Unie hebben, uit te breiden tot hun betrekkingen met elkaar. In dit verband wijzen de stappen om een Middeneuropese Vrijhandelszone tot stand te brengen in de goede richting.

Om de intraregionale samenwerking, die zal bijdragen tot de verwezenlijking van het Stabiliteitspact, verder te bevorderen, zal de Unie een nieuw initiatief lanceren om de handel in de regio te bevorderen. Dit initiatief omvat: steun voor de invoering van moderne handelswetgeving en overdracht van know-how (exportbevordering, steun voor de verbreiding van normen, technische bijstand voor de ontwikkeling van exportverzekerings- en exportgarantiesystemen).

Voorts zal er een programma van regionale samenwerking en goed nabuurschap worden opgesteld, om meerjarige multilaterale samenwerking te bevorderen in grensregio's rond landgrenzen en zeegrenzen, op gebieden zoals vervoer, nutsbedrijven, milieu, economische samenwerking, menselijke hulpbronnen en landbouw. Bij dit programma zal ook rekening worden gehouden met de LMOE-dimensie tussen die landen.

Tot slot zal er een programma worden ontwikkeld om vertragingen aan de grenzen op te heffen.

Tot tusver is er voor het initiatief en de programma's een bedrag van 610 miljoen ecu (1995—1999) aan bijstand via het Phare-programma vastgesteld, waarvan een bedrag van 260 miljoen ecu voor 1995 is uitgetrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-192/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/10)

Betreft: Dialoog met de Oosteuropese landen

Welke maatregelen denkt de Raad te treffen om een permanente dialoog met de Oosteuropese landen te handhaven teneinde deze landen te betrekken bij de besluiten van de Europese Unie?

Antwoord

(22 juni 1995)

De door de Europese Raad te Essen overeengekomen strategie ter voorbereiding van de geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa op toetreding wordt politiek ten uitvoer gelegd door tussen de geassocieerde landen en de Instellingen van de Europese Unie „gestructureerde betrekkingen” in het leven te roepen, die het wederzijds vertrouwen versterken en die een kader scheppen voor de behandeling van onderwerpen van gemeenschappelijk belang.

In dit verband — en onverminderd de bilaterale dialoog in het kader van de associatieraden — neemt de multilaterale dialoog een voorname plaats in, nu dankzij de strategie het kader en de praktische regeling voor het verloop van deze dialoog konden worden vastgesteld.

Voorts wordt, in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, de multilaterale politieke dialoog met de geassocieerde landen op alle niveaus geïntensiveerd en verbreed: op deze manier wordt voor de geassocieerde landen de mogelijkheid geopend om zich te richten naar bepaalde GBVB-activiteiten van de Unie en naar gemeenschappelijke verklaringen, demarches en optredens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-195/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/11)

Betreft: Euro-Atlantische Conferentie

De Raad overweegt in 1995 een „Euro-Middellandse Zee-Conferentie” te organiseren, waarvoor alle Lid-Staten van de Unie en alle landen aan de Middellandse Zee zouden worden uitgenodigd. Is de Raad ook van plan een Euro-Atlantische Conferentie te organiseren?

Antwoord

(22 juni 1995)

De aard en de geschiedenis van de betrekkingen tussen de Europese Unie en de kuststaten van de Middellandse Zee enerzijds, en de Verenigde Staten en Canada anderzijds, hebben ertoe geleid dat het kader van die betrekkingen verschilt.

Wat de Euro-Atlantische betrekkingen betreft, heeft de Europese Unie op 22 november 1990 met Canada en op 23 november 1990 met de Verenigde Staten „transatlantische” verklaringen ondertekend.

Die verklaringen hebben de grondslagen gelegd voor een uitbreiding van de betrekkingen tussen de partijen door de transatlantische samenwerking uit te breiden tot politieke, economische, wetenschappelijke en culturele aangelegenheden. Voorts is bij die verklaringen een institutioneel kader voor overleg ingesteld dat voorziet in regelmatige ontmoetingen op verschillende niveaus (staatshoofden en regeringsleiders, ministers, directeuren politieke zaken, deskundigen).

De laatste topontmoetingen met Canada en de Verenigde Staten hebben plaatsgevonden in juli 1994, respectievelijk in Bonn en in Berlijn. Zeer recent, eind januari 1995, hebben de voorzitter van de Raad, de heer Alain Juppé, en de vice-voorzitter van de Commissie, Sir Leon Brittan, in het kader van de politieke dialoog een bezoek gebracht aan Washington.

Gezien de goede werking van dit kader van de betrekkingen en gezien het belang dat de betrokken partijen stellen in een specifieke dialoog, overweegt de Raad in dit stadium niet een Euro-Atlantische Conferentie met Canada en de Verenigde Staten te organiseren als bedoeld door de geachte Afgevaardigde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-196/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/12)

Betreft: Aansluiting bij het Verdrag van Maastricht

Het Parlement zou graag door de Raad bevestigd willen hebben dat de komende toetredingen tot de Europese Unie van Oosteuropese landen zullen geschieden op basis van het Verdrag zoals dat in 1996 zal worden gewijzigd.

Kan de Raad deze verzekering geven?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad moge de geachte Afgevaardigde verwijzen naar met name de volgende passages van de door de Europese Raad te Essen vastgestelde tekst van de algemene strategie ter voorbereiding van de geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa op toetreding:

„In juni 1993 heeft de Europese Raad te Kopenhagen ermee ingestemd dat de geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa, zo zij dat wensen, lid worden van de Europese Unie. De toetreding zal plaatsvinden zodra een geassocieerd land in staat is om de verplichtingen van het lidmaatschap na te komen door te voldoen aan de vereiste economische en politieke voorwaarden, zoals die in de conclusies van die Raad worden genoemd. Ook het vermogen van de Unie om met behoud van de dynamiek van de Europese integratie en zonder tekort te doen aan haar interne samenhang en grondbeginselen nieuwe leden op te nemen is in het algemeen belang van zowel de Unie als de kandidaatlanden een belangrijk punt van overweging.

De geassocieerde landen hebben opvallende vorderingen gemaakt op de weg naar politieke en economische hervormingen. Het consequent zijn bij dat hervormingsproces is de sleutel tot een succesvolle integratie in de Unie.

De geassocieerde landen moeten zich op het lidmaatschap voorbereiden en hun vermogen versterken om de verantwoordelijkheden van een Lid-Staat op zich te nemen. Aan de kant van de Europese Unie moeten de institutionele voorwaarden voor de goede werking van de Unie worden gecreëerd tijdens de Intergouvernementele Conferentie in 1996, die derhalve moet plaatsvinden voordat de toetredingsonderhandelingen beginnen. Voorts wil de Raad de beschikking krijgen over een grondige analyse van de Commissie over de effecten van de uitbreiding in het kader van het huidige beleid van de Unie en de ontwikkeling daarvan.”

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-204/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/13)

Betreft: Europese bijdrage aan de acht grote werken

De Europese Raad van Essen heeft het feit verwelkomd dat een belangrijke stap is gezet op weg naar de oprichting van transeuropese netwerken buiten de Unie. Kan de Raad preciseren wat de totale kosten zijn en welke Europese bijdrage wordt overwogen voor elk van de uitgekozen acht grote werken in Midden- en Oost-Europa?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-205/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/14)

Betreft: Financiering van de aanleg van een gasleiding tussen Rusland en de Europese Unie

De Europese Raad van Essen heeft op het gebied van energie tien grote werken op de rails gezet, waaronder een project voor de aanleg van een gasleiding tussen Rusland en de Europese Unie via Wit-Rusland en Polen. Hoe denkt de Raad dit project te financieren?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-204/95 en E-205/95**

(22 juni 1995)

In het kader van een alomvattende aanpak van met name de gasvoorziening van de Europese Unie is het door het geachte Parlements lid bedoelde project voor een gasleiding geplaatst op de lijst van prioritaire projecten in de energiesector.

Dit project verkeert evenwel nog in het stadium van preliminaire studies. Algemeen gezien heeft de Raad voor het overige een voorstel in behandeling voor een beschikking van de Raad inzake een geheel van maatregelen om voor de ontwikkeling van de transeuropese netwerken in de energiesector een gunstiger klimaat te creëren⁽¹⁾, waarin is voorzien in de mogelijkheid van financiële steun van de Gemeenschap voor het uitvoeren van haalbaarheidsonderzoeken voor dergelijke projecten van gemeenschappelijk belang.

De Raad is van mening dat het feit dat het project op deze lijst is geplaatst een ruime mate van diversificatie, qua aard en oorsprong, van de financieringen die vervolgens voor de uitvoering ervan noodzakelijk zijn, zal bevorderen.

(¹) PB nr. C 72 van 10. 3. 1994, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-206/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/15)

Betreft: Aandeel privé-kapitaal in grote infrastructuurprojecten

Om ervoor te zorgen dat de financiële middelen die noodzakelijk zijn voor de grote transeuropese vervoerwerken geen gevaar betekenen voor de convergentiecriteria die zijn vastgelegd in het Verdrag van Maastricht, probeert de Unie aanvullend privé-kapitaal aan te trekken. Welke acties is de Raad van plan te ondernemen om dit privé-kapitaal aan te trekken?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad is voornemens om de particuliere financiering van de transeuropese netwerken te bevorderen door de geloofwaardigheid van het opstarten van de prioritaire projecten waarover op de Europese Raad van Essen overeenstemming is bereikt, te verbeteren.

In het licht daarvan hoopt de Raad dat weldra de laatste hand zal kunnen worden gelegd aan de verordening tot vaststelling van de regels met betrekking tot de communautaire financiële bijstand voor de transeuropese netwerken, evenals aan de communautaire richtsnoeren die thans door de Raad en het Europees Parlement worden besproken.

In het kader van dezelfde strategie ter mobilisatie van privékapitaal verwelkomt de Raad het besluit van de EIB om via een „speciaal loket” de financiering van projecten op het gebied van transeuropese netwerken te vergemakkelijken.

Opgemerkt zij eveneens dat de Europese Raad van Essen de Lid-Staten en de Commissie heeft verzocht om alle passende initiatieven te nemen om de hindernissen van administratieve en juridische aard van de uitvoering van de prioritaire projecten uit de weg te ruimen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-209/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/16)

Betreft: Oriëntatie van onderzoek

Welke grote industriële perspectieven staan de Raad voor ogen bij het sturen van het onderzoek zoals dit is gepland in het nieuwe kaderprogramma?

Antwoord

(22 juni 1995)

In artikel 130 F van het EG-Verdrag worden de algemene doelstellingen van het O & O-beleid van de Gemeenschap genoemd, met name de versterking van de wetenschappelijke en technologische grondslagen van de industrie van de Gemeenschap en de verbetering van haar internationale concurrentiepositie.

In het Witboek van de Commissie over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid wordt erkend dat onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) kunnen bijdragen tot de economische groei in de Gemeenschap, de versterking van de concurrentiepositie van de communautaire industrie ten opzichte van de rest van de wereld en de groei van de werkgelegenheid. De voorwaarden om deze doelstellingen te kunnen verwezenlijken zijn een toereikende financiering, een aantal onderzoekactiviteiten en een doelmatig mechanisme voor de verspreiding van de resultaten.

In dit verband moeten de rol van het midden- en kleinbedrijf (MKB) alsmede het belang van de overdracht van technologie en de coördinatie van de nationale werkzaamheden worden onderstreept.

Al deze beginselen en doelstellingen zijn aanwezig in het vierde kaderprogramma van de Gemeenschap voor OTO (1994—1998); zij zijn ook opgenomen in de specifieke programma's die ter uitvoering van het kaderprogramma zijn aangenomen. Bijna alle specifieke programma's omvatten maatregelen om de deelneming van het MKB te vergroten, instrumenten om de nationale onderzoekwerkzaamheden te coördineren (consortia voor geïntegreerde onderzoekprojecten) en maatregelen om de resultaten te verspreiden. In dit verband is ook een specifiek programma voor de verspreiding en de optimale exploitatie van de onderzoeksresultaten goedgekeurd (Beschikking 94/917/EG) (¹).

Voor alle nieuwe behoeften en thema's die in het Witboek van strategisch belang zijn genoemd voor de economische groei in de Gemeenschap en het concurrentievermogen van de communautaire industrie, zoals milieu, biotechnologie, gezondheidsvraagstukken en telecommunicatie, zijn specifieke onderzoekprogramma's goedgekeurd.

(¹) PB nr. L 361 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-211/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/17)

Betreft: Europese prioriteiten op het gebied van de supersonische luchtvaart

Is de Raad bereid het supersonische vliegtuig tot een Europese onderzoekprioriteit te maken, in het bijzonder door lancering van een speciaal programma, zoals reeds is gebeurd in de Verenigde Staten van Amerika?

Antwoord

(22 juni 1995)

In twee specifieke OTO-programma's die zijn aangenomen ter toepassing van het vierde kaderprogramma (Besluit nr. 1110/94 van het Europees Parlement en de Raad) ⁽¹⁾ wordt aandacht besteed aan het luchtvaartonderzoek, met name in:

- a) het specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling, inclusief demonstratie, op het gebied van industrie- en materiaaltechnologie (Beschikking 94/571/EG van de Raad) ⁽²⁾;
- b) het specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling, inclusief demonstratie, op vervoer- gebied (Beschikking 94/914/EG van de Raad) ⁽³⁾.

Zoals bekend houden de beginselen die ten grondslag liggen aan het vierde OTO-kaderprogramma in dat het communautair onderzoek een algemeen, concurrentieel karakter moet hebben en van multisectoriële toepassing dient te zijn.

In overeenstemming met deze benadering wordt in het programma voor industrie- en materiaaltechnologie een speciale nadruk gelegd op het luchtvaartonderzoek, om de aansluiting te behouden met de voornaamste behoeften aan geavanceerde technologie van deze industrie en haar capaciteit om de uitvoerbaarheid te bewijzen van geavanceerde specifieke technologieën die dan een spin-off hebben voor andere vervoer- of industriële sectoren. Het gaat hierbij dus niet om de ontwikkeling van een bepaald type vliegtuig.

Wat de luchtvaart betreft, richt het onderzoek zich op geavanceerde technologieën, met name voor milieubescherming en verlaging van het energiegebruik. Het onderzoek is gericht op verbetering van de veiligheid, vergroting van de capaciteit en de rentabiliteit van het luchtvervoersysteem, en het vergemakkelijken van productie, exploitatie, betrouwbaarheid en onderhoud van toekomstige generaties luchtvaartuigen.

Het onderzoek dat verricht wordt in het kader van het onderzoekprogramma betreffende vervoer beoogt de vaststelling van de Europese doelstellingen en belangen ten

aanzien van de problemen in het luchtverkeer, het verhogen van de veiligheid en het verlagen van het effect op het milieu. Ook is voorzien in de coördinatie en beoordeling van de resultaten van het onderzoek naar atypische technologieën teneinde bij te dragen tot het vinden van technische en operationele oplossingen die passen bij de Europese behoeften.

⁽¹⁾ PB nr. L 126 van 18. 5. 1994, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 222 van 26. 8. 1994.

⁽³⁾ PB nr. L 361 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-215/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/18)

Betreft: Coördinatie van de werkzaamheden in het kader van het stabiliteitspact en in het kader van de stabiliteit van de WEU

Hoe denkt de Raad de noodzakelijke coherentie veilig te stellen tussen het door de Franse Regering voorgestelde Stabiliteitspact en het Witboek over de veiligheid in Europa, dat door de WEU is opgesteld?

Antwoord

(26 juni 1995)

1. Het initiatief voor een Pact inzake stabiliteit in Europa, een door Frankrijk gelanceerd initiatief van preventieve diplomatie, is uitgegroeid tot een gemeenschappelijk optreden van de Europese Unie. Het Pact wil de betrekkingen van goede nabuurschap tussen de voor toetreding tot de Europese Unie in aanmerking komende landen van Midden- en Oost-Europa bevorderen door die landen te stimuleren om, met name wat grens- en minderhedenkwesties betreft, bilaterale overeenkomsten te sluiten en regionaal samen te werken.

Het tijdens de Slotconferentie op 20 en 21 maart te Parijs aangenomen Pact, dat de tot nu toe gesloten overeenkomsten omvat, is volgens de geëigende procedures overgedragen aan de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE), die zorg draagt voor de follow-up.

Ook de Europese Unie steunt de tenuitvoerlegging van die overeenkomsten door concrete projecten te financieren die bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het Pact.

De Unie is van mening dat het Stabiliteitspact door zijn doelstellingen en zijn regionale aanpak een originele en aanzienlijke bijdrage levert aan de veiligheid van Europa.

2. De binnen de WEU met het oog op een Witboek over veiligheid in Europa gestarte werkzaamheden zijn een gemeenschappelijke reflectie over de nieuwe veiligheidssituatie in Europa. Met deze denkoefening worden 27 landen bij de WEU betrokken, te weten: de Lid-Staten van de Europese Unie, de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa en de Europese leden van het Atlantische Bondgenootschap. De Europese Unie zal actief aan die denkoefening deelnemen en bijdragen tot de reflectie die vooral beoogt om, samen met de leden, de geassocieerde leden, de waarnemers en de geassocieerde partners, de veiligheidsvraagstukken te analyseren die al deze landen in de nieuwe Europese constellatie betreffen en zodoende de veiligheid en de stabiliteit van het hele Europese continent te vergroten. Deze denkoefening is nog maar pas begonnen. Zij loopt van januari tot en met juni onder Portugees WEU-voorzitterschap (analyse van risico's en uitdagingen) en vervolgens, van juli tot en met december 1995, onder gelijktijdig Spaans WEU- én EU-voorzitterschap (antwoorden). In deze fase kan op de conclusie ervan niet worden vooruitgelopen. Het spreekt evenwel vanzelf dat men bij de bespreking van in aanmerking te nemen factoren niet om het Stabiliteitspact heen kan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-217/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/19)

Betreft: Oprichting van een Atlantisch observatorium voor de ansjovis

Is de Raad, nu hij een forse verhoging van de Franse quota voor de visvangst op ansjovis (17 300 ton) heeft aanvaard, bereid de oprichting van een Atlantisch observatorium te steunen teneinde de bestanden van deze soort beter te beheren? Dit initiatief zou eventueel in het kader van interregionale samenwerking tot stand kunnen komen.

Antwoord

(22 juni 1995)

Met betrekking tot de toewijzing van ansjovis werden in december 1994 tussen Spanje en Frankrijk bilaterale overeenkomsten gesloten ⁽¹⁾.

Deze twee Lid-Staten hebben besloten een Frans-Spaans Visserijcomité in te stellen. Hiervan werd door de Raad en de Commissie kennis gegeven.

Tevens is de Raad voornemens de ontwikkeling van de ansjovisvangst nauwlettend te volgen en eventuele voorstel-

len van de Commissie met het oog op de verbetering van het betrokken bestand zorgvuldig te bestuderen.

⁽¹⁾ Zie mededeling aan de Pers 12330/94 (Presse 279) van 22. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-221/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/20)

Betreft: Zomertijd en energiebesparing

Welke balans heeft de Raad opgemaakt van de zomertijd en welke plannen heeft hij voor tijdwijzigingen met het oog op energiebesparing op Europese schaal?

Antwoord

(22 juni 1995)

Op 30 mei 1994 hebben het Europees Parlement en de Raad de Zevende Richtlijn 94/21/EG ⁽¹⁾ inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd in de gehele communautaire ruimte voor de jaren 1995, 1996 en 1997 vastgesteld.

Bij de aanneming van de richtlijn heeft de Raad akte genomen van de verbintenis van de Commissie om in samenwerking met de vertegenwoordigers van de betrokken kringen en de nationale deskundigen van de Lid-Staten een diepgaande studie te maken van de economische en niet-economische gevolgen van de overgang van zomertijd naar wintertijd en vice versa, alsmede van de toepassing van de zomertijd als zodanig, teneinde over een zo volledig mogelijke evaluatie te beschikken over energieverbruik, volksgezondheid, arbeidsomstandigheden en leefwijzen, landbouw, milieubescherming, verkeersveiligheid en de toeristen- en vrijetijdsindustrie.

De Raad heeft eveneens akte genomen van de verbintenis van de Commissie om hierover vóór 1 januari 1996 verslag aan het Europees Parlement en aan de Raad uit te brengen.

In artikel 4 van de zevende richtlijn is bepaald dat vóór 1 januari 1997 op een vóór 1 januari 1996 in te dienen voorstel van de Commissie de regeling wordt vastgesteld die met ingang van 1998 van toepassing is.

De Raad zal het toekomstige voorstel van de Commissie bestuderen in het licht van het verslag dat zij vóór 1 januari 1996 aan hemzelf en aan het Europees Parlement moet voorleggen.

⁽¹⁾ PB nr. L 164 van 30. 6. 1994, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-223/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/21)

Betreft: Bevordering van het Europees toerisme op de Amerikaanse en Aziatische continenten

Staat de Raad gunstig tegenover een eventuele campagne van de Europese Unie ter bevordering van „Atlantisch toerisme” op de Amerikaanse en Aziatische continenten?

Antwoord

(22 juni 1995)

De geachte Afgevaardigde wordt erop geattendeerd dat de volgende actie staat in het actieprogramma van de Gemeenschap op het gebied van toerisme dat de Raad op 13 juli 1992 heeft aangenomen (Besluit 92/421/EEG ⁽¹⁾);

„Promotie in derde landen

Het beleid van de Gemeenschap op dit terrein is erop gericht Europa als bestemming voor toeristen uit verre landen aantrekkelijker te maken.

Dit beleid zal ten uitvoer worden gelegd met maatregelen die beperkt blijven tot proefprojecten om Europa als toeristische bestemming te promoten op de markten van verre landen, waarvan de groei waarschijnlijk invloed zal hebben op het toerisme in de Gemeenschap, voornamelijk de Noordamerikaanse en de Japanse markt.”

Deze actie is vanaf het eerste jaar van het actieprogramma, dat drie jaar beslaat (1993—1995), als prioritair aange-merkt.

De Commissie dient het Europees Parlement en de Raad uiterlijk op 30 juni 1995 een verslag over de evaluatie van de resultaten van het programma voor te leggen.

⁽¹⁾ PB nr. L 231 van 13. 8. 1992, blz. 26.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-224/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/22)

Betreft: Cultureel beleid van de Europese Unie

Het Verdrag van Maastricht, dat in werking is getreden op 1 november 1993, bepaalt dat de Gemeenschap „bijdraagt tot de ontplooiing van de culturen van de Lid-Staten onder eerbiediging van de nationale en regionale verscheidenheid van die culturen, maar tegelijk ook de nadruk leggend op het gemeenschappelijk cultureel erfgoed”.

Welke richtsnoeren staan de Raad voor ogen om ervoor te zorgen dat artikel 128 van het Verdrag van Maastricht realiteit wordt?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad heeft op 10 november 1994, op basis van een mededeling van de Commissie met betrekking tot artikel 128 van het EG-Verdrag, conclusies over de culturele actie van de Europese Gemeenschap aangenomen ⁽¹⁾.

Wat de toekomstige richtsnoeren betreft, handelt de Raad, zoals voorgeschreven bij artikel 128, op voorstel van de Commissie. Hij bespreekt momenteel twee door de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad ingediende voorstellen tot vaststelling van respectievelijk een programma voor steun aan artistieke en culturele activiteiten met een Europese dimensie, en een steunprogramma op het gebied van het boek en het lezen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 348 van 9. 12. 1994.

⁽²⁾ Interinstitutioneel dossier 94/189 (COD).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-225/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/23)

Betreft: Invoering van het Fins en het Zweeds als officiële taal

De invoering van het Portugees en het Spaans als officiële werktal heeft in 1986 de vertaalkosten met 30 % doen stijgen.

Kan de Raad de Commissie vragen een balans op te maken van de extra kosten die de invoering van het Zweeds en Fins als officiële taal met zich meebrengt?

Welke voorstellen heeft de Raad in voorbereiding om een oplossing te vinden voor het probleem van de complexiteit van het vertaalwerk uit en naar elf officiële talen?

Antwoord

(22 juni 1995)

Het is de Raad niet mogelijk een nauwkeurige schatting te maken van de extra kosten die ontstaan door de invoering van nieuwe officiële talen. Het is echter een regel van het Gemeenschapsrecht, zoals vastgelegd in Verordening nr. 1

van de Raad ⁽¹⁾, zoals die daarna is gewijzigd, dat de verordeningen en andere stukken van algemene strekking worden gesteld in alle officiële talen en in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt. De vraag hoe hoog de extra kosten van het vertalen van teksten in het Fins en het Zweeds zijn, doet derhalve niet ter zake, omdat de daaraan verbonden kosten voortvloeien uit een dwingende juridische vereiste.

⁽¹⁾ PB nr. 385 van 6. 10. 1958.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-226/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/24)

Betreft: Uitbreiding en regionaal beleid

Kan de Raad aangeven welke financiële gevolgen het feit heeft dat nu ook Finland, Zweden en Oostenrijk in aanmerking komen voor steun uit de Structuurfondsen.

Welke wijzigingen zullen als gevolg van deze uitbreiding voor wat betreft de financiële verdeling worden doorgevoerd?

Antwoord

(22 juni 1995)

Overeenkomstig paragraaf 24 van het Interinstitutioneel Akkoord van 29 oktober 1993 zijn de financiële vooruitzichten en met name rubriek 2 (structurele maatregelen) die de nieuwe financiële middelen bepalen ingevolge de uitbreiding van de Europese Unie, door het Europees Parlement, de Raad en de Commissie aangepast.

In bijlage I, punt XVII, van het Toetredingsverdrag kan de geachte Afgevaardigde enerzijds de indicatieve vastleggingskredieten voor de nieuwe Lid-Staten die betrekking hebben op de doelstellingen 1 tot en met 5 b vinden, en anderzijds de kredieten die bestemd zijn voor doelstelling 1. De daadwerkelijk per doelstelling toegewezen kredieten worden bepaald door toepassing van de regels van de Structuurfondsen, net als voor de oude Lid-Staten.

Wat doelstelling 6 betreft worden de indicatieve vastleggingskredieten vermeld in bijlage 2 bij Protocol nr. 6 van het Toetredingsverdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-232/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/25)

Betreft: Communautaire ontwikkelaars

Op initiatief van het Europees Parlement is er een meerjarig opleidingsprogramma opgezet voor dossierbeheerders in de regio's.

Het door de Europese Commissie georganiseerde colloquium op 25 november 1994 heeft de noodzaak hiervan duidelijk aangetoond.

Kan de Raad aangeven hoe dit programma een vervolg kan worden gegeven in het kader van de nieuwe opleidingsprogramma's Socrates of Leonardo?

Antwoord

(22 juni 1995)

Aangezien de programma's Socrates (op 10 maart 1994 door de Raad goedgekeurd) en Leonardo ⁽¹⁾ door de Commissie worden beheerd, zou de geachte Afgevaardigde zich tot deze Instelling kunnen wenden voor een antwoord betreffende steun aan opleidingsprogramma's voor dossierbeheerders in de regio's.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 29. 12. 1994, blz. 8.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-234/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/26)

Betreft: Industriebeleid

Hoe denkt de Raad een oplossing te vinden voor de tegenstrijdigheid die bestaat tussen de noodzaak om het Europese industriële vermogen op peil te houden, enerzijds, en de verplichting om ook plaats te maken voor goedkope producten uit Oosteuropese landen, anderzijds?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad deelt niet de mening van de geachte Afgevaardigde dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen de noodzaak om

het Europese industriële vermogen op peil te houden en de verplichting om ook plaats te maken voor produkten uit Oosteuropese landen.

Zoals de geachte Afgevaardigde weet, vallen de betrekkingen met de Europese geassocieerde partners onder de Europa-overeenkomsten. Dit zijn preferentiële overeenkomsten waarbij een vrijhandelszone wordt ingesteld; zij hebben reeds gezorgd voor ontwikkeling van het handelsverkeer en voor een klimaat dat gunstig is voor uitbreiding van de wederzijdse economische betrekkingen.

De harmonische ontwikkeling van het handelsverkeer, in de context van een grotere liberalisering van de wereldhandel als gevolg van de afsluiting van de Uruguay-Ronde, biedt alle partijen bij deze overeenkomsten voordelen, zowel op economisch gebied, met name door een toegenomen concurrentievermogen dat resulteert uit het naar buiten openstellen van de economie, als op het niveau van de versterking van de stabiliteit in heel Europa.

Het is in deze geest dat de Europese Raad van Essen heeft besloten de verdere toenadering van de geassocieerde landen extra dynamiek en kwaliteit mee te geven en een algemene strategie heeft vastgesteld om deze landen op de latere toetreding voor te bereiden.

Wat de associatieovereenkomsten betreft, heeft de Europese Raad er meer in het bijzonder op gewezen dat deze zullen worden aangepast in verband met de uitbreiding en in het licht van de afsluiting van de Uruguay-Ronde, om de traditionele handelsstromen niet te verstoren en het handelsverkeer nog verder te ontwikkelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-235/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/27)

Betreft: Minimumprijs voor hematiet ruwijzer

De introductie van een minimumprijs voor hematiet ruwijzer heeft twee gevolgen voor de producenten van ruwijzer in mallen:

1. een niet gerechtvaardigde verhoging van de aankoop-prijs van de grondstof in Europa,
2. een verzwakking van hun positie ten opzichte van de producenten van ruwijzer in mallen in de Oosteuropese landen, die hen beconcurreren op de Europese markt, waardoor duizenden arbeidsplaatsen op het spel komen te staan.

Welke maatregelen stelt de Raad voor om aan deze situatie een einde te maken?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad kan de vragen van de geachte Afgevaardigde niet beantwoorden. Het ware beter deze aan de Commissie te richten, aangezien deze Instelling de desbetreffende dossiers behandelt en dus het best geplaatst en uitgerust is om dit soort vragen te beantwoorden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-236/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/28)

Betreft: Visserijbeleid en handelsbeleid

Hoe denkt de Raad te arbitreran in het conflict tussen de belangen van de zeevissers van de Unie en de voortvloeiels uit het handelsbeleid, als gevolg waarvan grootschalige goedkope import wordt toegelaten uit China, Alaska, Rusland, enz.?

Zonder arbitrage zal de Unie in ieder geval de sociale en culturele rekening moeten betalen voor het verdwijnen op termijn van een traditionele nijverheid langs de gehele Atlantische kust.

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad streeft altijd naar een evenwicht tussen de belangen van de communautaire producenten en de voorziening van de gemeenschappelijke markt.

Bij de verordening over de gemeenschappelijke marktordening (herzien bij Verordening (EG) nr. 3318/94 van de Raad) ⁽¹⁾ is derhalve voorzien in mechanismen om eventuele verstoringen van de marktvoorwaarden het hoofd te kunnen bieden; aldus zijn er stelsels zoals de referentieprijsregeling en de vrijwaringsclausule in het leven geroepen. Verder bestaat er een zekere mate van douanebescherming bij invoer tegen zeer lage prijzen.

Daarnaast moet melding worden gemaakt van de aanne-ming door de Raad van Verordening (EG) nr. 1093/94 van 6 mei 1994 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vangsten rechtstreeks aangeland en verkocht mogen worden in de havens van de Gemeenschap ⁽²⁾, waarmee werd beoogd de gelijkheid van behandeling te verzekeren en situaties van oneerlijke mededinging te voorkomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 350 van 31. 12. 1994, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. L 121 van 12. 5. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-237/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/29)

Betreft: Industriebeleid

Op industrieel terrein draagt de uitbreiding van Europa zonder dat eerst een versterking van de communautaire politieke en economische besluitvormingsstructuren tot stand is gekomen, het risico in zich dat het oude continent het zal moeten afleggen tegen de grote Amerikaanse en Japanse concurrenten.

Hoe denkt de Raad de Instellingen met het oog hierop te hervormen?

Antwoord

(22 juni 1995)

De eventuele institutionele hervorming wordt in het kader van de Intergouvernementele Conferentie van 1996 voorbereid. Volgens artikel N van het Verdrag van de Europese Unie kan de regering van elke Lid-Staat, of de Commissie, aan de Raad ontwerpen tot herziening van de Verdragen voorleggen. Indien de Raad na raadpleging van het Europees Parlement en, in voorkomend geval, van de Commissie, gunstig adviseert ten aanzien van het bijeenkomen van een conferentie van vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten, wordt deze conferentie door de voorzitter van de Raad bijeengeroepen, teneinde in onderlinge overeenstemming de in genoemde Verdragen aan te brengen wijzigingen vast te stellen. Met betrekking tot het industriebeleid heeft de Raad nog geen ontwerpen in die zin ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-238/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/30)

Betreft: Impuls voor de cabotage

Het Europese wegennet zal in het jaar 2010 volledig zijn verzadigd. Kan de Raad de resultaten meedelen van de studies die zijn gerealiseerd door de Commissie, die van plan is het zeevervoer door middel van cabotage nieuw leven in te blazen?

Antwoord

(22 juni 1995)

De Raad heeft vernomen dat de Commissie momenteel aan de hand van de in de vraag bedoelde studie een mededeling aan de Raad en het Europees Parlement voorbereidt inzake het korte-afstandsvervoer over zee. De geachte Afgevaardigde wordt verzocht zich voor nadere informatie tot de Commissie te wenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-239/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/31)

Betreft: Regionaal partnerschap en schema ontwikkeling communautaire ruimte

Welke maatregelen streeft de Raad na om te bewerkstelligen dat de regio's worden betrokken bij de werken waarmee een begin wordt gemaakt in het kader van de vaststelling van het schema voor de ontwikkeling van de Europese ruimte?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-240/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/32)

Betreft: Europees beleid ruimtelijke ordening

Welk standpunt neemt de Raad in ten aanzien van het voorstel van het Europees Parlement voor een communautair initiatief voor Europese ruimtelijke ordening (Interam)?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-239/95 en E-240/95**

(22 juni 1995)

De Raad heeft de bepalingen inzake de werkwijze van de Structuurfondsen vastgesteld en het beheer daarvan aan de Commissie toevertrouwd. Het ligt niet op zijn weg te interveniëren om het beheer in deze of gene richting te pousseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-241/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 202/33)

Betreft: Bosbeleid

Hoe denkt de Raad een Europees beleid ten behoeve van een bosbouwproductie op poten te zetten? Er zijn initiatieven ontwikkeld in het kader van de interregionale samenwerking. Hoe denkt de Raad deze initiatieven te stimuleren?

Antwoord

(22 juni 1995)

1. De Raad hecht het grootste belang aan de beginselen van bescherming en valorisatie van de bestaande bossen in Europa, die ten grondslag liggen aan de resoluties waarvan de Europese Gemeenschap en haar Lid-Statens ondertekenaar zijn, met name die welke zijn aangenomen in de in december 1990 te Straatsburg en in juni 1993 te Helsinki gehouden Ministersconferenties over de bescherming van de bossen in Europa.

De laatste jaren heeft de Raad belangrijke maatregelen genomen om te zorgen voor communautaire ondersteuning voor de bossen en om het nationaal beleid terzake aan te vullen; zo hebben de in het kader van de hervorming van het GLB in 1992 door de Raad getroffen maatregelen aanzienlijk bijgedragen tot de bebossing van landbouwgronden en de verbetering van het bosbouwareaal van de bedrijven; daarbij komen nog de maatregelen in het kader van de regionale en plattelandsontwikkeling die in aanmerking komen voor de financiële bijstand van de Structuurfondsen en van belang zijn voor de regio's met een ontwikkelingsachterstand (doelstelling 1) en plattelandsgebieden (doelstelling 5 b). Voorts heeft de Raad onlangs de maatregelen ter bescherming van de bossen tegen luchtverontreiniging en bosbranden versterkt en het Europese informatie- en communicatiesysteem voor de bosbouw (Efics) verlengd.

2. De Raad heeft het belang erkend van een nauwe en constante samenwerking van de Lid-Statens op bosbouwgebied, zonder interregionale samenwerking met een beroep op bovengenoemde communautaire maatregelen uit te sluiten; met de oprichting van het Permanent Comité voor de bosbouw heeft de Raad voorts gezorgd voor een kader waarin de Commissie en de Lid-Statens de situaties en de ontwikkelingen in de bosbouwsector regelmatig kunnen volgen en de maatregelen die daarop betrekking hebben kunnen uitvoeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-266/95

van Sir Jack Stewart-Clark (PPE)

aan de Raad

(9 februari 1995)

(95/C 202/34)

Betreft: Persbericht van de zitting van de Raad van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken van 30 november en 1 december 1994

Op 21 december 1994 was het persbericht van bovengenoemde ministerraad bij het persbureau van de Raad nog niet in alle negen talen beschikbaar (ook niet in het Engels en Duits). Daarentegen waren de persberichten van de Energieraad van 29 november, de Jeugdraad van 30 november en de Onderwijsraad van 5 december wel in alle talen beschikbaar.

Kan de Raad mededelen wanneer genoemd persbericht in alle negen talen beschikbaar is en welke stappen hij denkt te ondernemen om de beschikbaarheid van persberichten van de zittingen van de Raad van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken in de toekomst te bespoedigen?

Antwoord

(22 juni 1995)

De door het geachte Parlementslid geconstateerde vertraging bij het vertalen van de mededeling aan de pers „JBZ” van 30 november/1 december 1994 ⁽¹⁾ is over het algemeen te wijten aan de overbelasting van de vertaaldiensten van het Secretariaat-generaal van de Raad als gevolg van het grote aantal zittingen dat de Raad aan het einde van elk voorzitterschap houdt. Om ervoor te zorgen dat al die zittingen kunnen plaatsvinden, moet het Secretariaat-generaal met name voorrang verlenen aan het vertalen van de documenten die nodig zijn voor de beraadslagingen van de ministers.

Het geconstateerde verschil in tijdstip van beschikbaarheid van de vertaling van de mededeling JBZ in de diverse talen ligt aan het feit dat er in verschillende mate een beroep gedaan wordt op de onderscheiden vertaalafdelingen (naar gelang van de behoeften van de delegaties en met name ook van het Voorzitterschap van de Raad).

Gezien de beperkte personeelssterkte van de vertaaldienst van de Raad en de bovengenoemde verplichtingen die voortvloeien uit het vergaderrooster van de Raad, kan het Secretariaat-generaal niet garanderen dat er zich in de toekomst geen vertraging meer zal voordoen. Op intern niveau zijn evenwel maatregelen getroffen om er voor te zorgen dat de mededelingen aan de pers zoveel mogelijk gelijktijdig in alle talen worden vertaald.

**Mededeling aan de pers van de Raad Justitie en
Binnenlandse Zaken
van 30 november/1 december 1994**

Datum waarop de diverse vertalingen beschikbaar waren

Portugees	13 december 1994
Grieks	16 december 1994
Nederlands	19 december 1994
Spaans en Duits	3 januari 1995
Italiaans en Engels	5 januari 1995
Deens	9 januari 1995

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-275/95

van Luigi Florio (FE), Gian Boniperti (FE), Aldo Arroni (FE)
en Riccardo Garosci (FE)

aan de Raad

(9 februari 1995)

(95/C 202/35)

Betreft: Geweld tegen de straatkinderen in Guatemala

Is de Raad van plan, gezien de bloedige gewelddaden die systematisch door de politie van Guatemala jegens de zogenaamde straatkinderen worden gepleegd en die herhaaldelijk door „Amnesty International” aan de kaak zijn gesteld en zijn gedocumenteerd, om economische sancties tegen dit land te treffen dat ongeveer 50% van zijn bananenproductie naar Europa exporteert?

Antwoord

(26 juni 1995)

De Europese Unie heeft verschillende malen, onlangs tijdens de ministeriële ontmoeting van San José XI met de landen van Centraal-Amerika (Panama, 23/24 maart 1995), laten blijken hoeveel belang zij hecht aan de naleving van de beginselen waarop de parlementaire democratie, de rechtsstaat, de grondwettelijke staatsvorm en de volledige eerbiediging van de mensenrechten stoelen.

In dit verband hebben de ministers van de Unie gewezen op het belang van het meerjarenprogramma voor de bevordering van de mensenrechten op gebieden zoals het leger en de ordediensten, waarvoor altijd de beginselen waarop de rechtsstaat en de mensenrechten steunen moeten gelden.

In dit verband stond ook de rol van de mens als middelpunt en doel van het voortgaande ontwikkelingsproces centraal in het debat tijdens de Ministeriële Conferentie San José XI. Daar werd overeengekomen dat de armoede moet worden bestreden en dat alle inwoners toegang moeten krijgen tot elementaire diensten zoals onderwijs, opleiding en gezondheidszorg. Het is duidelijk dat deze acties een positief effect zullen hebben op het probleem van de straatkinderen.

De ministers van de Europese Unie en de Centraal-Amerikaanse ministers zijn overeengekomen dat deze doelstellingen met name moeten worden bereikt door de toepassing van nationaal beleid dat tot doel heeft de bestaande verschillen te verkleinen en in dit verband zou een hechtere samenwerking van de Europese Unie sociale kosten van de structurele aanpassing kunnen opvangen.

In dit verband heeft de Commissie in juni 1994, ingevolge een positief advies van het Comité ALA-ontwikkelingslanden, haar goedkeuring gehecht aan een meerjarenprogramma voor de straatkinderen in Guatemala. De overeenkomst inzake de financiering van dit programma werd op 6 april in Guatemala Ciudad door de bevoegde nationale autoriteit ondertekend, zodat de Commissie nu meteen tot uitvoering kan overgaan. Het hierboven genoemde programma is gericht op een systematische verbetering van de opleiding van het personeel van overheidsdiensten die in contact komen met jongeren die zich in een marginale situatie bevinden en beoogt op langere termijn maatregelen om te voorkomen dat minderjarigen die geen contact meer hebben met hun familie, in criminele kringen terechtkomen.

Ook bij de internationale instanties doet de Europese Unie pogingen om dit probleem te bestrijden, met name in het kader van de Verenigde Naties. Op haar initiatief heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties sinds 1992 elk jaar een resolutie over het tragische lot van de straatkinderen aangenomen. Het vraagstuk werd eveneens op initiatief van de Unie besproken in de Commissie voor de rechten van de mens en in de voorgaande jaren werd een resolutie over dit onderwerp aangenomen.

De Unie zal deze zaak aandachtig blijven volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-278/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Commissie

(9 februari 1995)

(95/C 202/36)

Betreft: In Nederland erkend politiek vluchteling uit Turkije moet in eigen land onderduiken

Na een bezoek aan zijn ouders in Turkije is de in Nederland woonachtige Turkse politieke vluchteling Ayhan Uzala door de Turkse geheime politie opgepakt, vastgehouden en gemarteld.

De heer Uzala is inmiddels weer vrij en in Turkije ondergedoken. Hij durft niet op een vliegtuig naar Nederland te stappen omdat hij bang is opnieuw opgepakt te worden op het vliegveld. Zijn Nederlandse vrouw en kind wachten al twee maanden op hem.

Is de Commissie bereid om met spoed bij de Turkse Regering te interveniëren, zodanig dat de heer Uzala zonder gevaar terug kan reizen naar Nederland?

**Aanvullend antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**
(24 mei 1995)

In aanvulling op haar antwoord van 20 maart 1995 en na onderzoek in Turkije kan de Commissie het geachte Parlementslid nu mededelen dat de heer Ayhan Uzala niet meer in Turkije verblijft, maar inmiddels veilig in Nederland is teruggekeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-287/95
van Jan Bertens (ELDR)
aan de Raad
(9 februari 1995)
(95/C 202/37)

Betreft: Vermiste personen op Cyprus

1. Denkt de Raad de twintigste verjaardag van de resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, waarin de partijen bij een gewapend conflict worden opgeroepen tot eerbiediging van de Geneefse Conventies van 1949, in het bijzonder met betrekking tot het verstrekken van informatie omtrent vermiste personen, voorbij te laten gaan zonder concrete actie te ondernemen ten aanzien van de 1619 Grieks-Cyprioten, wier verdwijning in 1974 na de Turkse invasie nog steeds onverklaard is?

2. Welk soort maatregelen denkt de Raad in concreto te nemen om de Turkse Regering ertoe te bewegen haar volkenrechtelijke verplichtingen na te komen en een einde te maken aan het leed en de onzekerheid van de familieleden en vrienden van deze vermisten?

Antwoord
(26 juni 1995)

Het lot van de vermiste personen is een van de meest tragische facetten van de Cyprus-kwestie. Het in 1981 onder auspiciën van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties opgerichte Comité inzake de vermisten op Cyprus leidt het onderzoek op dit gebied. Het optreden van dit Comité is gebaseerd op een akkoord tussen de twee gemeenschappen van het eiland. Zijn taak bestaat erin „onderzoek te verrichten naar personen die tijdens conflicten tussen de gemeenschappen, alsook tijdens de gebeurtenissen van juli 1974 en daarna als vermist zijn opgegeven”.

Het Comité bestaat uit drie leden, namelijk een voor elk van de twee gemeenschappen op Cyprus en een derde lid dat met instemming van beide partijen aangewezen is door het Internationale Comité van het Rode Kruis en benoemd is door de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

De Europese Unie wenst dat een actievere samenwerking tussen beide betrokken partijen dit Comité in staat stelt zijn mandaat doeltreffender te vervullen.

De Unie zal deze kwestie nauwlettend blijven volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-383/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
aan de Commissie
(15 februari 1995)
(95/C 202/38)

Betreft: Problemen voor de volksgezondheid op het eiland Symi

Aan de grenzen van Griekenland ligt in de Dodecanesus het eiland Symi, waar zich een ernstig probleem voor de volksgezondheid voordoet door het ontbreken van een rioleringsstelsel en een biologische behandeling van het afvalwater. Dit heeft geleid tot een reeks protesten van de kant van de bewoners van het eiland en de plaatselijke autoriteiten. Momenteel vormt het afvalwater van de beerputten een bedreiging voor de drinkwaterreservoirs en het leidingwaternet van de stad Symi. In de zomer wordt dit probleem nog ernstiger omdat dan duizenden toeristen op Symi verblijven en in dagtoerisme bovendien ongeveer 2 000 bezoekers uit Rhodos het eiland dagelijks aandoen. Voor het rioleringsnet is al in 1989 een studie afgerond, maar tot op heden zijn de gewenste middelen nog niet gevonden om dit plan tot uitvoering te brengen en het aan te vullen met een installatie voor de biologische zuivering van het afvalwater.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat het ontbreken van genoemde voorzieningen gevaren voor de volksgezondheid oplevert en een belemmering vormt voor de ontwikkeling van het toerisme op het eiland:

1. of zij bereid is dit project op te nemen onder de regionale operationele programma's, wanneer de Griekse overheid daartoe een verzoek indient;
2. wat, na de indiening van een dergelijk verzoek, de kortste termijn is waarop het project kan worden opgenomen;
3. in welke andere communautaire programma's ter bescherming van het milieu of ten behoeve van de grensregio's dit project een plaats zou kunnen vinden?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(10 april 1995)

Zoals de Commissie reeds heeft geantwoord op schriftelijke vraag E-393/95 van de heer Papayannakis⁽¹⁾ betreffende

hetzelfde probleem, heeft zij geen weet van het project waarnaar het geachte Parlementslid verwijst. Bijgevolg kan zij zich niet uitspreken over eventuele opname daarvan in het regionale operationele programma (OP) of over de hiervoor geldende termijnen.

Een andere mogelijkheid tot communautaire cofinanciering dan het genoemde OP zou cofinanciering in het kader van het initiatief Interreg II of van het Cohesiefonds kunnen zijn, op voorwaarde dat aan de in dit verband te stellen eisen en de voor elk financieringsinstrument geldende voorschriften wordt voldaan.

(¹) Zie bladzijde 17 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-393/95
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
aan de Commissie
(15 februari 1995)
(95/C 202/39)

Betreft: Het eiland Symi en het tweede communautair bestek

Symi behoort tot de relatief kleinere eilanden in de Egeïsche Zee. Vroeger was dit eiland een belangrijk centrum voor de handel en de doorvoerhandel. Nu is het toerisme er verreweg de voornaamste bron van inkomsten. De infrastructuurvoorzieningen van het eiland hebben sinds jaren het saturatiepunt bereikt, hetgeen voor de plaatselijke economie een zware belasting vormt. De watervoorziening en de riolering, die van groot belang zijn voor het sterk ontwikkelde toerisme op het eiland, behoren tot de belangrijkste problemen. Eigenaardig genoeg zijn voor de watervoorziening kredieten uit het tweede communautair bestek vrijgemaakt, terwijl voor de rioleringswerkzaamheden helemaal niets wordt voorzien. De gelijktijdige uitvoering van beide projecten zou echter heel wat technische en economische voordelen bieden. Er zij ook op gewezen dat de opvatting dat de problemen van het eiland aldus voor de helft kunnen worden opgelost, op zijn zachtst gezegd onzinnig is.

Is de Commissie op de hoogte van deze problematiek?

Zal zij de Griekse Regering om uitleg vragen in verband met haar beleid voor investeringen op Symi, dat duidelijk te wensen overlaat?

Zal zij de Griekse Regering ertoe bewegen de kredieten uit het tweede communautair bestek rationeler aan te wenden om de ontwikkeling van het toerisme op Symi op een nieuwe leest te schoeien?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(17 maart 1995)

De Commissie is niet op de hoogte van het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem.

Zij is echter van plan de aandacht van de Griekse autoriteiten erop te vestigen in een van de volgende vergaderingen van het Toezichtcomité voor het operationele meerfondsenprogramma voor de eilanden in het zuidelijke deel van de Egeïsche Zee.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-433/95
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)
aan de Commissie
(22 februari 1995)
(95/C 202/40)

Betreft: Toegang tot het ondersteuningsstelsel voor kleine investeringen in het grensgebied in het kader van Interreg II

De Vereniging van officiële douane-expediteurs heeft in antwoord op een fax van meer dan twee maanden geleden te horen gekregen dat de Portugese overheid naast andere initiatieven voorgesteld heeft „om in het kader van het Interreg II-programma het ondersteuningsstelsel voor kleine investeringen in het grensgebied voort te zetten, waarvan de voorwaarden zullen worden bepaald zodra de onderhandelingen over dit programma met de diensten van de Commissie zijn afgesloten”.

Ik onthou mij van commentaar over de manier waarop de Portugese autoriteiten het begrip inspraak schijnen te interpreteren, maar kan de Commissie meedelen wat de situatie is van die onderhandelingen, en welk tijdschema en resultaten worden voorzien?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(22 maart 1995)

De Commissie heeft het voorstel van de Portugese en de Spaanse autoriteiten met betrekking tot het communautair initiatief Interreg II op 3 november 1994 ontvangen.

Over dit voorstel wordt momenteel door de Commissie en de nationale autoriteiten onderhandeld. De beschikking tot toekenning van de bijstand zal naar verwachting binnenkort worden gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-450/95

van Wayne David (PSE)

aan de Raad

(24 februari 1995)

(95/C 202/41)

Betreft: Mensenrechten en controle op wapenexport

Is het de Raad bekend dat het blijkens het rapport van Amnesty International getiteld „European Union: human rights and military, security and police transfers — when will established criteria be implemented?” schort aan de EU-controle op wapenexport? Is de Raad bereid de contro-leprocedures onder de loep te nemen op basis van de aanbevelingen van Amnesty International?

Antwoord

(26 juni 1995)

De Europese Unie let scherp op de uitvoer van wapens naar landen waar de mensenrechten worden geschonden.

De Europese Raad heeft er in zijn vergadering in Luxemburg in 1991 met voldoening nota van genomen „dat de lopende besprekingen in de Europese instanties het, door het beleid van de diverse Lid-Staten inzake wapenuitvoer te vergelijken, nu reeds mogelijk hebben gemaakt talrijke gemeenschappelijke criteria vast te stellen waarop dit beleid wordt gebaseerd”.

Deze tijdens de Europese Raad van Lissabon van 1992 aangevulde criteria omvatten met name „eerbiediging van de rechten van de mens door het uiteindelijke land van bestemming” en „de interne situatie van het uiteindelijke land van bestemming, in samenhang met spanningen of interne gewapende conflicten”.

Het nieuwe mandaat van de Groep Export van conventionele wapens vermeldt dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan de toepassing van deze criteria, om te komen tot een gemeenschappelijke interpretatie in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de Europese Unie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-451/95

van Wayne David (PSE)

aan de Raad

(24 februari 1995)

(95/C 202/42)

Betreft: Drijfnetten

Kan de Raad toezeggen dat de bevindingen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité van de Europese Unie, dat onderzoek heeft gedaan naar de gevolgen van het gebruik van drijfnetten voor de stand van verschillende vissoorten, zo spoedig mogelijk aan het Parlement bekend worden gemaakt?

Antwoord

(22 juni 1995)

Het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij geeft als raadgevend orgaan de Commissie adviezen.

Alleen de Commissie kan derhalve beslissen of de bevindingen van dit Comité aan het Europees Parlement worden voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-475/95

van Susan Waddington (PSE)

aan de Commissie

(15 februari 1995)

(95/C 202/43)

Betreft: Verbranding van Cemfuel, een uit afval verkregen produkt

Is het de Commissie bekend dat Cemfuel, een uit afval verkregen produkt, als brandstof voor een cementoven in Ketton in mijn kiesdistrict wordt gebruikt en hoe verenigt zij dit met Richtlijn 94/67/EG ⁽¹⁾ over de verbranding van gevaarlijk afval?

⁽¹⁾ PB nr. L 365 van 31. 12. 1994, blz. 34.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(24 maart 1995)

In artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende afvalstoffen zijn afvalstoffen gedefinieerd als:

„elke stof of elk voorwerp behorende tot de in bijlage I genoemde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen”.

Als „Cemfuel” inderdaad een „afvalstof” is, dan moet de indeling daarvan worden onderzocht op basis van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad ⁽²⁾ betreffende gevaarlijke afvalstoffen en Beschikking 94/904/EG van de Raad ⁽³⁾ tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen. Om „de afvalstof Cemfuel” als gevaarlijke afvalstof te kunnen indelen, zijn gegevens over de oorsprong en samenstelling vereist.

Als „de afvalstof Cemfuel” als gevaarlijke afvalstof wordt ingedeeld, dan is hierop de onlangs aangenomen richtlijn betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen van toepassing. Er moet evenwel op worden gewezen dat de Lid-Staten ervoor moeten zorgen dat de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 31 december 1996 aan deze richtlijn te voldoen.

De Commissie zal het Verenigd Koninkrijk om nadere inlichtingen over deze kwestie verzoeken.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

⁽²⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991.

⁽³⁾ PB nr. L 356 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-483/95

van Giles Chichester (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 202/44)

Betreft: Uitvoering en handhaving van het gemeenschappelijk visserijbeleid

Kan de Commissie, met het oog op een objectieve handhaving van het gemeenschappelijk visserijbeleid, de volgende vragen beantwoorden:

1. Hoeveel bezoeken heeft de Commissie aan Spanje afgelegd en welke onregelmatigheden heeft zij daarbij aangetroffen?
2. Hoeveel bezoeken heeft de Commissie aan Frankrijk afgelegd en welke onregelmatigheden heeft zij daarbij aangetroffen?
3. Hoeveel bezoeken heeft de Commissie aan Zuidwest-Engeland afgelegd en welke onregelmatigheden heeft zij daarbij aangetroffen?

Antwoord van mevrouw Bonino

namens de Commissie

(5 april 1995)

In het kader van de controleverordening (Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid) ⁽¹⁾ hebben inspecteurs van de Commissie in 1994 vijftien bezoeken gebracht aan Spanje, elf aan Frankrijk en twaalf aan het Verenigd Koninkrijk, waarvan drie aan Zuidwest-Engeland.

De Commissie heeft tot taak na te gaan of de nationale autoriteiten de controleregeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid naar behoren toepassen. Als zij van oordeel is dat belangrijke onregelmatigheden hebben plaatsgevonden, brengt zij dit ter kennis van de betrokken Lid-Staat, die dan een administratief onderzoek moet instellen.

Eind 1994 heeft de Commissie verzocht om en deelgenomen aan administratieve onderzoeken in Frankrijk, Spanje en het Verenigd Koninkrijk. De Commissie was van mening dat in elk van deze Lid-Staten onregelmatigheden kunnen hebben plaatsgevonden bij de registratie van vangsten van bepaalde vissoorten waarvoor een quotum geldt.

De Commissie zal binnenkort de eindverslagen over deze onderzoeken ontvangen en de conclusies daarvan zullen worden opgenomen in het algemene verslag over de handhaving van het gemeenschappelijk visserijbeleid dat krachtens artikel 35 van de nieuwe controleverordening moet worden uitgebracht. Dit verslag zal ter informatie aan het Parlement worden meegedeeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 261 van 20. 10. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-509/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 202/45)

Betreft: Concurrentievermogen van de landbouw en het beheer van de agrarische rijkdommen

In het programma voor technisch onderzoek en ontwikkeling op het gebied van het concurrentievermogen in de landbouw en het beheer van de agrarische rijkdommen (1989—1993) ⁽¹⁾ werden meer dan 80 onderzoekcontracten afgesloten voor een bedrag van meer dan 50 miljoen ecu.

Kan de Commissie mededelen waar de resultaten hiervan zijn gepubliceerd? Hoe kunnen sectoren die hierbij geïnteresseerd zijn toegang krijgen tot de resultaten van genoemd onderzoekwerk?

⁽¹⁾ PB nr. L 58 van 7. 3. 1990, blz. 9.

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(31 maart 1995)

Het specifieke programma van de Gemeenschap voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van het concurrentievermogen van de landbouw en het beheer van de agrarische hulpbronnen (1989—1993), het zogenoemde „Camar”-programma, is nog niet voltooid. De laatste contracten betreffende onderzoek voor gezamenlijke rekening lopen in 1996 af. Tot nog toe heeft de Commissie

nog maar weinig wetenschappelijke eindverslagen ontvangen. Daarom mag niet worden verwacht dat alle resultaten van het Camar-programma al in dit stadium zouden zijn gepubliceerd. De wetenschappers die een dergelijk contract hebben gesloten en de Commissie hebben zich echter voortdurend ingespannen om voorlopige resultaten van het Camar-programma te verspreiden voordat dit is beëindigd.

In 1993 heeft de Commissie een overzicht van de Camar-projecten gepubliceerd waarin ook de vorderingen met elk project zijn aangegeven. Deze publikatie biedt de mogelijkheid zich van de voorlopige resultaten op de hoogte te stellen en moedigt belangstellenden aan om nadere inlichtingen in te winnen bij de onderzoekteams of bij de Commissie.

De Commissie heeft ook voorlopige resultaten van een aantal projecten gepubliceerd in de vorm van verslagen van Camar-workshops, die werden gehouden om de resultaten te verspreiden en met collega's te bespreken.

Bovendien zijn de contractanten op grond van hun contract met de Commissie verplicht de resultaten van hun werk te verspreiden. Zij hebben een groot aantal artikelen gepubliceerd in gespecialiseerde wetenschappelijke tijdschriften en in vakbladen voor landbouwers. Zij hebben ook andere activiteiten ontplooid om hun resultaten te verspreiden of te verkopen. Zo zijn open dagen voor landbouwers gehouden, bijdragen geleverd aan conferenties en informatieve folders verspreid en is samengewerkt met landbouwvoorlichtingsdiensten.

De Commissie is van plan om te zijner tijd uittreksels uit de Camar-resultaten te publiceren, zowel voor het programma in het algemeen als voor groepen van projecten. Zowel voor de landbouwbevolking als geheel als voor gespecialiseerde lezersgroepen zal dergelijke informatie worden gepubliceerd.

Aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden enkele voorbeelden van Camar-publikaties toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-513/95

van Stephen Hughes (PSE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 202/46)

Betreft: Voedselverstrekking aan de armen

Kan de Commissie, onder verwijzing naar schriftelijke vraag E-3898/93 ⁽¹⁾, het Europees Parlement meedelen welk deel van het voedseloverschot van de Unie in 1994 was uitgedeeld onder de armen? Wat zijn de totaalbedragen en het totaal tonnage per Lid-Staat en welke Lid-Staten hebben het hun toegewezen quotum niet gebruikt?

⁽¹⁾ PB nr. C 332 van 28. 11. 1994, blz. 32.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 april 1995)

Over de uitvoering van het plan 1994 voor de verstrekking van levensmiddelen aan de armsten in de Gemeenschap zijn nog geen gegevens beschikbaar.

In artikel 10 van de uitvoeringsverordening voor deze maatregel (Verordening (EEG) nr. 3149/92 van de Commissie ⁽¹⁾) is immers bepaald dat de Lid-Staten elk jaar uiterlijk op 31 maart een verslag over de uitvoering van het plan op hun grondgebied in het voorgaande begrotingsjaar aan de Commissie doen toekomen.

De Commissie zal de gevraagde gegevens aan het geachte Parlementslid bezorgen zodra deze beschikbaar zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 313 van 30. 10. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-549/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 202/47)

Betreft: Muskaatwijn van Scanzo

De „Moscato di Scanzo” is erkend als DOC-wijn (met benaming van gecontroleerde oorsprong) en valt onder de Valcalepio-rozijenwijn.

De wijngaarden waar deze wijn wordt geproduceerd, die na 1977 zijn aangeplant en geen benaming van gecontroleerde oorsprong hebben, bestrijken een oppervlakte van minder dan 100 ha.

Ten gevolge van de communautaire voorschriften dreigt de Moscato di Scanzo, een zeer oude wijn vol traditie, te verdwijnen.

Kan de Commissie maatregelen treffen voor het behoud van de wijngaarden van de Moscato di Scanzo, die na 1976 zijn aangeplant, en naar aanleiding van de uitzondering die zij reeds heeft verleend voor de zone van de Franciacorta, waar toestemming is verleend voor een uitbreiding tot 900 ha, met een speciale verordening voorzien in de uitbreiding van de wijngaarden van de Moscato di Scanzo tot 400 ha?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 april 1995)

Ten aanzien van de wijngaardoppervlakten is bij artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 822/87 ⁽¹⁾ voorzien in

— een verbod op nieuwe aanplant van wijnstokken tot en met 31 augustus 1996, waarop slechts enkele beperkte

uitzonderingen kunnen worden toegestaan, vooral voor de teelt van moederplanten voor het enten van wijnstokken;

- de mogelijkheid om, ook voor de Moscato di Scanzo, onbeperkt percelen te herbepplanten, voor zover daarvoor bepaalde wijnstokkrassen niet worden gebruikt.

Het resultaat van deze bepalingen is dat enerzijds het wijngaardareaal niet mag worden uitgebreid, maar anderzijds het bestaande wijnbouwareaal wel in stand kan worden gehouden.

Het lijkt ons duidelijk dat zolang de herziening van de gemeenschappelijke marktordening voor de betrokken sector, waarvoor thans een voorstel in behandeling is bij de Raad en bij het Parlement ⁽²⁾, niet is goedgekeurd, in de bovenbeschreven situatie geen verandering kan worden gebracht.

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 27. 3. 1987.

⁽²⁾ PB nr. C 194 van 16. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-556/95

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 202/48)

Betreft: Overbrenging van nucleair afval

In september 1994 zond een coalitie van vier milieugroeperingen (The Nuclear Control Institute of Washington DC, The World Information Service on Energy, Greenpeace International en The Citizens Nuclear Information Centre) een uitvoerige brief aan de Commissievoorzitter over de gesignaleerde risico's van het transport over zee van hoogwaardig nucleair afval van La Hague in Frankrijk naar Japan. In deze brief werd geëist dat er zo spoedig mogelijk een milieu-effectrapport wordt gemaakt over de gevaren van deze transporten.

Vier maanden later, op 16 januari 1995, kwam van het bureau van de Commissievoorzitter het antwoord dat de Commissie er van overtuigd was dat Frankrijk de nationale en Europese wetgeving (in het bijzonder Richtlijn 92/3/Euratom ⁽¹⁾) betreffende de overbrenging van radioactief afval volledig zal respecteren.

Het Nuclear Control Institute zond vervolgens een brief aan de Commissievoorzitter en de commissarissen van vervoer en energie waarin in twijfel werd getrokken dat Frankrijk Richtlijn 92/3/Euratom ten volle naleeft.

Kan de Commissie mededelen:

1. waarom het vier maanden duurde voordat het eerste antwoord (van zes regels) werd gegeven;

2. wat het antwoord was op de tweede brief?

⁽¹⁾ PB nr. L 35 van 12. 2. 1992, blz. 24.

Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie

(8 juni 1995)

De Commissie tracht de brieven die zij ontvangt zo snel mogelijk te beantwoorden.

Het kan echter voorkomen dat zij, zoals in het door het geachte Parlementslid genoemde geval, intern overleg moet plegen, waardoor met de beantwoording onvermijdelijk meer tijd is gemoeid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-569/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 202/49)

Betreft: Europese rietsuiker

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ werden vijf beschikkingen van de Raad gepubliceerd inzake de garantieprijzen van rietsuiker voor een lange reeks leverancierslanden voor de periode — al naar gelang het geval — tussen de jaren 1988 en 1993.

Kunnen deze overeenkomsten, die formeel werden bekrachtigd door een uitwisseling van nota's, op enigerlei manier van nadeel zijn voor de producenten van rietsuiker in de Europese Gemeenschap zoals bijvoorbeeld voor het gebied van Motril in Granada of hebben zij steeds het voordeel van het beginsel van de algemene preferentie?

⁽¹⁾ PB nr. L 355 van 31. 12. 1994.

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(3 april 1995)

In Protocol nr. 7 over ACS-suiker bij de Derde ACS-EEG-Overeenkomst ⁽¹⁾ en in Protocol nr. 8 over ACS-suiker bij de Vierde ACS-EEG-Overeenkomst ⁽²⁾ is bepaald dat het akkoord over de gegarandeerde prijzen voor rietsuiker voor elk verkoopseizoen ten uitvoer wordt gelegd door middel van een briefwisseling tussen de Gemeenschap en de betrokken ACS-landen. Een soortgelijke procedure geldt voor de overeenkomst over rietsuiker tussen de Gemeenschap en de Republiek India ⁽³⁾. In de beschikkingen van de Raad waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, zijn de betrokken akkoorden formeel bekrachtigd volgens de vastgestelde procedure.

De in de Gemeenschap geproduceerde rietsuiker, en dus ook die uit het gebied Motril in Granada (Spanje), valt onder de gemeenschappelijke marktordening voor suiker. De prijs- en afzetgaranties van deze marktordening gelden rechtstreeks voor de rietsuiker, en wel op dezelfde voorwaarden als voor bietsuiker. Bovendien wordt de rietsuiker uit het genoemde gebied direct in de vorm van witte suiker geproduceerd, waardoor voor deze suiker een hogere interventieprijs geldt dan voor elders in de Gemeenschap geproduceerde rietsuiker, waarbij met het tussenstadium van ruwe suiker wordt gewerkt.

De genoemde akkoorden, die formeel worden vastgelegd via briefwisselingen, kunnen de rietsuikerproducenten uit de Gemeenschap dus op geen enkele wijze benadelen, omdat de opname van hun suiker in de gemeenschappelijke marktordening borg staat voor de toepassing van het beginsel van de communautaire preferentie.

(¹) PB nr. L 86 van 31. 3. 1986.

(²) PB nr. L 299 van 17. 8. 1991.

(³) PB nr. L 190 van 22. 7. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-590/95

van Wolfgang Nußbaumer (NI)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 202/50)

Betreft: Autotoeleveringsindustrie in Oostenrijk: toezegging voor handelstegenprestaties van Japan

In de jaren '70 en '80 is in Oostenrijk de handel met Japan sterk opgebloeid. Dat kon onder meer omdat in Japan de autofabricage grootschalig is opgezet, terwijl Oostenrijk toch invoerrechten oplegde voor de invoer van Japanse auto's. Toen het tekort op de Oostenrijkse handelsbalans echter al te groot werd, heeft de Oostenrijkse Regering met de Japanse Regering afgesproken dat de Japanners auto's met verlaagd douanetarief in Oostenrijk kunnen afzetten voor eenzelfde bedrag als de Oostenrijkers autoapparatuur en -onderdelen mogen leveren aan de Japanse auto-industrie. Deze compensatieovereenkomst is door de toetreding van Oostenrijk tot de Europese Unie komen te vervallen. Tijdens de onderhandelingen met Oostenrijk is in Brussel echter toegezegd dat Oostenrijkse bedrijven van deze tegenprestaties in grote lijnen kunnen blijven profiteren.

1. Kan de Commissie garanderen dat de Oostenrijkse autotoeleveringsindustrie met Japan kan blijven handelen op grond van deze afspraken?
2. Hoe lang en in welke mate blijven deze compensatieafspraken van de Oostenrijkse toeleveringsindustrie bestaan?
3. Zijn er plannen om deze handelsafspraken geleidelijk op te heffen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(15 mei 1995)

Sinds de toetreding op 1 januari 1995 past Oostenrijk integraal het gemeenschappelijk douanetarief toe, ook wat betreft de invoer van auto's. De door het geachte Parlementslid aangehaalde regeling voor compensatieaankopen van autoapparatuur en -onderdelen is per die datum komen te vervallen. Verdere toepassing van deze regeling zou namelijk in strijd zijn geweest met de interne markt en de internationale handelsregels.

De Commissie erkant dat, deels als gevolg van deze regeling, de Oostenrijkse fabrikanten van autoapparatuur en -onderdelen sterke banden hebben ontwikkeld met de Japanse autofabrikanten. De Commissie heeft het Japanse Ministerie van Handel en Industrie (MITI) in kennis gesteld van de bezorgdheid aan Oostenrijkse zijde dat een abrupte verbreking van deze banden kan leiden tot een ontwrichting van de activiteiten van de Oostenrijkse fabrikanten van autoapparatuur en -onderdelen en heeft benadrukt dat dit zoveel mogelijk moet worden vermeden. Het MITI heeft toegezegd dat het deze kwestie zou aankaarten met de Japanse autofabrikanten. Inmiddels heeft de Commissie van de Japanse autoriteiten vernomen dat de Japanse autofabrikanten Oostenrijkse autoapparatuur en -onderdelen zullen blijven afnemen, voor zover deze, zowel wat kwaliteit als prijs betreft, concurrerend zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-601/95

van María Izquierdo Rojo (PSE)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 202/51)

Betreft: Noodzaak een einde te maken aan de „tonijnorlog” door het gebruik van drijfnetten te verbieden

Welke maatregel denkt de Commissie te nemen om moeilijkheden in de visvangst in de komende maanden te vermijden, aangezien zij geen verbod heeft uitgevaardigd tegen het gebruik van drijfnetten zoals het Europese Parlement heeft aanbevolen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(30 maart 1995)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid in verband met het gevaar voor conflicten op zee in het komende vangstseizoen 1995 voor witte tonijn. Dat is een van de redenen waarom de Commissie er bij de Lid-Staten op zal aandringen het bevredigend controleniveau dat in de tweede helft van het seizoen 1994 is bereikt, ook dit jaar te handhaven. De Commissie zal van de betrokken Lid-Staten trachten te verkrijgen dat zij zich ertoe verbinden hun controleverplichtingen voor deze specifieke visserijtaak na te komen en zal in dit verband een actieve,

coördinerende rol vervullen. De Commissie zal bovendien van de middelen waarover zij beschikt gebruik maken om toezicht te houden op de controle-inspanning van de Lid-Staten en er aldus voor te zorgen dat billijk, doeltreffend en niet-discriminerend wordt opgetreden om de toepassing van de maatregelen af te dwingen.

Wat het toekomstige gebruik van drijfnetten in deze specifieke visserijtaak betreft, zal de Commissie in de volgende reeks vergaderingen van de Raad verder blijven aandringen op de goedkeuring van haar voorstellen om het gebruik van drijfnetten geleidelijk geheel te verbieden. De Commissie heeft in dat verband onlangs twee aanvullende workshops georganiseerd over de biologische en de sociaal-economische gevolgen van het gebruik van drijfnetten. De conclusies van deze vergaderingen zullen beschikbaar zijn zodra de laatste hand zal zijn gelegd aan de betrokken rapporten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-737/95

van Doeke Eisma (ELDR)
aan de Commissie
(15 maart 1995)
(95/C 202/52)

Betreft: Implementatie van de Habitatrictlijn

Welke Lid-Staten hebben aan de Europese Commissie conform artikel 23 van de Habitatrictlijn gemeld hoe hun wetgeving is aangepast aan de verplichtingen van de richtlijn?

Is de Commissie bereid deze aanpassingen zelf te beoordelen?

Wat gaat de Commissie ondernemen bij Lid-Staten die niet aan deze verplichtingen hebben voldaan?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(19 mei 1995)

De volgende Lid-Staten hebben de Commissie conform artikel 23 van Richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ in kennis gesteld van hun nationale wetgeving: België, Denemarken, Ierland, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Sommige van deze Lid-Staten hebben erop gewezen dat verdere wetgeving nodig is om aan de richtlijn te voldoen. De overige Lid-Staten hebben medegedeeld dat nieuwe wetgeving in voorbereiding is.

De Commissie onderzoekt de nationale wetgeving om na te gaan of de bepalingen van de richtlijn volledig ten uitvoer worden gelegd.

Indien de Lid-Staten de Commissie niet in kennis stellen van nationale wetgeving of indien de kennisgeving betrekking heeft op ontoereikende nationale wetgeving, stelt de Commissie de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag in. Omdat zij de Commissie niet in kennis hebben gesteld van nationale uitvoeringsmaatregelen, is de procedure ingesteld tegen Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Portugal en het Verenigd Koninkrijk (de procedure tegen Ierland en het Verenigd Koninkrijk moet als ongedaan worden beschouwd). Bovendien heeft de Commissie het probleem van de implementatie van de richtlijn ter sprake gebracht en zal dat ter sprake blijven brengen naar aanleiding van bilaterale en multilaterale contacten met nationale overheidsinstanties.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-752/95

van José Barros Moura (PSE)
aan de Commissie
(15 maart 1995)
(95/C 202/53)

Betreft: Landbouwprobleemgebieden — Revinhade Felgueiras

Kan de Commissie mededelen hoe hoog de compensatiebedragen zijn die zijn vastgesteld voor de probleemgebieden (in de bergen of moeilijk te verbouwen) van de gemeente Felgueiras, met name de parochies van Friande, Jugueiros, Pinheiro, Santão, Sendim en Vila Verde, of de parochie Revinhade al dan niet in aanmerking komt en waarom?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(24 april 1995)

De gemeenten Friande, Jugueiros, Pinheiro, Santão, Sendim en Vila Verde vallen onder Beschikking 91/79/EEG, zoals gewijzigd in 1993, waarin voor de individuele landbouwers van die gemeenten de volgende steunbedragen zijn vastgesteld:

- voor de eerste 10 GVE (1—10): 65 ecu/GVE;
- voor de volgende 10 GVE (11—20): 47,3 ecu/GVE;
- voor de volgende 10 GVE (21—30): 35,5 ecu/GVE;
- per hectare cultuurgrond (artikel 48, lid 8, van Verordening (EEG) nr. 81/91): 35,5 ecu/ha.

De gemeente Revinhade, die niet aan de voorwaarden voldoet om als probleemgebied in de zin van de Richtlijnen

75/268/EEG ⁽¹⁾ en 86/467/EEG ⁽²⁾ te worden beschouwd, komt niet voor de betrokken steunregeling in aanmerking.

⁽¹⁾ PB nr. L 128 van 19. 5. 1975.

⁽²⁾ PB nr. L 273 van 24. 9. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-757/95

van Holger Gustafsson (PPE)

aan de Commissie

(15 maart 1995)

(95/C 202/54)

Betreft: Ontoereikende bescherming van slachtvee binnen de Europese Unie bij behandeling en vervoer

Bij de toetredingsonderhandelingen zijn er voor Zweden met betrekking tot de aanpassing van de landbouwpolitiek een aantal bijzondere bepalingen geformuleerd op het gebied van levensmiddelen en de bescherming van dieren. Met deze bijzondere bepalingen kan Zweden in eigen land op deze gebieden hoge eisen blijven stellen. Tegelijkertijd beloofde de Europese Unie de gemeenschappelijke wetgeving opnieuw onder de loupe te nemen met het oogmerk deze te verbeteren.

De huidige omstandigheden waaronder het vervoer en de behandeling van slachtvee binnen de Unie plaatsvinden zijn abominabel. De situatie is zo slecht dat deze onmiddellijk en ingrijpend moet veranderen. Als Zweed en christendemocraten zal ik mij er sterk voor maken dat de eisen op het gebied van de bescherming van dieren binnen de Unie worden verzaamd. Om te zorgen voor gezonde dieren en vlees van hoge kwaliteit moeten de omstandigheden in de stallen goed en het voer van hoge kwaliteit zijn. Net zo belangrijk is het om tijdens het transport en de slacht op een verantwoorde en waardige manier met de dieren om te gaan. Het beleid op het gebied van transport van slachtvee moet worden aangescherpt middels betere wetgeving, een herziening van de subsidievoorwaarden van de Unie en het verhogen van het aantal abattoirs.

De huidige werkzaamheden van de Commissie op dit gebied zijn zeker urgent, maar mogen geen ad hoc-karakter dragen. De enige echte oplossing kan komen van een grondige inventarisatie en een analyse van de situatie van het slachtvee en de veestapel, gevolgd door passende voorstellen voor maatregelen, die gebaseerd zijn op ethisch aanvaardbare inzichten.

Is de Commissie ook niet van mening dat de veehouderij in de Unie gebaseerd moet zijn op een ondubbelzinnige ethiek die onderschreven wordt door de burgers van de Unie?

Welke maatregelen denkt de Commissie verder te nemen om de bescherming van dieren binnen de Unie te verbeteren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(12 april 1995)

Ook de Commissie is van mening dat doeltreffende en realistische communautaire voorschriften over het welzijn van de dieren noodzakelijk zijn. Het grote publiek is zeer begaan met deze gevoelige kwestie en de Commissie heeft besloten aan het dierenwelzijn hoge prioriteit toe te kennen.

Sedert 1974 geldt er communautaire wetgeving inzake de bescherming van dieren in de bedrijven tijdens het vervoer en bij de slacht. Momenteel werkt de Commissie aan voorstellen voor een aanzienlijke verbetering op het vlak van de bescherming van de dieren.

Er ligt nu een voorstel van de Commissie tot wijziging van Richtlijn 91/628/EEG inzake de bescherming van de dieren tijdens het vervoer ⁽¹⁾ bij de Raad ter tafel. Het voorstel bevat strikte voorschriften voor het plannen van lange reizen, met bepalingen over de tussenpozen voor het voederen en drenken, de minimum-rustperiodes en de beschikbare ruimte. Iedere persoon die dieren over een lang traject vervoert, moet een zodanige reisroute vaststellen dat de dieren kunnen rusten en de maximale tussenpozen voor het voederen en drenken in acht worden genomen. De Raad heeft hierover nog geen beslissing genomen.

Tijdens de Landbouwwraad van januari 1995 werd besloten het verslag als bedoeld in artikel 6 van Richtlijn 91/629/EEG van de Raad ⁽²⁾ tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren zo spoedig mogelijk op te stellen.

De Commissie heeft het Wetenschappelijk Veterinair Comité verzocht om vóór juni van dit jaar met een tussentijds verslag over met name de huisvesting en voeding van kalveren te komen en vóór het eind van het jaar het eindverslag uit te brengen.

De Commissie streeft ernaar een wettelijk kader op te zetten waarbinnen de Lid-Staten ervoor kunnen zorgen dat de dieren onder bevredigende omstandigheden worden gehouden, vervoerd en geslacht, en waarin aan alle betrokkenen inclusief de landbouwers duidelijke eisen worden gesteld waaraan zij kunnen voldoen.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 330 def. (PB nr. C 250 van 14. 9. 1993).

⁽²⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-777/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Commissie
(20 maart 1995)
(95/C 202/55)

Betreft: Ruimtelijke-orderingsbeleid

Kan de Commissie uitsluitsel geven over de juridische waarde van het plan voor de ruimtelijke ontwikkeling van de Gemeenschap dat momenteel in voorbereiding is?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-783/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Commissie
(20 maart 1995)
(95/C 202/56)

Betreft: Regionaal partnerschap en het plan voor de ruimtelijke ontwikkeling van de Gemeenschap

Welke maatregelen denkt de Commissie aan te bevelen om ervoor te zorgen dat de regio's worden betrokken bij de werkzaamheden die zijn begonnen in het kader van de opstelling van het plan voor de ruimtelijke ontwikkeling van Europa?

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-777/95 en E-783/95
(7 april 1995)**

Overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder a), van de verordening betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ⁽¹⁾ en in het licht van de besprekingen tijdens de informele vergadering van ministers voor Regionaal Beleid en Ruimtelijke Ordening in november 1993 in Luik, hebben de Lid-Staten en de Commissie zich er in het kader van het Comité voor ruimtelijke ontwikkeling toe verbonden het Europees ruimtelijk ontwikkelingsperspectief (EROP), het politieke verlengstuk van de mededeling van de Commissie „Europa 2000+”, uit te voeren.

De juridische waarde van het EROP zal worden verduidelijkt tijdens de besprekingen die in de toekomst zullen worden gehouden met het oog op de eventuele juridische erkenning van de communautaire activiteiten op het gebied van de ruimtelijke ordening.

Wat de betrokkenheid van de regio's bij de opstelling van het EROP betreft, heeft de Commissie het Comité van de Regio's alle samenstellende documenten voor het EROP doen toekomen. Deze documenten waren reeds opgesteld in het kader van het Comité voor ruimtelijke ontwikkeling en besproken tijdens de informele vergaderingen van de ministers.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-805/95

van Mikko Rönholm (PSE), Saara-Maria Paakkinen (PSE),
Ulpu Iivari (PSE) en Riitta Myller (PSE)
aan de Commissie
(20 maart 1995)
(95/C 202/57)

Betreft: Maatregelen tegen jeugdwerkloosheid: verhoging van de leeftijdsgrens tot 25 jaar

Jeugdwerkloosheid is in alle Europese landen een nijpend probleem dat het geloof in de toekomst ondermijnt, maatschappelijke problemen veroorzaakt en de kans van slagen van onze samenlevingen vermindert.

Momenteel zijn de steunmaatregelen in het kader van de bestrijding van de jeugdwerkloosheid bestemd voor personen onder de 20 jaar. De maatregelen zijn op zich noodzakelijk en zinvol, maar als gevolg van de leeftijdsgrens van 20 jaar kunnen vele goed opgeleide werkzoekenden van meer dan twintig jaar er geen gebruik van maken. Maar juist voor werklozen tussen de 20 en de 25 jaar is het moeilijk een plaats te vinden op de arbeidsmarkt vanwege hun gebrek aan werkervaring. Deze jongeren hebben gestudeerd en steeds vaker hebben zij een aanzienlijke studieschuld. In Finland studeert een groot aantal jongeren van 20—25 jaar en vele steden, zoals bijvoorbeeld Helsinki, hebben geïnvesteerd in werkgelegenheidsprojecten, niet alleen voor deze leeftijdsgroep maar zelfs voor die van de 25- tot 29-jarigen. Het probleem wordt nog versterkt door het groeiende aantal academisch geschoolde werklozen. Op maatschappelijk gebied leidt het feit dat deze groep buitenspel blijft staan ertoe dat veel onderwijsinvesteringen en ontwikkelingsmogelijkheden voor de toekomst verloren gaan.

Gezien het bovenstaande vragen wij de Commissie of zij voornemens is de leeftijdsgrens op te trekken tot 25 jaar, opdat ook 20- tot 25-jarigen in aanmerking kunnen komen voor steun uit hoofde van de maatregelen van de Europese Unie ter bestrijding van jeugdwerkloosheid.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(1 juni 1995)**

De leeftijdsgrens voor de definitie van jeugdwerkloosheid die door de Commissie voor de berekening van de statistieken voor de jeugdwerkloosheid wordt gehanteerd ligt al op 25 jaar. Het maandelijks bulletin over de werkloosheid dat door Eurostat wordt gepubliceerd, geeft de werkloosheid voor alle jongeren beneden 25 jaar, voor mannen en vrouwen afzonderlijk.

De leeftijdsgrens voor de toegang tot speciale arbeidsmarktprogramma's en maatregelen in de Lid-Staten die specifiek op jongeren zijn gericht, wordt door elke Lid-Staat vastgesteld afhankelijk van de maatregelen in kwestie en de omvang van het aan te pakken probleem. De meeste, zo niet alle Lid-Staten beschikken over dergelijke programma's die

tot doel hebben de vooruitzichten op werk voor jongeren te verbeteren en ze te helpen de arbeidsmarkt te betreden. In de meeste gevallen zijn deze programma's toegankelijk tot 25 jaar, maar dit kan ook lager of zelfs hoger zijn.

De Commissie is het met de geachte Afgevaardigden eens dat de omvang van de jeugdwerkloosheid — gedefinieerd als werkloosheid van personen die jonger zijn dan 25 jaar — buitengewoon ernstig is. In februari 1995 bedroeg zij gemiddeld 21,2% voor alle Lid-Staten tezamen, hoewel dit een geringe daling betekent ten opzichte van het percentage van 22,0% in februari 1994. Naar schatting is het werkloosheidsrisico voor jongeren dubbel zo groot als voor volwassenen. De spreiding van de jeugdwerkloosheid over de Lid-Staten is ook veel groter dan voor de totale werkloosheid en varieert van 6,7% in Luxemburg tot 43,7% in Spanje.

Veel van deze jeugdige werklozen hebben nog nooit gewerkt en de jongeren vormen een significant deel van de langdurig werklozen. Bovendien beschikken zo'n vijf miljoen jongeren beneden 25 jaar niet over een erkende, op de arbeidsmarkt bruikbare kwalificatie en wel 20% van de jongeren verlaat elk jaar het onderwijs zonder een erkend, op de arbeidsmarkt bruikbaar diploma. In het Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid heeft de Commissie een reeks voorstellen gedaan ter verbetering van de vooruitzichten voor jongeren beneden 25 jaar om de arbeidsmarkt te betreden.

Deze voorstellen zijn thans verder uitgewerkt, zowel wat beleidsdoelstellingen als wat financiële middelen betreft. De recente communautaire bestekken of enige programmeringsdocumenten van het ESF krachtens doelstelling 3 voor 1994 t/m 1999 omvatten maatregelen die in het bijzonder gericht zijn op ongekwalificeerde jongeren beneden 20 jaar, om het onevenredig grote risico aan te pakken dat deze jongeren lopen om langdurig werkloos te worden of als volwassene in een onzekere arbeidssituatie te belanden. Een nieuw onderdeel van het Employment-initiatief (Youth-start) is gewijd aan innoverende transnationale acties voor het verwezenlijken van deze doelstellingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-809/95

van Giulio Fantuzzi (PSE)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 202/58)

Betreft: Compatibiliteit van de regels inzake de fabrikan-tenverklaring van de melkproducenten met de communautaire regels

Op 14 februari 1995 heeft het Italiaanse Parlement Wetsontwerp nr. 727 van 23 december 1994 behandeld, waarin regels zijn vastgelegd om de Italiaanse melkproductie weer in overeenstemming te brengen met de communautaire quota.

Bij die gelegenheid heeft de minister van Landbouw, Voedselvoorziening en Bosbouw, de heer Walter Luchetti, verklaard dat de regering gekant is tegen het amendement dat (in afwachting van de definitieve vaststelling van de individuele posities van de melkproducenten) het gebruik van de fabrikan-tenverklaring toestaat overeenkomstig Wet nr. 15 van 4 januari 1968, waarbij hij „grondwettelijke vraagstukken wegens incompatibiliteit met de communautaire regels” aanvoerde.

Is de Commissie van mening dat het door de Italiaanse minister opgeworpen vraagstuk werkelijk bestaat en in welke opzichten?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(21 april 1995)

Toen het Italiaanse Huis van Afgevaardigden het door het geachte Parlementslid bedoelde Wetsdecreet nr. 727 had goedgekeurd, heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten onmiddellijk meegedeeld dat verschillende elementen van het decreet zoals bijv. de bepaling inzake de fabrikan-tenverklaring haar zeer verontrusten.

Nadat het wetsdecreet op 24 februari 1995 door het Italiaanse Parlement in een wet was omgezet, heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten in een brief nadrukkelijk gewezen op het gevaar dat bestaat wanneer in alle gevallen van betwisting de fabrikan-tenverklaring inzake afgezette hoeveelheden wordt aanvaard. Afgezien van het feit dat het communautaire recht dit soort maatregel niet kent, zou namelijk het gebruik van deze verklaring het gestelde doel, te weten dat de toewijzingen voor het melkprijsjaar 1995/1996 streng volgens de totale gegarandeerde hoeveelheden per 1 april 1995 worden vastgesteld, in gevaar kunnen brengen.

Aan de Italiaanse autoriteiten is derhalve medegedeeld dat de Commissie zich bij de huidige wetgeving genoodzaakt zou zien de passende conclusies te trekken uit de toepassing van de bewuste maatregelen, namelijk zowel in het kader van de goedkeuring van de rekeningen als van de inbreuk-procedure.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-814/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 202/59)

Betreft: Documentatie over de programma's inzake onderzoek en technologische ontwikkeling

De documentatie voor degenen die geïnteresseerd zijn in de programma's inzake onderzoek en technologische ontwikkeling zijn niet steeds beschikbaar in alle officiële talen van de Gemeenschap. Zo was er op 1 februari 1995 alleen een

Engelse documentatie beschikbaar over het programma voor technologisch onderzoek, een Duitse en Engelse documentatie over telematische systemen, een Engelse, Franse, Italiaanse en Duitse documentatie van het programma technologie van materiaal en een Engelse documentatie van geavanceerde communicatietechnieken terwijl er vergelijkbare situaties bestonden voor andere programma's.

Een en ander leidt tot een duidelijke discriminatie van de ene groep gebruikers ten opzichte van de andere, vooral wat betreft de kleine en middelgrote ondernemingen waar de talenkennis mogelijk geringer kan zijn. Derhalve zijn bepaalde landen in een nadelige positie ten opzichte van andere wat betreft de toegang tot de kredieten voor communautaire programma's.

Kan de Commissie mededelen of zij met het oog op bovenstaande er aan gedacht heeft om de termijn voor de indiening van aanvragen voor deze programma's te verlengen of er voor te zorgen dat deze gedurende een voldoende lange periode in alle officiële talen van de Unie voor de gebruiker beschikbaar zijn?

Is de Commissie ook niet van mening dat dit niet beschikbaar zijn van nadelige invloed is op de gelijkheid van kansen om toegang te krijgen tot communautaire programma's voor alle burgers en ondernemingen van de Europese Unie?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(6 juni 1995)

Hoewel de gelijktijdige lancering van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen voor de meeste van de 20 specifieke onderzoekprogramma's in het kader van het kaderprogramma 1994—1998 in sommige gevallen de tijdige terbeschikkingstelling van de aanvullende documentatie in alle officiële talen heeft verhinderd, moet toch worden aangestipt dat de documentatie voor de specifieke programma's (beschikkingen van de Raad, tekst van de uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, werkprogramma's) in alle officiële talen van de Gemeenschap verkrijgbaar is. Bovendien mogen voorstellen voor projecten in om het even welke officiële taal van de Gemeenschap worden ingediend.

De Commissie spant zich in om de doeltreffendheid van de verspreiding van en toegang tot de informatie te verbeteren. Naar aanleiding van de eerste uitnodigingen tot het indienen van voorstellen in het kader van het vierde kaderprogramma heeft de Commissie tussen 250 000 en 300 000 informatiepakketten verstuurd.

Voorts kan er informatie over verschillende programma's op elektronische wijze worden opgevraagd (bijv. Arcade, Cordis). De Commissie onderzoekt ook of nieuwe communicatiemiddelen (zoals het World Wide Web) kunnen worden gebruikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-846/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 202/60)

Betreeft: Paardenraces in Krombeke en St. Eloois Winkel (België)

Is de Commissie, om een eind te maken aan het zinloze geweld tegen dieren, bereid stappen te ondernemen om de in bovenvermelde Belgische plaatsen gehouden paardenraces op straat te doen ophouden, gezien het extreem hoge aantal ongelukken dat zich daarbij voordoet met de paarden, die hoe dan ook voor de slacht zijn bestemd?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(18 april 1995)

Het is de Commissie bekend dat in België stratenrennen met paarden plaatsvinden en dat daarbij paarden kunnen verongelukken. De Commissie keurt in beginsel alle vormen van wreedheid tegenover dieren af en heeft er in haar voorstel inzake het welzijn van dieren consequent naar gestreefd om terzake zo hoog mogelijke eisen vast te stellen.

Ofschoon de Gemeenschap voorschriften inzake het welzijn van dieren in het kader van het landbouw- en milieubeleid heeft vastgesteld, is zij niet voornemens dergelijke voorschriften vast te stellen ten aanzien van stratenrennen met paarden. Hiervoor blijven de Lid-Staten derhalve wettelijk bevoegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-851/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/61)

Betreeft: Steun ten behoeve van het beleid op het gebied van onderzoek en technologie

Onder de werkzaamheden van het Monitor-programma voor strategische analyse, prognose en evaluatie op het gebied van onderzoek en technologie (1989—1992) (Beschikking 89/414/EEG van de Raad ⁽¹⁾) was het subprogramma FAST opgenomen dat volgens inlichtingen van de Commissie gegevens moest opleveren over de economische en sociale gevolgen van de wetenschappelijke en technologische veranderingen zoals innovatie op het gebied van de biotechnologie, watervoorraden enz. Over welke informatiemogelijkheden beschikt de Commissie om de burgers ervan op de hoogte te brengen dat zij via het subprogramma

FAST toegang hebben tot genoemde resultaten? Hoe kan men over kopieën hiervan beschikken? Zijn er verslagen gepubliceerd over de verrichte studies?

(¹) PB nr. L 200 van 13. 7. 1989, blz. 38.

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(16 mei 1995)

Het publiek wordt op de hoogte gebracht van de resultaten van de onderzoekactiviteiten in het kader van het programma Monitor-FAST via boeken, artikelen in gespecialiseerde tijdschriften en in de kranten en onderzoekrapporten (FAST Occasional Papers). Deze laatste, die gemiddeld in een oplage van 500 à 5 000 exemplaren verschijnen, kunnen kosteloos worden aangevraagd.

Daarnaast wordt de publikatie van de onderzoekresultaten aangekondigd in de verschillende nieuwsbrieven van DG XII en DG XIII, waarvan enkele duizenden exemplaren worden gedrukt.

De nieuwsbrief van DG XII wordt toegezonden aan alle onderzoeksinstituten en -centra die betrokken zijn bij de communautaire onderzoekprogramma's. Hetzelfde geldt voor de nieuwsbrief van DG XIII, met name wat betreft de sectoren informatie- en communicatietechnologie. De nieuwsbrief van DG XIII gaat ook naar de leden van het Cordis-netwerk (Community Research and Development Information System).

Een groot deel van de resultaten wordt ook bekendgemaakt bij conferenties, colloquia en workshops op nationaal, communautair en internationaal niveau.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-854/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/62)

Betreft: Avicenne-programma

Binnen het kader van de wetenschappelijke en technische samenwerking met de landen van Latijns-Amerika, Azië en het Middellandse-Zeegebied wordt een aanvang gemaakt met voorbereidende maatregelen in de vorm van het Avicenne-programma. Dit programma dat openstaat voor de landen van het zuiden van de Middellandse Zee omvat twee belangrijke gebieden namelijk milieu en gezondheid (¹). Kan de Commissie mededelen of inmiddels reeds resultaten zijn bereikt met de aangevangen onderzoekswerkzaamheden? Welke projecten werden in dit verband gefinancierd?

(¹) PB nr. C 173 van 9. 7. 1992, blz. 15.

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(26 april 1995)

In het kader van het Avicenne-initiatief zijn er tot dusver slechts drie uitnodigingen tot het indienen van voorstellen geweest, die in de afgelopen drie jaar zijn gepubliceerd. De meeste gestarte onderzoeken hebben een looptijd van vier à vijf jaar en hebben nog geen tastbare resultaten opgeleverd.

De Commissie heeft evenwel onlangs een catalogus gepubliceerd van alle onderzoekprojecten waaraan zij steun verleent in het kader van de wetenschappelijke internationale samenwerking met derde landen in het Middellandse-Zeegebied. Alle Avicenne-projecten zijn hierin opgenomen met een actueel overzicht van de werkzaamheden. Deze catalogus wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-862/95

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/63)

Betreft: Geen strafrechtelijke gevolgen van milieuvervuiling door industrieel afval

Krachtens Wet nr. 2207, die door het Griekse Parlement op 25 april 1994 is goedgekeurd, verliest milieuvervuiling door industrieel, en zelfs door giftig afval haar strafrechtelijke karakter, met als gevolg dat het ongecontroleerde storten van dit afval van misdrijf tot overtreding is geworden, hetgeen een boete van 20 000 drachme betekent. De wet is derhalve zeer mild geworden in een land dat per jaar 6 685 000 ton afval produceert waarvan 572 000 ton uit giftig en gevaarlijk afval bestaat.

Deze wijzigingen in de wetgeving houden in dat het onderzoek naar de veroorzakers van de industriële vervuiling wordt gestaakt, omdat het Openbaar Ministerie geen onderzoek instelt naar overtredingen, terwijl ook alle dossiers die al zijn aangelegd, zullen verjaren.

Het gaat hier tevens om een bedreiging van de volksgezondheid en het milieu.

Tenslotte wordt er in velerlei opzicht inbreuk gemaakt op Richtlijn 78/319/EEG (¹) die tot doel heeft de volksgezondheid en het milieu tegen giftig en gevaarlijk afval te beschermen, welke richtlijn Griekenland met Ministerieel Besluit nr. 72751/3054 in 1985 in zijn rechtsorde heeft opgenomen.

Kan de Commissie met het oog op bovenstaande feiten mededelen of Griekenland zich aan zijn uit Richtlijn 78/319/EEG voortvloeiende verplichting houdt om elke drie jaar een speciaal verslag op te stellen over het beheer van het giftige en gevaarlijke afval en dit aan de Commissie te doen toekomen? Is de Commissie bereid bij de bevoegde Griekse

autoriteiten stappen te ondernemen, opdat zij genoemde schandalige wet, die volledig in strijd met Richtlijn 78/319/EEG is, herroepen? Kan zij vragen om de onmiddellijke en volledige schrapping van deze wet uit de Griekse wetgeving?

(¹) PB nr. L 84 van 31. 3. 1978, blz. 43.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(12 mei 1995)

De Commissie heeft tot dusverre geen verslagen ontvangen over de verwijdering van toxisch en gevaarlijk afval in Griekenland, zoals vereist krachtens artikel 16, lid 1, van Richtlijn 78/319/EEG betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen. Wat de categorisering van overtredingen van de nationale wetgeving ter uitvoering van de bepalingen van Richtlijn 78/319/EEG betreft, dit is de zaak van de Lid-Staten. Richtlijn 78/319/EEG bevat geen uitdrukkelijke bepalingen over het strafrechtelijk aspect van overtredingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-866/95

van Joan Vallvé (ELDR)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/64)

Betreft: Opneming van de abrikoos in de lijst van door concurrentie bedreigde mediterrane producten

Van oudsher bestaat er op Mallorca een aparte bedrijfstak voor de verwerking van abrikozen tot gedroogde vruchten, die sterke concurrentie ondervindt van de Maghreb-landen en de landen in het Midden-Oosten.

In een schriftelijke vraag aan de Commissie (E-2802/94) (¹) vroegen wij of het mogelijk was om (in het kader van Verordening (EEG) nr. 426/86 (²)) de abrikoosoverschotten aan de verwerkende bedrijven op Mallorca aan te bieden.

Het antwoord van de Commissie stelde de opstelling van nieuwe plannen in het vooruitzicht waarin, naar de Commissie meende, ook plaats was voor de gedroogde abrikozen uit Mallorca.

In de door het Europees Parlement aangenomen resolutie over „het beleid van de Gemeenschap in de sector groenten en fruit” (A 4-15/95) werd aangedrongen op het geven van voorkeur aan de verwerking van bepaalde niet in Verordening (EEG) nr. 1035/72 (³) opgenomen landbouwproduk-

ten, waaronder abrikozen, boven het uit de markt nemen/doordraaien.

Kan de Commissie in dit verband meedelen of het mogelijk is de abrikoos in het kader van Verordening (EEG) nr. 426/86 op te nemen in de lijst van de meest door concurrentie bedreigde mediterrane produkten? Acht de Commissie, gezien het belang van de gedroogde abrikoos voor Mallorca, de goedkeuring van een speciaal plan mogelijk?

(¹) PB nr. C 152 van 19. 6. 1995, blz. 19.

(²) PB nr. L 49 van 27. 2. 1986, blz. 1.

(³) PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(3 mei 1995)

De Commissie heeft in haar antwoord op schriftelijke vraag E-2802/94 over abrikozen uit Mallorca aangegeven om welke redenen dit produkt niet is opgenomen in de lijst van de produkten waarvoor produktiesteun wordt toegekend (Verordening (EEG) nr. 426/86).

De Commissie is niet van plan een uitbreiding van die lijst met abrikozen of andere produkten voor te stellen.

Daarentegen werkt zij op het ogenblik aan een hervorming voor de sector groenten en fruit aan de hand van de beginselen die in het bovenbedoelde antwoord zijn uiteengezet. Zodra de nieuwe regeling van kracht is, zal het geval van de abrikozen uit Mallorca kunnen worden onderzocht.

De Commissie kan nu dus niets toevoegen aan het antwoord dat zij reeds aan het geachte Parlementslid heeft gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-867/95

van María Izquierdo Rojo (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/65)

Betreft: Aan Luxemburg toegewezen deel van het communautaire initiatief Pesca

De Europese Commissie heeft bij de verdeling van de begrotingsgelden voor het communautaire initiatief Pesca de toewijzing van een miljoen ecu aan het Groothertogdom Luxemburg goedgekeurd.

Het initiatief Pesca heeft tot doel de bedrijven in de visserijsector te helpen het hoofd te bieden aan de structurele crisis. Het Groothertogdom is echter niet aan zee gelegen en heeft geen vissersvloot.

Welke criteria heeft de Commissie, gezien dit feit, bij deze toewijzing gehanteerd? En waarvoor is dit bedrag bestemd?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(28 april 1995)

De Commissie heeft in het kader van het communautaire initiatief Pesca geen communautaire middelen aan Luxemburg toegewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-875/95

van Phillip Whitehead (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/66)

Betreft: Behoud van natuurlijke omgeving, flora en fauna

Welke specifieke maatregelen denkt de Commissie te nemen om te garanderen dat Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 aangaande het behoud van natuurlijke omgeving en wilde flora en fauna ⁽¹⁾ van kracht wordt in de Lid-Staten van de Europese Unie?

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(2 juni 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-737/95 van de heer Eisma ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 23 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-881/95

van Carmen Fraga Estévez (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/67)

Betreft: Overeenkomst van de Raad van 22 december 1994 inzake het beheer van de visserij in bepaalde zones en van communautaire visbestanden

In december jl. besloot de Raad van ministers voor Visserij bepaalde maatregelen te nemen betreffende de uitwisseling

van bepaalde visserijmogelijkheden tussen de Lid-Staten, hetgeen met een bepaalde regelmaat gebeurt.

Het opmerkelijke en tot nu toe ongebruikelijke echter is dat de uitgewisselde quota kunnen zijn gevangen in zones die verschillen van die welke zijn genoemd in de verordening voor jaarlijkse TAC's en quota, waarbij wordt aangetekend dat deze quota uitsluitend moeten zijn gevangen in wateren die vallen onder de jurisdictie van Frankrijk of Portugal, al naar gelang het geval. Dit betekent bijvoorbeeld dat in het geval van de ansjovis 80 % van de uitgewisselde quota wordt gevangen in zone IX in plaats van in zone VIII.

Kan de Commissie mededelen of het beginsel van de relatieve stabiliteit in deze overeenkomst van de Raad van ministers is geëerbiedigd?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(2 mei 1995)

De uitwisselingen waarop het geachte Parlementslid doelt, zijn niet van invloed op de verdeling van de quota en dus ook niet op de relatieve stabiliteit. De betrokken overdracht van quota naar andere zones staat niet op zichzelf. Een dergelijke overdracht, die tot doel heeft de beschikbare visbestanden beter te benutten, is ook voor andere soorten toegestaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-901/95

van Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 202/68)

Betreft: Gelijke behandeling van vrouwen

Kan de Commissie, aangezien het onrechtvaardig is een ieder gelijk te behandelen zonder te letten op onderlinge verschillen maar dat ongelijke personen ook ongelijk moeten worden behandeld, mededelen hoe zij haar verantwoordelijkheid wat betreft de gelijke behandeling van mannen en vrouwen denkt na te komen en daarbij niet let op elementaire verschillen zoals zwangerschap, bevalling en lactatieperiode?

Is de Commissie van mening dat in dergelijke situaties een vrouw zich kan aanmelden voor een vergelijkend onderzoek op basis van gelijkheid met een man?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(15 mei 1995)

In artikel 27 van het Statuut van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen is bepaald: „bij de keuze der ambtenaren wordt geen onderscheid gemaakt ten aanzien van ras, geloof of geslacht”. Dit beginsel wordt op de interne vergelijkende onderzoeken analogisch toegepast.

De Commissie wil in al haar vergelijkende onderzoeken de waarborgen voor gelijke behandeling van alle deelnemers respecteren. Hiertoe organiseert zij de verschillende examens, die een onderdeel vormen van de vergelijkende onderzoeken, in verschillende plaatsen van de Gemeenschap, maar altijd op dezelfde data; bovendien is het voorgestelde examen in alle plaatsen hetzelfde. Dit verklaart echter waarom geen enkele sollicitant om gezondheidsredenen (ziekte, zwangerschap, bevalling of ongeval) of enig ander persoonlijk motief, zelfs wanneer dit te verdedigen is, een wijziging van de examendata en van de inhoud van de examens kan krijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-910/95

van **Christian Jacob (RDE)**

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 202/69)

Betreft: Europese productie van asperges en concurrentie van derde landen

De Europese productie van asperges voor gebruik in de verwerkende industrie wordt ernstig bedreigd door de concurrentie van derde landen, vooral China en Peru, die alsmaar grotere hoeveelheden diepgevroren asperges en ingemaakte conserven naar de Europese Unie uitvoeren.

De teelt en verwerking van asperges zijn immers zeer arbeidsintensief, zodat de concurrentie van landen met lage arbeidskosten zeer goed voelbaar wordt.

Bovendien geniet Peru in 1995 van concessies die voor nog eens een bijkomend jaar verlengd zijn, op grond van de preferentieregeling die sommige landen van Latijns-Amerika in de strijd tegen de cocaïneproductie verleend is: verwerkte asperges uit die landen zijn niet aan douanerechten onderworpen.

Kan de Commissie een studie voorleggen waaruit blijkt dat de aspergeteelt wel degelijk de plaats van de cocaïneproductie inneemt?

Zo niet, denkt ze voor te stellen om per 1 januari 1996 de preferentieregeling voor verwerkte of halfverwerkte asperges uit de bewuste landen van Zuid-Amerika op te heffen?

En welke gerichte maatregelen denkt de Commissie voor te stellen bij de herziening van de gemeenschappelijke markt-

ordening voor groenten en fruit, om de productie van asperges voor de verwerkende industrie te ondersteunen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(28 april 1995)

De speciale regeling voor de Andes-landen heeft in de eerste plaats tot doel de economie van deze landen via bepaalde preferenties te bevorderen om hun een gezonde economische basis te verschaffen die niet afhankelijk is van de drugshandel. Tegelijk wordt zo, doordat de preferenties de uitvoer helpen vergroten, bijgedragen tot de ontwikkeling van toegestane teelten ten koste van de productie van drugs.

Het is echter niet mogelijk om het directe verband te meten tussen de toeneming van de productie van een bepaald produkt, bijvoorbeeld verwerkte asperges voor uitvoer naar de Gemeenschap, en een inkrimping van de met verboden gewassen beteelde oppervlakte. De Commissie wordt op een meer algemeen niveau op de hoogte gehouden van de resultaten van de strijd die de autoriteiten van de Andes-landen tegen de drugshandel voeren, en van het effect van de preferentiële regeling.

Wat de economische situatie in Europa voor asperges voor verwerking en asperges in blik betreft, is de Commissie zich bewust van de scherpe internationale concurrentie waaraan de betrokken sector het hoofd moet bieden. Zij heeft in haar mededeling aan de Raad en het Parlement over de ontwikkeling en de toekomst van het communautaire beleid in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾ de sector asperges genoemd als een aan internationale concurrentie onderhevige sector van regionaal belang waarin de algemene instrumenten van de gemeenschappelijke marktordening ontoereikend zouden kunnen blijken om de specifieke problemen aan te pakken. Mocht dit het geval zijn, dan zou kunnen worden overwogen om voor deze sector specifieke maatregelen te nemen.

Het spreekt vanzelf dat de Commissie pas na de tenuitvoerlegging van de hervorming zal kunnen nagaan of specifieke maatregelen nodig zijn en wat deze dan zouden moeten inhouden. Binnenkort zullen voorstellen voor deze hervorming worden ingediend.

(1) Doc. COM(94) 360.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-912/95

van **Jean-Pierre Raffarin (PPE)**

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 202/70)

Betreft: Beleid ten voordele van de streekpers

Vindt de Commissie dat Europa, om de plaats van het geschreven woord in het geheel van onze cultuur te beschermen, een krachtiger standpunt moet innemen tegenover de crisis van de schrijvende pers in alle landen van de

Unie, en zich meer bepaald moet inzetten voor de streekpers, die een onvervangbaar element van de plaatselijke democratie vormt?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(12 mei 1995)

Tijdens het Europees Perscongres van 2 tot en met 4 juli 1991 te Luxemburg hadden de vertegenwoordigers van de pers het voornamelijk nationale karakter van de publikaties van de geschreven pers (dagbladen, weekbladen en tijdschriften) onderstreept en gewezen op de noodzaak om bij de opbouw van Europa de plaatselijke cultuur te eerbiedigen. Op het congres was er echter met instemming gereageerd op de positieve gevolgen voor de geschreven pers die het uitvloeisel waren van de ten aanzien van reclame vastgestelde verplichtingen voor de audiovisuele media in Richtlijn 89/552/EEG van de Raad ⁽¹⁾ („Televisie zonder grenzen”).

Bij de tenuitvoerlegging van de interne markt doet zich thans de vraag voor, of de ongelijke nationale voorschriften op het gebied van pluralisme en eigendom van de media enerzijds en de beginselen van het vrije verkeer van diensten en de vrijheid van vestiging anderzijds met elkaar verenigbaar zijn. Dankzij een in december 1992, naar aanleiding van de door het Parlement ter zake goedgekeurde resoluties, door de Commissie gepubliceerd Groenboek ⁽²⁾, kon worden overgegaan tot een eerste en brede raadpleging van de vakkringen over de opportuniteit van communautaire maatregelen op dit gebied. Op 5 oktober 1994 ⁽³⁾ is de Commissie een tweede etappe begonnen door een nieuwe raadpleging bekend te maken die niet meer betrekking heeft op de opportuniteit maar op de wijze van uitvoering van een communautair initiatief dat ten doel heeft bescherming van het pluralisme in iedere Lid-Staat in gelijke mate te waarborgen. Het belang van dit debat is duidelijk. De Commissie streeft er in het bijzonder naar om een nauw contact te onderhouden met het Parlement en de Parlementsleden, die speciale belangstelling hebben voor dit onderwerp.

⁽¹⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

⁽²⁾ Doc. COM(92) 480 def.

⁽³⁾ Doc. COM(94) 353 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-915/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 202/71)

Betreft: Atlantische waarnemingspost voor ansjovis

Is de Commissie bereid, nu ze een ruime verhoging van het Franse vangstquotum voor ansjovis aanvaard heeft (tot 17 300 ton), om haar medewerking te verlenen voor de oprichting van een Atlantische waarnemingspost om het

bestand van de soort beter in het oog te kunnen houden? Zo'n initiatief zou onder de interregionale samenwerking kunnen vallen.

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(5 mei 1995)

Hoewel momenteel over de mogelijke oprichting van een Atlantische waarnemingspost wordt nagedacht, hebben Spanje en Frankrijk in de Visserijraad van december 1994 gezamenlijk verklaard dat zij hadden afgesproken een „Frans-Spaans visserijcomité” op te richten om alle onderwerpen van bilateraal belang op ambtelijk niveau te bespreken, waar nodig in samenwerking met het bedrijfsleven. Zij herhaalden hun voornemen om het bilaterale ansjovisakkoord van 1992 te verlengen en zo mogelijk te verbeteren voor een meerjarenperiode vanaf 1995. Daarbij zou rekening worden gehouden met de punten van zorg van de twee Lid-Statens, waaronder met name het niveau van de jaarlijkse uitwisseling van quota, de controlemaatregelen en de afzetproblemen.

Begin maart 1995 is dit comité met zijn werkzaamheden begonnen en er is een voorakkoord over aangelegenheden op het gebied van de ansjovisvisserij uitgewerkt. In het comité hebben vertegenwoordigers van de bij deze visserij betrokken regio's zitting, wat voor de gewenste interregionale samenwerking zal zorgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-941/95

van Celia Villalobos Talero (PPE)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 202/72)

Betreft: Het Adapt-programma

Kan de Commissie medelen welke projecten voor Málaga goedgekeurd werden in het kader van het Adapt-programma en kan ze voor elk project verduidelijken hoeveel de communautaire bijdrage bedraagt en welk het tijdschema is voor de indiening van de verschillende projecten door de Lid-Staat, de goedkeuring door de Commissie en de terbeschikkingstelling van de communautaire subsidie aan de Spaanse autoriteiten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(10 mei 1995)

De termijn voor de indiening van projecten in het kader van het communautair Adapt-initiatief verstrijkt op 31 juli 1995.

De bijdrage van het ESF (Europees Sociaal Fonds) aan het communautair Adapt-initiatief voor Spanje bedraagt 229 miljoen ecu.

De operationele programma's worden na onderhandeling tussen de Commissie en de Lid-Staten ter goedkeuring aan de Commissie voorgelegd. De projecten zelf worden echter niet aan de Commissie ter goedkeuring voorgelegd. De goedkeuring ervan valt uitsluitend onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-974/95

van Sir Jack Stewart-Clark (PPE)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 202/73)

Betreft: Samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken

1. Kan de Commissie uiteenzetten welk Commissielid, directoraat-generaal en administratieve eenheid verantwoordelijk zijn voor de volgende communautaire beleidsterreinen:

- a) vrij verkeer van personen (artikel 7 A EG-Verdrag),
- b) visumbeleid (artikel 100 C EG-Verdrag),
- c) drugsverslaving (artikel 29 EG-Verdrag),
- d) elk van de negen gebieden (zo nodig onder te verdelen) die bekend staan als „aangelegenheden van gemeenschappelijk belang” (artikel K.1),
- e) bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel F, lid 2)
- f) de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat (gemeenschappelijke verklaring van 11 juni 1986 en daaropvolgende documenten).

2. Is de Commissie, gezien de ervaringen met het Verdrag betreffende de Europese Unie, van plan om de verdeling van de hierboven beschreven taken te wijzigen, bijvoorbeeld door het toebedelen van de verantwoordelijkheid voor justitiële en binnenlandse zaken aan één directoraat-generaal?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(18 mei 1995)

1. De verantwoordelijkheid voor de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, zoals neergelegd in titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, ligt bij mevrouw Gradin op het niveau van de Commissie en bij het Secretariaat-generaal, Directoraat F,

op het niveau van de diensten van de Commissie. Andere diensten zijn nauw betrokken bij de werkzaamheden uit hoofde van titel VI, voor zover het gaat om beleidsterreinen van de Gemeenschap waarvoor zij verantwoordelijk zijn en waarbij zij betrokken zijn. Wat de specifieke sectoren betreft die in de vraag van het geachte Parlementslid worden vermeld, zijn de verantwoordelijkheden als volgt verdeeld:

- a) het vrije verkeer van personen uit hoofde van artikel 7 A EG-Verdrag, valt onder de bevoegdheid van de heer Monti en zijn diensten (DG XV, Directoraat A);
- b) de heer Monti en DG XV, Directoraat A, zijn ook verantwoordelijk voor die aspecten van het visumbeleid die vallen onder artikel 100 C EG-Verdrag;
- c) drugverslaving (artikel 129 EG-Verdrag) valt onder de verantwoordelijkheid van de heer Flynn en zijn diensten in DG V, Directoraat F;
- d) de negen in artikel K.1 EG-Verdrag vermelde gebieden vallen onder de verantwoordelijkheid van mevrouw Gradin en haar diensten in het Secretariaat-generaal, Directoraat F. Voor zover artikel K.1.5 betrekking heeft op de bestrijding van fraude ten nadele van de Gemeenschapsbegroting, heeft de Uclaf (eenheid voor de coördinatie van de fraudebestrijding) van het Secretariaat-generaal de belangrijkste rol, ook onder de verantwoordelijkheid van mevrouw Gradin. De heer Monti en zijn diensten in DG XXI zijn nauw betrokken bij de werkzaamheden uit hoofde van artikel K.1.8; zijn diensten in DG XV zijn nauw betrokken bij de werkzaamheden uit hoofde van artikel K.1.6 en voor zover deze vallen onder artikel 7 A EG-Verdrag, bij de werkzaamheden uit hoofde van artikel K.1.1 tot en met 3;
- e) bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden zijn in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van heer Van den Broek, met voorzitter Santer en zijn diensten in DG 1A, Directoraat A. Dit getuigt van het belang van de zaak in het kader van de betrekkingen van de Unie met derde landen. De betrokkenheid bij de naleving van het Verdrag van de Raad van Europa van 1950 komt naar voren in artikel K.2, waarvoor mevrouw Gradin algemene verantwoordelijkheid bezit;
- f) de voornaamste verantwoordelijkheid voor de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat ligt bij de heer Flynn en zijn diensten in DG V, Directoraat D. Mevrouw Gradin en het Secretariaat-generaal, Directoraat F, zijn hierbij nauw betrokken, in het bijzonder wanneer het gaat om aspecten van titel VI, in het bijzonder de politieke samenwerking.

2. De Commissie onderzoekt momenteel of de huidige structuur en de daarvoor uitgetrokken middelen binnen het Secretariaat-generaal al dan niet voldoende zijn voor de toenemende activiteiten als gevolg van de nieuwe samenwerkingssectoren die door titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn ingevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-984/95

van Thomas Megahy (PSE)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 202/74)

Betreft: Aanwerving van personeel bij de Europese Instellingen

In haar antwoord op een schriftelijke vraag van Christine Oddy (E-1966/94 ⁽¹⁾) verklaart de Commissie: „Volgens het Statuut moeten de Instellingen kandidaten aanwerven op basis van de verdiensten.” In hetzelfde antwoord rechtvaardigt zij echter discriminatie naar leeftijd om reden dat „de opheffing van de leeftijdsgrenzen (. . .) de genoemde onevenwichtigheden (nl. geslacht en nationaliteit) zonder twijfel verergeren”.

Kan de Commissie verklaren op welke filosofische en politieke gronden zij de ene vorm van discriminatie tegenover een andere rechtvaardigt? Kan zij verklaren hoe discriminatie naar leeftijd te verenigen valt met de eis van „aanwerving op basis van verdiensten”?

Deelt zij de mening dat discriminatie van oudere werknemers ter beperking van de onevenwichtige verhouding tussen mannen en vrouwen absurd is en wijst op luiheid en op een gebrek aan verantwoordelijkheid zowel voor een eerlijke behandeling van kandidaten als voor een zo groot mogelijke doelmatigheid van de eigen instelling?

⁽¹⁾ PB nr. C 55 van 6. 3. 1995, blz. 20.

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(11 mei 1995)

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-1966/94 van mevrouw Oddy heeft de Commissie in details uiteengezet waarom leeftijdsgrenzen bij vergelijkende onderzoeken voor bepaalde rangen van ambtenaren in vaste dienst worden gehandhaafd. Dit beleid is niet in tegenspraak met de statutaire vereiste om op basis van verdiensten aan te werven. Aanwerving vindt plaats door middel van algemene vergelijkende onderzoeken waarbij iedere sollicitant wordt beoordeeld op grond van zijn resultaten bij de schriftelijke en mondelinge examens. Slechts de sollicitanten die de beste resultaten behalen bij deze objectieve examens, worden op de reservelijsten geplaatst. De Commissie wijst de veronderstelling in de laatste vraag van het geachte Parlementslid af.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1004/95

van Christian Jacob (RDE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 202/75)

Betreft: Bepalingen inzake de toekenning van compensatiebedragen

Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ inzake de eiwithoudende gewassen biedt de Commissie de mogelijkheid de regelingen inzake de toekenning van compensatiebedragen aan te passen om de op de markt vastgestelde prijsdalingen te compenseren. Artikel 15, lid 2, van de verordening zegt: „Met ingang van het verkoopseizoen 1994/1995 kan de Raad volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag besluiten dat de regelingen die gelden voor de toekenning van de compensatiebedragen voor oliehoudende zaden ook gelden voor eiwithoudende gewassen.”

Aangezien de marktprijs voor eiwithoudende gewassen sinds het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 met 10 % is gedaald, is er grote ongerustheid ontstaan over de toekomst van deze productie.

Onder de akkerbouwgewassen is de productie van eiwithoudende gewassen de enige productie waarvoor geen regeling tot stabilisatie van de inkomsten van de producenten is voorzien.

Indien er geen enkele maatregel wordt genomen, zou de dalende rentabiliteit van de productie van eiwithoudende gewassen reeds vanaf 1995 kunnen leiden tot het uit de productie nemen van aanzienlijke oppervlakten.

De eiwithoudende gewassen zijn van groot belang voor het evenwicht van de vruchtwisseling in de akkerbouw. Zij voldoen aan een grote vraag en dragen bij tot de vermindering van het grote tekort aan eiwithoudende stoffen in de Europese Unie (slechts 35 % zelfvoorziening).

Is de Commissie van plan om vóór het zaaien in 1995 gebruik te maken van de door Verordening (EEG) nr. 1765/92 geboden mogelijkheid en de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen te verhogen?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(3 mei 1995)

De Commissie is niet van plan om vóór het begin van de inzaai voor de oogst 1995 een voorstel inzake de hoogte van het compensatiebedrag voor erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen in te dienen. Deze inzaai is nu in de hele Gemeenschap goed op gang gekomen.

1995/1996 is het laatste jaar van de overgangperiode van de hervorming en pas in dat jaar zullen de effecten van de hervorming duidelijk worden. Vanaf 1993/1994 is het compensatiebedrag voor granen verhoogd naarmate de regelingsprijzen werden verlaagd. Het compensatiebedrag voor erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen is ongewijzigd gebleven sinds 1993/1994, in welk jaar het is

vastgesteld op een niveau dat bedoeld is om aan het einde van de overgangperiode concurrentie met granen mogelijk te maken.

In 1993/1994 en 1994/1995 hadden de producenten van erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen een comparatief voordeel in vergelijking met graanproducenten omdat zij een compensatiebedrag ontvingen dat was gebaseerd op een veel lagere graanprijs dan die welke op de markt kon worden verkregen. Als gevolg daarvan nam het areaal erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen sterk toe, terwijl de met andere gewassen ingezaaide oppervlakte terugliep.

Volgens de meest recente ramingen van het areaal dat voor de oogst 1995 met erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen is ingezaaid, heeft de in de Gemeenschap ingezaaide oppervlakte weer ongeveer dezelfde omvang als in 1992/1993, het jaar voordat de hervormde regeling van kracht werd. Daarom waren er voor de Commissie geen argumenten om vóór het begin van de inzaai een wijziging van de steunregeling voor 1995/1996 voor te stellen.

De Commissie volgt de ontwikkeling op dit gebied van nabij en zij wacht op bevestiging van het areaal dat in 1995 met deze gewassen is ingezaaid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1005/95

van Friedrich Wolf (V)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 202/76)

Betreft: Oprachtenbeleid van de vertegenwoordiging van de Europese Commissie in Bonn

1. Aan de hand van welke criteria heeft de vertegenwoordiging van de Europese Commissie in Bonn besloten de bewaking van haar gebouw in Bonn aan de firma Interschutz op te dragen?

2. Is het de Commissie bekend dat het bewakingsbedrijf dat in de toekomst haar vertegenwoordiging in Bonn bewaakt het arbeidsrecht overtreedt, omdat het op vragenformulieren vrouwelijke sollicitanten naar bestaande zwangerschappen vraagt en alle sollicitanten naar een eventueel vakbondslidmaatschap?

3. Is de Commissie van mening dat het genoemde bewakingsbedrijf, dat zijn werknemers een bruto-uurloon van elf Duitse mark betaalt, in staat is voldoende gekwalificeerd personeel in te zetten?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(16 mei 1995)

De Commissie heeft geen contract gesloten met de firma Interschutz voor bewakingsopdrachten bij het Bureau te

Bonn. Er wordt thans gewerkt aan een oproep tot het indienen van offertes betreffende deze opdrachten, met inachtneming van de bepalingen van Richtlijn 92/50/EEG ⁽¹⁾ betreffende de coördinatie van de procedure voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening.

(¹) PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1033/95

van Mair Morgan (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 202/77)

Betreft: Pensioenaf trek

Momenteel kunnen de Lid-Statens af trek verlangen ten behoeve van de sociale zekerheid van betalingen aan ondernemingspensioenfondsen door premiebetalers die niet langer woonachtig zijn in het land dat een dergelijke af trek eist. Een Engelse werknemer die verscheidene jaren in België heeft gewerkt, zou bij terugkeer naar zijn werk in het Verenigd Koninkrijk af trek gevezen zien van een Belgisch pensioen voor de sociale zekerheid, maar zou van zijn Engelse pensioen geen bijdrage behoeven af te geven.

Kan de Commissie, aangezien de Europese Unie het vrij verkeer van werknemers in de Lid-Statens aanmoedigt en vergemakkelijkt, mededelen of zij voornemens is stappen te nemen voor een harmonisatie van de bepalingen ten aanzien van af trek op pensioenbetalingen?

Is de Commissie van plan een richtlijn voor te stellen waarbij de Lid-Statens slechts af trek voor bijdragen als de sociale voorzieningen kunnen toepassen wanneer en zolang de betaler van de pensioenpremie woonachtig is in het land dat een dergelijke af trek verlangt?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(1 juni 1995)

De Commissie is zich bewust van het door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde probleem inzake de af trek van betalingen aan pensioenfondsen voor werknemers die hun recht op vrij verkeer uitoefenen.

Met het oog hierop verwacht zij, overeenkomstig haar in april 1995 goedgekeurde sociale-actieprogramma voor de middellange termijn, zeer binnenkort een voorstel voor een richtlijn betreffende het behoud van de rechten op aanvullend pensioen voor te leggen, die een oplossing voor onder andere dit probleem moet bieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1048/95

van Roberta Angelilli (NI)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 202/78)

Betreft: Politieke pacificatie in Noord-Ierland

Ondanks het vredesproces dat in Noord-Ierland op gang is gebracht en ook economisch door de Europese Unie ondersteund wordt, blijft er sociale en politieke onrust bestaan wegens het op gerechtelijk en strafrechtelijk gebied onopgeloste vraagstuk van de zogenaamde politieke gevangenen.

Is de Commissie bereid een werkgroep op te richten die tot taak heeft het volgende na te gaan:

1. het aantal politieke gevangenen en de maatschappelijke samenstelling ervan;
2. de levensomstandigheden in de gevangnissen;
3. de mogelijkheid een einde te maken aan de noodwetten inzake het terrorisme en de ermee samenhangende verzwaring van de straffen ten opzichte van de gewone wetgeving, en — waar mogelijk — alternatieve gevangenisstraffen voor te stellen, zoals huisarrest voor vrouwen met kinderen, en semi-vrijheid voor mannen, d.w.z. de mogelijkheid overdrag buiten de gevangenis te werken;
4. de mogelijkheid de gegevens, de juridische ontwikkelingen en de politieke situatie in Ierland op het gebied van terrorisme en politieke gevangenen te vergelijken met die van de andere landen van de Europese Unie die hetzelfde probleem gekend hebben (Italië, Spanje, Duitsland, enz.), in samenwerking met de verenigingen die zich hiermee specifiek bezighouden, in de hoop een voor alle landen van de Unie uniforme juridisch-politieke oplossing te vinden?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(24 mei 1995)

Het ligt niet op de weg van de Commissie een groep in te stellen die belast is met de door het geachte Parlementslid gestelde vragen, aangezien deze kwestie niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschap behoort.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1052/95

van Erika Mann (PSE)

aan de Commissie

(28 maart 1995)

(95/C 202/79)

Betreft: Steun in 1994 voor Nedersaksen

Voor welk bedrag en ten behoeve van welke maatregelen ontving Nedersaksen in 1994 steun van de Europese Unie uit:

1. het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO),
2. het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie,
3. het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie,
4. het Europees Sociaal Fonds (ESF),
5. de onderzoekprogramma's van de Europese Unie,
6. de programma's van de Europese Unie in de energiesector,
7. de programma's van de Europese Unie op milieugebied,
8. overige programma's van de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(17 mei 1995)

De voor 1994 aan Nedersaksen toegekende communautaire financieringen bedragen:

<i>(in miljoen ecu)</i>	
EFRO	
Doelstelling 2	3,001
Doelstelling 5 b	11,667

Programma Interreg I Duitsland/Nederland (Euregio Ems-Dollart). De bijdrage van het EFRO voor het gehele operationele programma voor de periode 1991-1993 bedraagt 12,246 miljoen ecu. Er is in 1994 een bedrag van 3,674 miljoen ecu betaald.

(in miljoen ecu)

EOGFL, afdeling Garantie ⁽¹⁾	
Horizontale maatregelen	37,6
Ontwikkeling van het platteland	16,0
ESF	
Doelstelling 2	4,03
Doelstelling 3	18,58
Doelstelling 4	1,91
Doelstelling 5 b	5,83
Visserij	
FIOV	1,25
Energie	
Thermie (3 projecten)	3,076
SAVE	0,032
Onderzoek	
Onderzoekprogramma's (DG XII)	
Onderzoekprogramma's (DG XIII)	15,403
Totale kosten van de projecten in miljoen ecu:	
Comm. Tech. Communication	
Technology	69,039
Telematica geneeskunde	3,908
Telematica vervoer	72,485
Programma's voor onderwijs, opleiding en jeugd	
Comett	0,57
Erasmus + Lingua (actie II)	1,49
Force	0,17
Jeugd voor Europa	0,09
Lingua	0,52
Petra	0,23
EGKS-leningen	
11 projecten	1,04

⁽¹⁾ De onderverdeling naar Land is voor de betalingen EOGFL, afdeling Garantie niet beschikbaar.

In het kader van het ondernemingenbeleid zijn twee EIC's (Euro Info Centra) in werking. Bovendien kwamen de ondernemingen van de regio in aanmerking voor diensten die werden aangeboden door zeven leden van BC NET (Business Cooperation Network) en BRE (Bureau voor samenwerking tussen ondernemingen).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1062/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 202/80)

Betreft: Visserij-inspectie

Kan de Commissie medelen in welke verhouding in elke Lid-Staat het aantal visserij-inspecteurs staat tot de geregistreerde vissersschepen aldaar?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(2 mei 1995)

De inspectie van de visserij in de Lid-Staten is gebaseerd op technische controles door de nationale autoriteiten met betrekking tot:

— de maatregelen inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden,

— de structuurmaatregelen,

— de maatregelen in het kader van de gemeenschappelijke marktordening.

Het aantal nationale instanties dat in elk van deze sectoren bij de inspectie is betrokken, verschilt per Lid-Staat. De Commissie beschikt niet over bijzonderheden met betrekking tot het totaal aantal personen dat in de onderscheiden sectoren werkzaam is op dit gebied. Krachtens Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad ⁽¹⁾, die op 1 januari 1994 in werking is getreden, moeten de Lid-Staten echter elk jaar vóór 1 juni verslag uitbrengen over de toepassing van deze verordening in het vorige kalenderjaar. Deze verslagen zullen een raming van de door de Lid-Staten gebruikte technische en personele middelen bevatten. Wanneer de Commissie eenmaal in het bezit is van deze verslagen, moet zij in staat zijn om de verhouding tussen het aantal inspecteurs en het aantal geregistreerde vissersvaartuigen te berekenen, zoals door het geachte Parlementslid is gevraagd.

⁽¹⁾ PB nr. L 261 van 20. 10. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1086/95

van Kirsten Jensen (PSE)

aan de Commissie

(12 april 1995)

(95/C 202/81)

Betreft: Fiets in internationale trein

Op vraag nr. 140 van de heer Rogalla (H-764/92) ⁽¹⁾ antwoordde de Commissie dat de Europese Fietsersunie een onderzoek zou uitvoeren naar het meenemen van fietsen in de trein.

Kan de Commissie mededelen welke conclusies dat onderzoek heeft opgeleverd en welke stappen zij naar aanleiding daarvan heeft genomen c.q. zal nemen?

⁽¹⁾ Volledig verslag van de vergaderingen van het Europees Parlement, nr. 3-423 (oktober 1992).

**Antwoord van de heer Kinnoek
namens de Commissie**

(2 juni 1995)

De Commissie heeft de studie over „de door de spoorwegen van West-Europa geboden voorzieningen voor fietsen” op verzoek van de Europese Fietsersunie gefinancierd. In dit rapport werd geconcludeerd dat veel van de huidige moeilijkheden zijn veroorzaakt door het ontbreken van een voor beide partijen heilzaam beleid van constructief overleg en onderzoek. Volgens de Commissie is nu met het voorbereidende werk voor het rapport een eerste aanzet voor zo'n beleid gegeven.

Wat speciaal de kwestie van het meenemen van fietsen in treinen betreft, gaat het hier, zoals de Commissie reeds eerder heeft gesteld, om commerciële besluiten van spoorwegmaatschappijen en de Commissie is niet bevoegd in deze tussenbeide te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1087/95

van **Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)**

aan de Commissie

(12 april 1995)

(95/C 202/82)

Betreft: EG-steun aan ontwikkelingsprojecten in Paraguay

Welke in de jaren 1980—1994 uitgevoerde en welke thans nog lopende grote projecten (vanaf 500 000 ecu), met name op de gebieden nieuwe industriële vestigingen, bouw van stuwdammen en infrastructuur, zijn door de Commissie in Paraguay gefinancierd?

Zijn er plannen voor dergelijke projecten, die de Commissie in de jaren 1995 en 1996 in Paraguay wil financieren en uitvoeren?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(15 mei 1995)

Volgens Verordening (EEG) nr. 443/92 van de Raad ⁽¹⁾ en de begrotingsaanwijzingen mag de Commissie geen grote infrastructuurprojecten financieren (vestiging van industrieën, stuwdammen, enz.), behalve in geval van ziekenhuizen en wederopbouw naar aanleiding van rampen.

De EIB (Europese Investeringsbank) is de met de financiering van dit soort projecten belaste instelling. Desalniettemin draagt ook de Commissie bij in de financiering van studies of technische bijstand voor dit soort projecten.

In het geval van Paraguay werd de samenwerkingsovereenkomst in 1992 getekend (na het Stroessner-tijdperk). Vandaar dat er vóór die datum geen enkel project van dit soort door de Commissie werd gefinancierd.

Vanaf die datum heeft de Commissie deelgenomen aan of hulp verleend bij de planning van de volgende projecten:

1. In de industriële sector:
 - Steun voor industriële ontwikkeling: eerste programma 1992 (afgesloten): 650 000 ecu, tweede programma 1994 (nog lopend): 850 000 ecu, derde programma 1995/1996 (gepland): ongeveer 900 000 ecu.
2. Bouw van een stuwdam en aanleg- en verbeteringswerkzaamheden aan de rivier de Pilcomayo:
 - Steun voor de Tweelandencommissie „Rio Pilcomayo”: uitvoerbaarheidsstudie voor de bouw van een stuwdam — geplande datum 1995: ongeveer 650 000 ecu.
 - Steun voor de Drielandencommissie „Rio Pilcomayo”: evaluatie- en uitvoerbaarheidsstudie voor het beheer van het bekken van de Pilcomayo-rivier — geplande datum 1995: ongeveer 600 000 ecu.
3. Infrastructuurwerkzaamheden:
 - „Hidrovia”: studieprogramma in verband met de havens van de Hidrovia (rivier Paraná — Paraguay) — geplande datum 1995/1996: ongeveer 6 500 000 ecu.

⁽¹⁾ PB nr. L 52 van 27. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1092/95

van **Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)**

aan de Commissie

(12 april 1995)

(95/C 202/83)

Betreft: Verbod in geheel Europa op antisemitische geschriften die de Holocaust loochenen

Vanuit Spanje wordt in de Bondsrepubliek Duitsland een boek verkocht (auteur: Gerd Honsik, titel: Freispruch für Hitler? 37 ungehörte Zeugen wider die Gaskammer), dat de Holocaust op een cynische en pseudowetenschappelijke manier loochent. Dit knoeiwerk is in Duitsland in beslag genomen, maar wordt nu in een nieuwe druk vanaf een Spaans adres via de post naar Duitsland verstuurd.

Enkele Lid-Statens hebben reeds strafrechtelijke maatregelen tegen revisionistische beweringen en publikaties genomen. Het Parlement heeft in zijn resolutie van 15 maart 1995 over het werkprogramma van de Commissie voor 1995 in artikel 9 fc gevraagd dat „er een richtlijn wordt voorgesteld betreffende de bestrijding van racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme, alsmede van revisionisme en van het ontkennen van de Holocaust”.

Welke initiatieven denkt de Commissie te nemen, om ervoor te zorgen, dat er in heel Europa een verbod komt op de

publikatie en de verspreiding van antisemitische en revisionistische geschriften, die de Holocaust loochenen? Is zij bereid de door het Parlement gevraagde richtlijn op te stellen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(1 juni 1995)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte Afgevaardigde over de grensoverschrijdende verspreiding van racistisch en revisionistisch materiaal.

De Raad van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken heeft deze kwestie behandeld in haar eindverslag over de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat. In dit verslag wordt voorgesteld de mogelijkheid tot het vullen van de hiaten in de wetten van de Lid-Staten en de internationale rechtsinstrumenten grondiger te onderzoeken met het oog op de verwijdering van belemmeringen voor internationale juridische samenwerking. De Raad staat op het standpunt dat het voor de Lid-Staten noodzakelijk kan blijken het evenwicht tussen hun strafrecht, burgerlijk recht en administratieve voorschriften te herzien, om ervoor te zorgen dat zo doeltreffend mogelijke maatregelen voorhanden zijn om de verschillende problemen die zich voordoen, aan te pakken.

Het verslag is ten dele gebaseerd op de antwoorden van de Lid-Staten op een vragenlijst die opgesteld en verzonden is tijdens het Duitse voorzitterschap. Deze antwoorden zijn vervolgens samengevat om mogelijke hiaten tussen de wetten van de Lid-Staten vast te stellen.

De Commissie heeft eveneens een vergelijkend onderzoek naar de desbetreffende nationale wetgevingen van de Lid-Staten verricht en zij is voornemens dit in de loop van 1995 bij te werken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1116/95

van Wayne David (PSE)

aan de Commissie

(5 april 1995)

(95/C 202/84)

Betreft: Aanwending van de Phare-middelen in Roemenië

Is de Commissie op de hoogte van de onzorgvuldige aanwending van Phare-middelen door de consultants in Roemenië? Kan de Commissie commentaar leveren op berichten volgens welke bij het beheer van de geldmiddelen sprake zou zijn van uiterst geringe resultaten en een gebrek aan follow-up?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(12 mei 1995)

De Commissie is zeer verontrust over de informatie van het geachte Parlementslid over vermeende onzorgvuldige aanwending van Phare-middelen door consultants in Roemenië.

De Commissie beschikt niet over aanwijzingen dat deze vermeende onzorgvuldigheid inderdaad plaatsvindt. Ook hebben de Roemeense autoriteiten, de begunstigden van de Phare-middelen, niet geklaagd over onzorgvuldigheid of wanbeheer in verband met deze middelen. De Commissie is vanzelfsprekend geïnteresseerd en zou aanvullende informatie die voor verder onderzoek naar deze zaak dienstig zou kunnen zijn, zeer op prijs stellen.

Over het algemeen verloopt de uitvoering van Phare in Roemenië normaal, vergelijkbaar met andere landen. Zoals blijkt uit de aan het Parlement verstrekte cijfers per 31 december 1994, zijn ten behoeve van Roemenië voor 541,7 miljoen ecu betalingsverplichtingen aangegaan. Hiervan is 273,1 miljoen ecu, d.w.z. 50,4 %, gegund en 255,3 miljoen ecu, d.w.z. 47,1 %, uitbetaald. Deze percentages liggen zeer dicht bij het gemiddelde voor Phare als geheel, namelijk 52,4 % gegunde contracten en 50,2 % uitbetalingen.

Wat de procedures voor de follow-up betreft, ziet de Commissie erop toe dat permanent toezicht op de tenuitvoerlegging wordt gehouden:

- de Roemeense autoriteiten dienen iedere zes maanden een voortgangsverslag en werkprogramma in, die door de Commissie moeten worden goedgekeurd;
- er vinden regelmatige inspecties plaats door de in Brussel gevestigde task managers van de Commissie en door de dienst financiële controle van de Commissie en de Europese Rekenkamer;
- er zijn maandelijkse ontmoetingen tussen de Roemeense autoriteiten en de EG-delegatie in Roemenië;
- alle overeenkomsten van meer dan 1 000 ecu die door de plaatselijke autoriteiten worden gesloten, moeten door de Commissie worden goedgekeurd, in Boekarest of centraal in Brussel.

Bovendien heeft de Commissie sinds kort besloten de programma's in Roemenië voor vrijwel alle sectoren waarbij Phare betrokken is aan een extra evaluatie te onderwerpen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1119/95**van Freddy Blak (PSE)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 202/85)**Betreft: Drugsdoden*

Uit een artikel in „Politiken” van 23 maart 1995 blijkt er in 1994 een recordaantal drugsdoden te zijn geweest.

Kan de Commissie tegen deze achtergrond mededelen welke initiatieven de Europese Unie heeft genomen ter bestrijding van drugs, met name welke initiatieven zijn genomen voor het onderzoek naar de oorzaken van deze sterfgevallen door drugsgebruik, en wat het resultaat van dit onderzoek is geweest?

Antwoord van de heer Flynn**namens de Commissie***(15 juni 1995)*

De Commissie wijst de geachte Afgevaardigde erop dat het Verdrag over de Europese Unie de Lid-Staten en de Europese Instellingen een nieuw samenwerkingskader voor de strijd tegen drugs en drugverslaving heeft geboden. Op deze grondslagen, naast een mededeling aan het Parlement en de Raad over een actieplan inzake de strijd tegen drugs en drugverslaving ⁽¹⁾, heeft de Commissie op 21 juni 1994 een voorstel voor een op artikel 129 van het EG-Verdrag gebaseerd besluit voor een communautair actieprogramma inzake preventie van drugverslaving goedgekeurd, overeenkomstig het actiekader op het gebied van de volksgezondheid ⁽²⁾.

Niettemin zij erop gewezen dat de Lid-Staten verantwoordelijk blijven voor de drugsbestrijding. Met name blijven zij alleen bevoegd op het desbetreffende wetgevingsgebied. Artikel 129 van het EG-Verdrag voorziet niet in harmonisatie van de wetgeving op dit gebied.

Uit de door de Commissie tijdens de voorbereiding van het actieplan voor drugsbestrijding verrichte werkzaamheden is duidelijk het belang van het onderzoek als sleutelfactor in een Europese strategie voor drugsbestrijding gebleken, evenals de relatieve zwakte en versnippering van het Europese onderzoek naar deze kwesties. Om die reden heeft de Commissie, rekening houdend met de reeds bereikte verworvenheden, in het bijzonder van het Biomed 2-programma, de coördinatie van een geïntegreerde algemene onderzoekactie naar drugs en drugverslaving bepleit, welke met name betrekking dient te hebben op de analyse van de oorzaken en de gevolgen van drugverslaving.

Anderzijds dient erop te worden gewezen dat artikel 129 van het EG-Verdrag uitdrukkelijk bepaalt dat de communautaire actie op het gebied van de volksgezondheid het onderzoek naar de oorzaken van drugverslaving en de „overdracht” daarvan moet bevorderen, en dat de eisen inzake de bescherming van de gezondheid een element van de andere beleidslijnen van de Gemeenschap, met inbegrip

van het onderzoek, vormen. Deze bepalingen zijn overgenomen in het voornoemde voorstel voor een besluit.

Voorts zij eraan herinnerd dat de Europese Waarnemingspost voor drugs en drugverslaving, in het kader van zijn prioriteiten ten aanzien van het werk inzake de vraag en de vermindering van de vraag naar drugs, zal kunnen bijdragen aan een betere vergelijkbaarheid van de nationale gegevens over de sterfgevallen in verband met drugsgebruik en, eventueel, aan de harmonisatie van de methoden van en criteria voor de verzameling daarvan.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 234 def.⁽²⁾ Doc. COM(94) 223 def. (PB nr. C 257 van 14. 9. 1994).**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1125/95****van Bryan Cassidy (PPE)****aan de Commissie***(20 april 1995)**(95/C 202/86)**Betreft: EU-ontwikkelingshulp voor Midden-Amerika*

Is de verlening van ontwikkelingshulp aan de landen van Midden-Amerika, zoals Guatemala, afhankelijk van de rapporten inzake de eerbiediging van de rechten van de mens in dat land? Zo ja, welke maatregelen heeft de Europese Commissie genomen om te waarborgen dat de voor ontwikkelingshulp bestemde financiële middelen van de Europese Unie verstrekt worden met inachtneming van de beginselen van de rechten van de mens, zoals deze door de Unie zijn vastgelegd?

Antwoord van de heer Marín**namens de Commissie***(24 mei 1995)*

De Commissie financiert sinds 1991, uit de middelen van de lijn „democratisering en mensenrechten”, een reeks initiatieven die in Guatemala ten uitvoer worden gelegd door de procureur van de mensenrechten, door verenigingen ter bescherming van autochtone minderheden, vrouwen en minderjarigen, alsmede door niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die zich speciaal inzetten voor de bevordering en de eerbiediging van de mensenrechten.

Guatemala neemt overigens sinds 1991 deel aan een regionaal programma in Centraal-Amerika dat beheerd wordt door het Interamerikaans Instituut van de mensenrechten (IIDH) en bedoeld is voor de opleiding van de leden van de gewapende strijdkrachten en de politiekorpsen, alsmede voor de opleiding van leden van het gerechtelijk apparaat.

De bedragen van de samenwerking die de laatste twee jaar aan Guatemala werden toegewezen voor de bevordering en de inachtneming van de mensenrechten, beliepen in:

— 1993: 1 393 000 ecu

— 1994: 2 225 000 ecu.

In 1995 verwacht men een bedrag van ± 2 miljoen ecu vast te leggen voor acties in deze sector (de begunstigden zullen zijn de procureur van de mensenrechten, de openbare ministeries en de NGO's).

De hiervoor beschreven acties beogen op gerichte wijze steun te verlenen met het oog op de bevordering, de inachtneming en de actieve verdediging van de mensenrechten door instellingen en organisaties uit de burgermaatschappij die een specifieke bevoegdheid of geschiktheid in de sector bezitten.

De overige door de Gemeenschap in Guatemala gefinancierde projecten hebben vrijwel alle betrekking op de minst begunstigde lagen van de bevolking, die vaak het slachtoffer zijn van het niet-respecteren van deze rechten, en voor wie het noodzakelijk is dat er voor waardiger levensomstandigheden wordt gezorgd en dat de toegang tot de elementaire diensten wordt verbeterd.

De samenwerking van de Gemeenschap in Guatemala past daardoor in een ontwikkelingsbeleid dat erop gericht is aan de diepe oorzaken van het gewapend conflict voorbij te gaan teneinde bij te dragen tot het pacificatieproces van het land.

De Commissie hoopt dat de hoge prioriteit die wordt toegekend aan een positieve benadering waarbij de eerbiediging van de mensenrechten en de democratie wordt aangemoedigd, een benadering die in Guatemala concrete vorm heeft gekregen door de hiervoor uiteengezette initiatieven, het mogelijk zal maken om snel het hoofd te bieden aan het op het terrein vastgestelde oplaaien van het geweld. De aanzienlijke inspanningen van de Gemeenschap ten behoeve van de armste sociale lagen, die de eerste slachtoffers van de schendingen van die rechten zijn, zouden het, samen met die van de Missie voor toezicht op de eerbiediging van de mensenrechten van de Verenigde Naties (Minugua), mogelijk moeten maken om snel resultaat te boeken met het pacificatie- en democratiseringsproces, en met de volledige wederinstelling van de rechtsstaat in dit land.

Zij is namelijk van mening dat het uiterst belangrijk is de huidige inspanningen voort te zetten met het oog op de versterking van de Guatemalteekse mechanismen en instellingen die bedoeld zijn om deze rechten te beschermen en om, als de vrede en de politieke stabiliteit eenmaal zijn weergekeerd, de mogelijkheid te bieden om een atmosfeer te creëren die gunstig is voor de ontwikkeling van de economische en sociale betrekkingen met dit land.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1133/95

van Doeke Eisma (ELDR)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 202/87)

Betreft: Acties van de Commissie naar aanleiding van de olieramp in de Republiek Komie van oktober 1994

Wat heeft de Commissie, mede naar aanleiding van de resolutie van het Europees Parlement van 17 november 1994 (B 4-345/94 ⁽¹⁾), met betrekking tot de olieramp in de

Republiek Komie van oktober 1994 aan initiatieven ondernomen, onder andere in het kader van het Tacis-programma?

Op welke manier is de Commissie voornemens financiële hulp voor het schoonmaken van de bodem te bieden en bij te dragen aan nieuwe technieken voor ontzwalling van brandstof?

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 5. 12. 1994, blz. 167.

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(23 mei 1995)

In aansluiting bij de resolutie van 17 november 1994 zou Tacis gunstig gestaan hebben tegenover een verzoek om technische of soortgelijke bijstand om te helpen de gevolgen van de olieramp in Komie weg te werken. Na afloop van een onderzoeksmissie naar Komie waaraan de Commissie heeft deelgenomen, is er evenwel geen formeel verzoek gekomen om dergelijke bijstand, noch van de Republiek Komie noch van de Russische Federatie.

Toch is de Commissie regelmatig in contact gebleven met de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling en de Internationale Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling, vooral sinds hun gezamenlijke missie naar het gebied in februari 1995. In overeenstemming met de aanbevelingen van die banken zijn noodwerkzaamheden gestart om het middenste gedeelte van de pijpleiding te vervangen als noodmaatregel voor de lentedooi-inzet. En substantiëler project zal binnenkort in aansluiting daarbij worden opgezet met als benaming „Spoedproject voor herstel en opvang van de gevolgen na het olieverslies” (Emergency oil spill recovery and mitigation project): het doel daarvan is de olie in het lekkagegebied te stabiliseren, ervoor te zorgen dat zo weinig mogelijk olie vrijkomt tijdens afvloeiing en milieuschade aan het rivierbekken van de Pechora te voorkomen, de schoonmaak op een ecologisch adequate wijze voort te zetten, kritieke delen van de Kharyagu-pijpleiding te vervangen en het beheer en herstel ervan te verbeteren, en de behoeften aan verdere ontwikkeling van de pijpleidinginfrastructuur in Komie te bestuderen.

Hoewel Tacis normaal geen projecten voor de schoonmaak van de bodem zoals in Komie mag financieren, is het bereid de component technische bijstand van een dergelijk plan te steunen, bijvoorbeeld via zijn regionale milieuafdeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1140/95

van André Laignel (PSE)

aan de Commissie

(5 april 1995)

(95/C 202/88)

Betreft: Landbouw: verhoging van de compensatiepremie voor eiwithoudende gewassen

Krachtens Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ inzake eiwithoudende gewassen heeft de Commissie de mogelijkheid om de bepalingen betreffende de compensatiebedragen op zodanige wijze aan te passen dat de op de markt vastgestelde

prijzdalingen worden gecompenseerd.

Sedert het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 zijn de marktprijzen van de eiwithoudende gewassen met 10 % gedaald, hetgeen grote onrust heeft veroorzaakt over de toekomst van deze teelten.

De produktie van eiwithoudende gewassen is inderdaad de enige teelt van akkerbouwgewassen waarvoor geen regeling is vastgesteld om een stabiel inkomen voor de producenten te verzekeren.

Indien geen enkele maatregel wordt genomen, zou het verlies aan opbrengsten in de sector eiwithoudende gewassen een sterke inkrimping van het areaal vanaf 1995 tot gevolg kunnen hebben.

De eiwithoudende gewassen zijn van het allergrootste belang voor het evenwicht van het landbouwareaal.

Zij beantwoorden aan een sterke vraag en helpen bij het verminderen van het grote tekort aan proteïnen in de Europese Unie (die op dit gebied slechts in 35 % van haar eigen behoeften kan voorzien).

Waarom zou de Commissie geen gebruik maken van de mogelijkheid die haar door artikel 15, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 wordt geboden om de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen te verhogen op het ogenblik dat de landbouwprijzen voor dit jaar worden vastgesteld?

(¹) PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(26 april 1995)

De Commissie heeft niet voorgesteld om in het kader van het prijzenpakket 1995/1996 het compensatiebedrag voor erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen te wijzigen omdat zij zo'n voorstel niet passend achtte.

1995/1996 is het laatste jaar van de overgangperiode van de hervorming en pas in dat jaar zullen de effecten van de hervorming duidelijk worden. Vanaf 1993/1994 is het compensatiebedrag voor granen verhoogd naarmate de regelingsprijzen werden verlaagd. Het compensatiebedrag voor erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen is ongewijzigd gebleven sinds 1993/1994, in welk jaar het is vastgesteld op een niveau dat bedoeld is om aan het einde van de overgangperiode concurrentie met granen mogelijk te maken.

In 1993/1994 en 1994/1995 hadden de producenten van erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen een comparatief voordeel in vergelijking met graanproducenten omdat zij een compensatiebedrag ontvingen dat was gebaseerd op een veel lagere graanprijs dan die welke op de markt kon worden verkregen. Als gevolg daarvan nam het areaal

erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen sterk toe, terwijl de met andere gewassen ingezaaide oppervlakte terugliep.

Volgens de meest recente ramingen van het areaal dat voor de oogst 1995 met erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen is ingezaaid, heeft de in de Gemeenschap ingezaaide oppervlakte weer dezelfde omvang als in 1992/1993, het jaar voordat de hervormde regeling van kracht werd. Daarom waren er voor de Commissie geen argumenten om in het kader van het prijzenpakket een wijziging van de steunregeling voor 1995/1996 voor te stellen.

De Commissie volgt de ontwikkeling op dit gebied echter van nabij en zij wacht op bevestiging van het areaal dat in 1995 met deze gewassen is ingezaaid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1141/95

van Michael Tappin (PSE)

aan de Commissie

(5 april 1995)

(95/C 202/89)

Betreft: Invoering van een certificeringsprocedure voor in de Europese Unie geproduceerde keramische tegels die voor uitvoer naar Polen zijn bestemd

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij zal treffen om zich te verzetten tegen de invoering door Polen van wat neerkomt op een handelsbelemmering voor de Europese Unie, in de wetenschap dat:

- Polen de Europa-akkoorden heeft ondertekend,
- in de Unie vervaardigde keramische tegels nog nooit aanleiding hebben gegeven tot klachten in verband met de veiligheid van de consument,
- de kosten die gemoeid zijn met de door de Poolse Regering voorgestelde certificeringsprocedure, die vanaf 1 mei 1995 van kracht wordt voor alle keramische tegels uit de Unie die naar Polen worden uitgevoerd, door de tegelproducenten zelf moeten worden opgebracht,
- de uitvoer van keramische tegels naar Polen in 1994 voor de EU-bedrijven een waarde van 100 miljoen ecu vertegenwoordigde,
- de keramische industrie 1 % van het BBP van de Unie vertegenwoordigt,
- deze industrie niet gezond genoeg is om deze schadepost te incasseren zonder haar werkgelegenheidssituatie, enz. op het spel te zetten,
- veel van deze keramische fabrieken zich in minder welvarende gebieden bevinden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1187/95

van Livio Filippi (PPE)

aan de Commissie

(11 april 1995)

(95/C 202/90)

Betreft: Uitvoer van tegels uit de Europese Unie naar Polen

De Poolse autoriteiten schijnen per 1 mei 1995 een verplichte-certificeringsregeling voor aardewerktegels in te voeren, op grond van de Poolse wet van 3 april 1993 inzake onderzoek en certificering (Pools Staatsblad nr. 55/93) die voorziet in andere kwaliteitsnormen dan die welke in de Europese Unie gangbaar zijn.

Deze verplichte-certificeringsregeling heeft een beperkend effect op de uitvoer uit de Unie naar Polen en is daarom in strijd met de associatieovereenkomst tussen Polen en de Unie, meer bepaald met artikel 1, titel I, daarvan waarin staat dat gestreefd moet worden naar uitbreiding van het handelsverkeer en naar harmonische economische betrekkingen tussen de partijen.

Via welke maatregelen zal de Commissie trachten te bereiken dat de afzetmogelijkheden voor tegels in Polen niet worden beperkt?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1197/95

van José García-Margallo y Marfil (PPE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 202/91)

Betreft: Uitvoer van keramiek uit de Europese Unie naar Polen

De Associatieovereenkomst van 16 december 1991 tussen de Europese Unie en de Republiek Polen heeft de harmonisatie tot doel van de Poolse wetgeving met de communautaire regelgeving op die terreinen die noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van de doelstellingen van de Unie, en vergemakkelijkt op deze wijze de toekomstige integratie van Polen.

Nr. 39 van de Polski Monitor publiceerde op 21 juli 1994 een bepaling waarvan de inwerkingtreding is bepaald op 1 mei 1995 en waarin een verplichting wordt vastgelegd betreffende homologatiecertificaten voor de invoer van o.a. keramische tegels.

Het verkrijgen van deze certificaten brengt zulke hoge kosten met zich mee dat dit in feite een belemmering vormt van de vrije handel, en vormt in het bijzonder een obstakel voor de keramische tegelindustrie, die hoofdzakelijk uit kleine en middelgrote ondernemingen bestaat.

Zonder vraagtekens te willen plaatsen bij de technische voorbereiding van het Instituut voor glas en keramiek van Warschau, dat de certificaten afgeeft, moet worden opgemerkt dat geen enkel land in de wereld voor de invoer van keramische tegels een homologatiecertificaat eist.

Is de Commissie niet van mening dat deze Poolse wetgeving in strijd is met de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Polen, die juist de gelijkstelling van de respectieve voorschriften beoogt?

Is de Commissie niet van oordeel dat de hoge kosten die verbonden zijn aan de afgifte van dit certificaat een verkapt aantasting inhoudt van de afschaffing van de douanerechten en de vrije handel?

Onderschrijft de Commissie de stelling dat deze wet van 21 juli 1994 de concurrentie kan vervalsen?

Hoe beoordeelt de Commissie de nadelen die hieruit voortvloeien voor de kleine en middelgrote ondernemingen? Is de Commissie van oordeel dat de Poolse wetgeving wellicht in strijd is met het bepaalde in artikel 89 van de overeenkomst?

Is de Commissie gelet op het bovenstaande en op het feit dat zij krachtens artikel 155 van het EG-Verdrag de hoedster van de Verdragen is, van plan maatregelen te treffen?

Gecombineerd antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

op de schriftelijke vragen P-1141/95, P-1187/95 en E-1197/95

(15 mei 1995)

Onmiddellijk nadat de Commissie kennis had genomen van het Poolse besluit om certificeringsprocedures in te voeren voor een groot aantal Poolse en buitenlandse producten, heeft zij dit onderwerp bij de Poolse autoriteiten aangekaart. Een eerste formele bespreking vond plaats op 23 juni 1994 in Warschau. Het resultaat van deze en daaropvolgende vergaderingen was dat Polen ermee instemde de invoering van de nieuwe wetgeving op het gebied van certificering uit te stellen tot 1 mei 1995. Er werd een speciale werkgroep ingesteld van overheidsdeskundigen uit de Gemeenschap en Polen om dit onderwerp te bestuderen en de communautaire wetgeving en praktijk op dit gebied toe te lichten. Tijdens dit overleg drong de Commissie erop aan om bepaalde producten, waaronder keramische tegels, te schrappen van de lijst van producten waarvoor certificeringsprocedures zouden gelden. De Commissie volgt dit onderwerp nauwgezet en heeft erop gewezen dat de invoering van nieuwe certificeringsprocedures geen nieuwe handelsbelemmeringen mag doen ontstaan. Gezien zijn ambitie om lid te worden van de Europese Unie heeft Polen er alle belang bij niet over te gaan tot invoering van wet- en regelgeving die niet op één lijn staan met de in de Gemeenschap geldende wet- en regelgeving.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1143/95
van Antoine-François Bernardini (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 202/92)

Betreft: Postdiensten

De Europese Commissie heeft in mei 1992 een groenboek over de post uitgegeven, waarin ze voor de toekomst een reglementering aankondigt. Maar sindsdien is er het Parlement geen enkel voorstel van wetgeving voorgelegd. Toch heeft de Raad in zijn resolutie van 7 februari 1994 ⁽¹⁾, die de voornaamste doelstellingen van een EG-beleid voor de postdiensten vastlegt, de eerste juli 1994 vastgesteld als uiterlijke datum dat de Commissie maatregelen moet voorstellen. Er is tot op vandaag geen enkele tekst voorgelegd.

Nog niet zo lang geleden heeft de Britse pers de Commissie de intentie toegeschreven om de regelingen die voor telecommunicatie gelden, ook op de postdiensten toe te passen. Daarom zou ik van de Commissie willen weten of ze van plan is om de werkwijze die de verschillende instanties van de Gemeenschap en van de Lid-Staten verdedigen, te veranderen. Denkt de Commissie niet dat het gevaarlijk is om organisatieschema's uit te werken aan de hand van ultraliberale benaderingen die schoon schip maken met de economische, culturele en sociale gegevens (ik denk zeer speciaal aan het conflict dat in mijn departement, Bouches du Rhône, gerezen is)?

Kan de Commissie de juiste datum aangeven dat ze een voorstel van richtlijn zal voorleggen aan het Europees Parlement en de Raad, waarin ze een definitie van de algemene dienstverlening geeft, en van de voorbehouden sector, die de noodzakelijke economische tegenhanger vormt om de algemene dienst blijvend te kunnen verzekeren?

⁽¹⁾ PB nr. C 48 van 16. 2. 1994, blz. 3.

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(4 mei 1995)

Naar aanleiding van de resolutie van de Raad van 7 februari 1994 is uitgebreid overleg gevoerd met alle betrokken partijen. Op basis van dit overleg is de Commissie begonnen met de opstelling van specifieke voorstellen. Gezien het complexe karakter van deze problematiek moet een grondige beoordeling plaatsvinden van de juridische aspecten, die implicaties voor de mededinging en de economische aspecten, zodat de werkzaamheden van de Commissie in 1994 niet konden worden afgerond.

Om deze reden is de totstandbrenging van een regelgevingskader voor postdiensten dan ook opgenomen in het werkprogramma van de Commissie voor 1995 ⁽¹⁾. Dit regelgevingskader omvat voorstellen voor een gemeenschappelijke definitie van universele dienstverlening, de

kwaliteit van diensten, technische standaardisering en de definitie van concessiediensten.

Bij het opstellen van deze voorstellen houdt de Commissie rekening met de globale ontwikkeling in de gehele sector voor communicatiediensten, waartoe ook de telecommunicatie- en de postsector behoren. Aangezien al deze diensten hun eigen bijzondere kenmerken hebben, moeten deze specifieke voorstellen niet alleen rekening houden met enkele gemeenschappelijke aspecten (zoals de verplichtingen uit hoofde van het Verdrag of de gemeenschappelijke gebruikerseisen), maar moeten zij ook toegespitst zijn op de verschillende behoeften die in elk van de betrokken sectoren bestaan.

Daar de Commissie nog geen officiële voorstellen heeft gepresenteerd, is de berichtgeving in de pers zuiver speculatief en moet als zodanig worden behandeld.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 26 def. van 8. 2. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1145/95

van Raymond Chesa (RDE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 202/93)

Betreft: Aanpassing van de verordening betreffende eiwithoudende gewassen van het GLB

Sedert het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 is de marktprijs van eiwithoudende gewassen met 10 % gedaald en ziet de toekomst er voor die produkten uiterst somber uit. Van alle akkerbouwgewassen zijn de eiwithoudende gewassen de enige waarvoor geen regeling tot stabilisering van de producenteninkomens geldt.

De verordening betreffende eiwithoudende gewassen biedt de Commissie evenwel de mogelijkheid de bepalingen betreffende compensatiebedragen aan te passen om op de markt geconstateerde prijsdalingen te compenseren, en dat zou, gezien de huidige situatie, noodzakelijk kunnen zijn.

Is de Commissie voornemens om in 1995, en wel vóór de zaaitijd, artikel 15, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ toe te passen en het compensatiebedrag voor eiwithoudende gewassen te verhogen?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(28 april 1995)

De Commissie is niet van plan om vóór het begin van de inzaai voor de oogst 1995 een voorstel inzake de hoogte van het compensatiebedrag voor erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen in te dienen.

1995/1996 is het laatste jaar van de overgangperiode van de hervorming en pas in dat jaar zullen de effecten van de hervorming duidelijk worden. Vanaf 1993/1994 is het compensatiebedrag voor granen verhoogd naarmate de regelingsprijzen werden verlaagd. Het compensatiebedrag voor erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen is ongewijzigd gebleven sinds 1993/1994, in welk jaar het is vastgesteld op een niveau dat bedoeld is om aan het einde van de overgangperiode concurrentie met granen mogelijk te maken.

In 1993/1994 en 1994/1995 hadden de producenten van erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen een comparatief voordeel in vergelijking met graanproducenten, omdat zij een compensatiebedrag ontvingen dat was gebaseerd op een veel lagere graanprijs dan die welke op de markt kon worden verkregen. Als gevolg daarvan nam het areaal erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen sterk toe, terwijl de met andere gewassen ingezaaide oppervlakte terugliep.

Volgens de meest recente ramingen van het areaal dat voor de oogst 1995 met erwten, tuin- en veldbonen en niet-bittere lupinen is ingezaaid, heeft de in de Gemeenschap ingezaaide oppervlakte weer dezelfde omvang als in 1992/1993, het jaar voordat de hervormde regeling van kracht werd. Daarom waren er voor de Commissie geen argumenten om in het kader van het prijzenpakket een wijziging van de steunregeling voor 1995/1996 voor te stellen.

De Commissie volgt de ontwikkeling op dit gebied echter van nabij en zij wacht op bevestiging van het areaal dat in 1995 met deze gewassen is ingezaaid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1150/95

van Gerhard Botz (PSE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 202/94)

Betreft: Bevordering van contacten tussen burgers van de Europese Unie en burgers van de landen in Midden- en Oost-Europa

Nadat Oost- en West-Europeanen bijna een halve eeuw gedwongen van elkaar waren gescheiden, is het in het licht van geplande toetredingen noodzakelijk contacten mogelijk te maken tussen burgers in Oost en West om begrip voor en kennis van de situatie te kweken.

Kan de Commissie derhalve een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Welke activiteiten plant de nieuwe Commissie om een dergelijk streven te ondersteunen?
2. In welke omvang worden EU-middelen vrijgemaakt ter ondersteuning van dergelijke activiteiten?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(23 mei 1995)

In het kader van de nationale, door Phare gefinancierde programma's maakt een aantal projecten het mogelijk dat personen of bedrijven die bij het economische en sociale leven in de Gemeenschap zijn betrokken contacten leggen met hun collega's in het Oosten. Dat is in het bijzonder het geval op het gebied van de regionale ontwikkeling, de bevordering van het midden- en kleinbedrijf en van projecten ter hervorming van de overheidsadministratie op lokaal niveau. Sommige nationale programma's staan bovendien open voor de deelneming van verenigingen en niet-gouvernementele organisaties, met name op het gebied van de ontwikkeling van werkgelegenheid op lokaal niveau en van de ondersteuning van de sector van de gezondheidszorg of van het milieu.

Phare heeft overigens talloze horizontale programma's gelanceerd die alle landen van Centraal-Europa bestrijken, en die evenveel instrumenten vormen voor gedecentraliseerde samenwerking en mogelijkheden van contacten en uitwisselingen die onmisbaar zijn om een bredere Europese identiteit te smeden.

Het gaat met name om de programma's Tempus en Ace inzake interuniversitaire samenwerking, Coopme voor de bevordering van kleine ondernemingen, town-twinning en Interreg om de uitwisseling tussen gemeentebesturen en regio's aan te moedigen alsmede programma's die bedoeld zijn om de samenwerking te bevorderen tussen niet-gouvernementele organisaties zoals „Democratie”, „Band”, „Partnerschap en institutionele ontwikkeling”.

Deze horizontale programma's worden voortdurend uitgebreid en versterkt en ontvangen steeds meer middelen. Vanaf 1993 bijvoorbeeld steeg het voor Democratie toegewezen budget van 5 naar 10 miljoen ecu per jaar, en zal in principe in 1996 nog verder worden verhoogd. Datzelfde zou het geval zijn voor het programma Band, waarvan de toewijzing (5 miljoen ecu in 1994) binnenkort wellicht wordt verdubbeld. De laatste vijf jaar werd 429 miljoen ecu toegewezen aan het programma Tempus; maar alleen al voor 1995 zal het 96 miljoen ecu ontvangen.

Deze tendens zal in de nabije toekomst vermoedelijk steeds meer worden versterkt, waarbij in het bijzonder de landen die Europa-overeenkomsten hebben gesloten aan de communautaire programma's deelnemen, die zoals men weet, ertoe bijdragen om tussen de Lid-Staten een dicht netwerk van solidariteit te weven. Door begrotingslijn B 7-5020 „Overeenkomsten voor economische en commerciële samenwerking met derde landen” kan eveneens de deelneming worden gefinancierd van burgers van de landen van Centraal- en Oost-Europa aan colloquia, seminars en andere evenementen in verband met bedrijf of beroep. Voorts worden er in het kader van het programma van bezoeken van de Gemeenschap, dat gezamenlijk door het Parlement en de Commissie wordt beheerd, bezoeken georganiseerd en gefinancierd van burgers uit derde landen aan de Gemeenschap en aan de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1161/95- van **Christian Jacob (RDE)**

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 202/95)

Betreft: Landbouwverzekeringen: nationale steunmaatregelen

Artikel 92 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt in lid 2, onder b), dat „met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen”. Aldus zijn in de verschillende Lid-Staten steunmaatregelen voorzien voor het aangaan van oogstverzekeringen door de landbouwers.

De hoogte van de door de Lid-Staten toegekende steun is zeer verschillend: bijvoorbeeld 10% van de premies in sommige departementen in Frankrijk en tot 60% in Spanje.

Hoe beoordeelt de Commissie deze concurrentievervalsing tussen de landbouwers van de Lid-Staten in productiesectoren als groente en fruit of druiven, die bijzonder zijn blootgesteld aan de wisselvalligheid van het weer en waarvoor veel gebruik wordt gemaakt van verzekeringen om het inkomen te waarborgen?

Zijn deze vervalsingen niet in strijd met de algemene bepalingen van het EU-Verdrag inzake de gemeenschappelijke regels betreffende mededinging, belastingen en harmonisatie van de wetgevingen en in hoeverre kan aandacht worden besteed aan een oplossing voor dit probleem bij de debatten over de hervorming van de desbetreffende GMO's?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(3 mei 1995)

De Commissie kan het geachte Parlementslid de volgende informatie verstrekken.

Voor elke landbouwsector worden de steunmaatregelen van de Staten getoetst aan de hand van de volgende bepalingen:

- als de verzekering uitsluitend die verliezen dekt die de Lid-Staten bij ontstentenis van een verzekering voor 100% zouden kunnen vergoeden omdat het gaat om een natuurramp of een andere buitengewone gebeurtenis in de zin van artikel 92, lid 2, onder b), van het EG-Verdrag (er is ten minste 30% — in de probleemgebieden ten minste 20% — van de productie verloren gegaan), mag de staatssteun voor de verzekeringspremie permanent tot 80% van de door de landbouwer verschuldigde premie bedragen (tot 50% als de verzekering ook andere verliezen bij de plantaardige of dierlijke productie dekt

die de Staat niet voor zijn rekening zou kunnen nemen);

- gaat het om steun voor de premie van een verzekering die niet het risico van natuurrampen in de zin van artikel 92, lid 2, onder b), van het EG-Verdrag dekt (het verlies bedraagt minder dan 30% en in de probleemgebieden minder dan 20%), dan is alleen steun over een periode van maximal tien jaar die in het eerste jaar niet meer dan 30% van de verzekeringspremie bedraagt en in de volgende jaren degressief is, verenigbaar met artikel 92, lid 3, onder c).

De Commissie is van mening dat steunmaatregelen van de Staten die aan deze criteria voldoen, niet in strijd zijn met het Verdrag.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1171/95
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)**

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 202/96)

Betreft: Het ontbreken van een milieu-effectrapportage bij de aanleg van de autoweg A 250 in Duitsland

In een document van de Commissie van 4 juli 1994 wordt de Bondsrepubliek Duitsland verzocht binnen twee maanden te reageren op een met redenen omkleed advies. Het onderwerp van dit advies is het ontbreken van een milieu-effectrapportage naar aanleiding van de aanleg van de A 250 in de buurt van Lüneburg.

1. Heeft de Bondsregering reeds geantwoord?
2. Wat voert de Bondsregering aan ter rechtvaardiging van het ontbreken van een milieu-effectrapportage?
3. Bestaat er nog een reële mogelijkheid het project alsnog stop te zetten?
4. Staan de Bondsrepubliek sancties van de zijde van de Europese Unie te wachten?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(8 mei 1995)

De Commissie heeft een met redenen omkleed advies gericht tot de Duitse overheid omdat deze Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾ niet in nationale wetgeving heeft omgezet. In dit met redenen omkleed advies stipt de Commissie tevens aan dat zij op basis van de gegevens in haar bezit ervan moet uitgaan dat de Duitse autoriteiten voor de aanleg van de autoweg A 250 tussen Oost-Winsen en Lüneburg Ortnissen

toestemming hebben verleend zonder een bij Richtlijn 85/337/EEG vereiste voorafgaande milieu-effectrapportage.

In een brief van 23 augustus 1994 heeft de Duitse overheid de Commissie verzocht de termijn voor antwoord op bovengenoemd advies te verlengen tot 5 november 1994. De Commissie heeft echter nog steeds geen antwoord ontvangen.

De Commissie kan op de vragen 2 en 3 van het geachte Parlements lid derhalve geen antwoord geven. De Commissie moet echter opmerken dat Richtlijn 85/337/EEG slechts een procedure omvat en geenszins de juridische grondslag biedt voor het „stopzetten” van bepaalde projecten.

Wat sancties betreft, kan alleen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een forfaitaire som of dwangsom aan een Lid-Staat opleggen (artikel 171 van het EG-Verdrag) en dat uitsluitend indien deze Lid-Staat niet de nodige maatregelen heeft getroffen om een vorig arrest van het Hof na te komen. In het geval waarop het geachte Parlements lid doelt kan de Commissie het Hof van Justitie slechts passende financiële sancties voorstellen wanneer het Hof heeft beslist dat Duitsland zijn verplichtingen voortvloeiend uit Richtlijn 85/337/EEG niet naleeft en wanneer Duitsland nalaat de nodige maatregelen te treffen om dit arrest na te komen.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1183/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(27 april 1995)

(95/C 202/97)

Betreft: Gebruik van nieuwe technologie voor teleac- en afstandsonderwijs

De Europese Unie heeft toegezegd vaart te zetten achter de omschakeling op een informatiesamenleving. Hoe wil de Commissie bevorderen dat de nieuwe technologie dienstbaar wordt gemaakt aan deze informatiesamenleving, vooral waar het gaat om teleac- en afstandsonderwijs?

Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie

(2 juni 1995)

De Commissie is zich bewust van de noodzaak om de nieuwe technologieën dienstbaar te maken aan de informatiemaatschappij, alsmede van het feit dat dit het geschikte moment is om algemene richtsnoeren vast te stellen voor de ontwikkeling van specifieke initiatieven op communautair niveau. Daarom heeft zij in 1991 een verslag (¹) en een memorandum (²) betreffende open en afstandsonderwijs in de Europese Gemeenschap gepubliceerd.

Op basis van de ervaring die is opgedaan in het kader van verscheidene programma's en initiatieven op het gebied van onderwijs en opleiding zoals Erasmus, Comett, Eurotecnet, Force, Lingua, Delta, Euroform, Now en Horizon, en in het bijzonder met betrekking tot de steun aan innoverende multimedia-projecten, alsmede de bijdragen van Europese deskundigen op dit gebied (³), heeft de Commissie dit onderwijsinstrument volledig geïntegreerd in de nieuwe Socrates- en Leonardo-programma's, in samenhang met het vierde kaderprogramma op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO).

In 1994 zijn bovendien vier proef- en demonstratieve projecten betreffende de betrekkingen tussen onderwijs, opleiding, onderzoek en telematica gelanceerd.

Het Leonardo-programma (⁴) heeft onder andere als doelstelling „het bevorderen van de ontwikkeling van methoden voor zelfstudie op de werkplek en van methoden voor open en afstandsonderwijs en -opleiding, met name om de toegang tot de voortgezette beroepsopleiding te bevorderen”. Op 30 mei is, met een satellietverbinding voor alle landen, in Leuven (België), een voorlichtingsdag over de mogelijkheden van afstandsonderwijs binnen het Leonardo-programma gehouden.

Het Socrates-programma (⁵) biedt eveneens mogelijkheden voor het gebruik en de ontwikkeling van deze methoden binnen de acties met betrekking tot universitair en middelbaar onderwijs, en een specifieke actie wordt gewijd aan de Europese samenwerking ten behoeve van de uitwisseling van informatie en ervaring op het gebied van open en afstandsonderwijs.

Op het gebied van het vierde programma op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling en in het kader van het programma voor telematicatoepassingen (onderwijs- en opleidingssector) heeft het werkplan betrekking op experimentele instellingen voor afstandsonderwijs en -opleiding waarbij gebruik wordt gemaakt van multimediatelematica voor met name universiteiten, MKB's, instellingen voor beroepsopleiding en opleidingsinstanties binnen bedrijven. Een eerste aanbesteding is onlangs bestudeerd en een aantal experimentele projecten zal binnenkort beginnen.

Eveneens op het gebied van hetzelfde vierde OTO-programma voorziet het specifiek programma op het gebied van gericht sociaal-economisch onderzoek (⁶), in het kader van het tweede onderdeel „Onderzoek op het gebied van onderwijs en opleiding”, communautaire onderzoekactiviteiten met als doelstelling onder andere de ondersteuning van inspanningen van de Lid-Staten om „hun onderwijs- en opleidingsstelsels te verbeteren door onderzoek en verspreiding van goede praktijken en vernieuwingen”.

Het specifieke programma op het gebied van de opleiding en mobiliteit van onderzoekers voorziet als een van zijn begeleidende maatregelen „het uitvoeren van een onderzoek naar de haalbaarheid van afstandsonderwijsactiviteiten ten behoeve van minder welvarende regio's in de Gemeenschap, in nauw overleg met andere communautaire programma's”.

De Commissie heeft begin 1995 tevens een task force „Educatieve multimedia-software” opgericht, die op dit gebied een onderzoek moet leiden, hoorzittingen met de betrokken groepen moet voorbereiden en aanbevelingen moet doen betreffende de te ondernemen acties op Europees niveau teneinde de ontwikkeling in deze sector te bevorderen.

(¹) Doc. SEC(91) 897 def.

(²) Doc. COM(91) 388 def.

(³) EADTU, Madrid 1993, workshop in Poitiers, oktober 1993; conferentie, Brussel, december 1993; conferentie in Genève en workshop in Hagen, 1994.

(⁴) PB nr. L 340 van 29. 12. 1994.

(⁵) PB nr. L 244 van 31. 8. 1994.

(⁶) PB nr. L 361 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1184/95

van Gérard Caudron (PSE)

aan de Commissie

(27 april 1995)

(95/C 202/98)

Betreft: Verordening eiwithoudende gewassen

Verordening (EEG) nr. 1765/92 (¹) inzake de eiwithoudende gewassen biedt de Commissie de mogelijkheid de regelingen inzake de toekenning van compensatiebedragen aan te passen om de op de markt vastgestelde prijsdalingen te compenseren. Artikel 15, lid 2, van de verordening zegt: „Met ingang van het verkoopseizoen 1994/1995 kan de Raad volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag besluiten dat de regelingen die gelden voor de toekenning van de compensatiebedragen voor oliehoudende zaden ook gelden voor eiwithoudende gewassen.”

Aangezien de marktprijs voor eiwithoudende gewassen sinds het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 met 10 % is gedaald, is er grote ongerustheid ontstaan over de toekomst van deze productie.

Onder de akkerbouwgewassen is de productie van eiwithoudende gewassen de enige productie waarvoor geen regeling tot stabilisatie van de inkomsten van de producenten is voorzien.

Indien er geen enkele maatregel wordt genomen, zou de dalende rentabiliteit van de productie van eiwithoudende gewassen reeds vanaf 1995 kunnen leiden tot het uit de productie nemen van aanzienlijke oppervlakten. De eiwithoudende gewassen zijn van groot belang voor het evenwicht van de vruchtwisseling in de akkerbouw. Zij voldoen aan een grote vraag en dragen bij tot de vermindering van het grote tekort aan eiwithoudende stoffen in de Europese Unie (slechts 35 % zelfvoorziening).

Is de Commissie van plan om vóór het zaaien in 1995 gebruik te maken van de door Verordening (EEG) nr. 1765/92 geboden mogelijkheid en de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen te verhogen?

(¹) PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(8 mei 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-1004/95 van de heer Jacob (¹).

(¹) Zie bladzijde 34 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1204/95

van Lilli Gyldenkilde (GUE/NGL)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 202/99)

Betreft: Thermie II

Zullen de demonstratieprojecten op het gebied van energietechnologie in derde landen, die tot dusver onder het Thermie-programma vielen, gecontinueerd kunnen worden na maart 1995, als de contracten met de huidige partnerorganisaties aflopen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(16 mei 1995)

De Commissie is een groot voorstander van voortzetting van de demonstratieactiviteiten op het gebied van energietechnologie in derde landen die tot dusver in het kader van het eerste Thermie-programma werden uitgevoerd. De voortzetting van deze activiteiten zal grotendeels afhangen van het uiteindelijke besluit over Thermie II. Daarnaast worden, behalve door een klein onderdeel van het specifieke programma niet-nucleaire energie, ook nog wat mogelijkheden geboden door het nieuwe specifieke programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) op het gebied van samenwerking met derde landen en internationale organisaties, zij het dat demonstratie van energietechnologie slechts een van de vele onderwerpen van dit programma is.

In afwachting zoekt een aantal betrokken organisaties, met name de EG-energiecentra in Midden- en Oost-Europa, in samenwerking met de Commissie actief naar oplossingen voor de moeilijkheden die demonstratieactiviteiten op het gebied van energietechnologie in derde landen momenteel ondervinden.

De Commissie onderzoekt op welke wijze dit probleem op bevredigende wijze kan worden opgelost.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1206/95

van Lilli Gyldenkilde (GUE/NGL)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 202/100)

Betreft: Thermie II

De projecten die in derde landen, met name in Midden- en Oost-Europa, zijn uitgevoerd in het kader van het programma Thermie II hebben de Lid-Staten van de Europese Unie een reeks van sociale voordelen opgeleverd, zoals arbeidsplaatsen. Zal de steun aan relevante activiteiten op dit gebied worden gecombineerd in het kader van het nieuwe arrangement Joule-Thermie in het vierde actieprogramma?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(2 juni 1995)

In het kader van het nieuwe programma Joule-Thermie (specifiek programma voor OTO op het gebied van niet-nucleaire energie) is een — zij het beperkt — aantal activiteiten mogelijk waarbij derde landen kunnen worden betrokken. Deze activiteiten zullen zowel de Gemeenschap als die derde landen wederzijds tot voordeel strekken.

Het programma Joule-Thermie als zodanig moet een positieve uitwerking hebben op de werkgelegenheid. Doordat het de ontwikkeling en het meer algemene gebruik van nieuwe en geavanceerde energietechnologie bevordert en dit speciaal onder het MKB, wordt verwacht dat het programma zal bijdragen tot het stimuleren van de groei, het versterken van het Europees concurrentievermogen en het scheppen van werkgelegenheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1222/95

van Yvan Blot (NI)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 202/101)

Betreft: Compensatie voor eiwithoudende gewassen

Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ betreffende eiwithoudende gewassen geeft de Commissie de mogelijkheid de bepalingen inzake het verlenen van compensatie voor de op de markt geconstateerde prijsverlagingen te regelen. Artikel 15, lid, 2 van de verordening zegt: „Met ingang van het verkoopseizoen 1994/1995 kan de Raad volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag besluiten dat de regelingen die gelden voor de toekenning van de compensatiebedragen voor oliehoudende zaden ook gelden voor eiwithoudende gewassen.”

Aangezien sedert het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 de marktprijs van eiwithoudende gewassen met 10 % is verminderd, is er grote ongerustheid ontstaan over de

toekomst van deze produkties. Bij de belangrijke gewassen zijn namelijk eiwithoudende gewassen de enige die niet in aanmerking komen voor een stabilisatieregeling voor het inkomen van de producenten. Aldus zou, als geen enkele maatregel wordt getroffen, het verlies aan rentabiliteit bij de eiwithoudende gewassen ertoe kunnen leiden dat de arealen reeds in 1995 sterk zullen verminderen.

Eiwithoudende gewassen zijn van essentieel belang voor het evenwicht van de landbouwproductie. Er is grote vraag naar en zij dragen ertoe bij het grote tekort aan eiwitten in de Europese Unie (slechts 35 % zelfvoorziening) te verminderen.

Heeft de Commissie het voornemen vóór het zaaiseizoen van 1995 gebruik te maken van de reglementaire mogelijkheid die artikel 15, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 biedt en het compensatiebedrag voor eiwithoudende gewassen te verhogen?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(10 mei 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-1004/95 van de heer Jacob ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 34 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1252/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 202/102)

Betreft: Aanpassing van de maatregelen ten behoeve van de markt van eiwithoudende gewassen

Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ betreffende eiwithoudende gewassen biedt de Commissie de mogelijkheid de bepalingen inzake de compensatiebedragen aan te passen, teneinde rekening te houden met de huidige daling van de marktprijzen.

Sinds het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 is de marktprijs voor eiwithoudende gewassen met 10 % gedaald. De bezorgdheid omtrent de toekomst van deze sector groeit dan ook met de dag. Voor de eiwithoudende gewassen is immers, in tegenstelling tot de andere belangrijke landbouwgewassen, niet voorzien in een systeem van stabilisatie van het inkomen van de producenten. Indien er geen maatregelen worden getroffen, kan het verlies aan rentabiliteit in deze sector reeds in 1995 leiden tot een aanzienlijke reductie van het areaal.

De eiwithoudende gewassen zijn van het allergrootste belang voor de vruchtwisseling in de akkerbouw. De vraag naar deze produkten is groot: zij dragen ertoe bij het ernstige tekort aan proteïnen in de Europese Unie (zelfvoorzieningsgraad van slechts 35 %) enigszins goed te maken.

Is de Commissie van plan om in 1995, nog vóór de inzaai, gebruik te maken van de mogelijkheid die de communautaire wetgeving haar biedt (met name artikel 15, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1765/92) om de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen te verhogen?

(¹) PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-1004/95 van de heer Jacob (¹).

(¹) Zie bladzijde 34 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1265/95

van Christine Oddy (PSE)
aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 202/103)

Betreft: Europese hulp ter verzekering van een minimum-levensstandaard voor Guatemalteekse vluchtelingen

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen ter evaluatie van de doelmatigheid van de 470 000 ecu die zijn uitgetrokken voor voedselhulp, eerste medische zorg, drinkwater en sanitaire voorzieningen ten behoeve van terugkerende Guatemalteekse vluchtelingen?

Welke follow-up heeft de Commissie in gedachten voor dit vier maanden durende project?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(8 juni 1995)

De delegatie in San José en correspondenten van de Commissie in Guatemala volgen deze zaak op de voet en brengen verslag uit over het verloop van de werkzaamheden. Daaruit blijkt dat de met het project beoogde doeleinden worden verwezenlijkt.

De Commissie kan het geachte Parlementslid mededelen dat de looptijd van het zes maanden durende project (21 september 1994 tot en met 31 maart 1995) met zes maanden zal worden verlengd om in de behoeften van de vluchtelingen te voorzien tot de datum waarop het volgende programma begint te lopen. Het verlenen van medische hulp en van de bijstand die nodig is om de vluchtelingen weer in hun land van oorsprong te integreren, zal in het kader van dat programma worden voortgezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1266/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 202/104)

Betreft: Basisprodukten en medische hulp voor het schiereiland Jaffna, Sri Lanka

Kan de Commissie een specificatie geven van de 365 000 ecu die door het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap is verstrekt voor hulp aan de bevolking op het schiereiland Jaffna?

Welke maatregelen denken de Commissie of het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap te nemen om de doelmatigheid van deze hulp te evalueren?

Welke plannen heeft de Commissie om deze steun te continueren?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(29 mei 1995)

De Commissie heeft voor in totaal 360 000 ecu aan humanitaire hulp toegekend ten behoeve van de door de burgeroorlog in Sri Lanka getroffen burgerbevolking. Deze hulpmaatregel is door het Internationale Comité van het Rode Kruis uitgevoerd. De bijstand was als volgt verdeeld:

	<i>(in ecu)</i>
Medische uitrusting en geneesmiddelen	30 000
Huur van kleine schepen	167 000
Voertuigen met vierwielaandrijving	33 000
Administratieve kosten	123 200
Andere	6 800
Totaal	360 000

De Commissie ontvangt geregeld tussentijdse en eindverslagen van de niet-gouvernementele organisatie die de steunmaatregel uitvoert. Deze verslagen geven bijzonderheden over en een evaluatie van het project tijdens zijn uitvoering.

De Commissie is bereid alle nieuwe verzoeken om humanitaire hulp in dit gebied te onderzoeken indien de toestand dat vereist.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1267/95

van Christine Oddy (PSE)
aan de Commissie
(5 mei 1995)
(95/C 202/105)

Betreft: Hulp aan de door de wervelstorm Gordon getroffen Cubaanse bevolking

Kan de Commissie een specificatie geven van de 365 000 ecu die het Internationale Rode Kruis heeft uitgetrokken voor hulp aan de door de wervelstorm Gordon getroffen Cubaanse bevolking?

Heeft de Commissie plannen om extra hulp te verlenen als follow-up van dit drie maanden durende project?

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om de doelmatigheid van dit driemaandenproject te evalueren en de behoeften aan hulp op de langere termijn te inventariseren?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(30 mei 1995)

De 350 000 ecu die aan het Rode Kruis (Deutsches Rotes Kreuz) zijn toegekend, werden als volgt verdeeld:

	<i>(in ecu)</i>
Personeel:	
buitenlands	7 600
plaatselijk	6 000
Logistieke goederen:	
produkten	91 878
uitrusting	130 436
directe en administratieve kosten	11 115
Medische voorzieningen:	
uitrusting	45 951
materiaal	20 154
directe en administratieve kosten	3 305
Vervoer	29 060
Reserve	4 496

Gezien de acute behoeften onderzoekt de Commissie een algemeen plan om in de loop van dit jaar humanitaire hulp te verstrekken aan Cuba. Naast de evaluatie ter plekke door een team gespecialiseerde medewerkers wordt door een extern adviesbureau een onafhankelijke evaluatie van het project gemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1268/95

van Christine Oddy (PSE)
aan de Commissie
(5 mei 1995)
(95/C 202/106)

Betreft: Hulp aan El Salvador

Kan de Commissie mededelen hoe doelmatig de twee projecten blijken te zijn in het kader waarvan 340 000 ecu is uitgetrokken voor medische hulp, afvalverwijdering, vermindering van de waterverontreiniging en voorlichtingscampagnes ten behoeve van de stad Tecoluca en ten tweede ten behoeve van een tijdelijk onderdak voor vluchtelingen die uit Honduras terugkeren?

Heeft de Commissie plannen de hulp aan El Salvador te continueren?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

De beide projecten zijn eind december 1994 begonnen en nog niet afgerond. Na de beëindiging zal de Commissie een verslag kunnen voorleggen over het effect en de doelmatigheid van de hulp. Toch wordt de Commissie nu op de hoogte gehouden via kwartaalverslagen betreffende de uitvoering en omdat de delegatie toezicht uitoefent op de tenuitvoerlegging.

De resultaten van een evaluatieteam, dat zojuist uit de regio is teruggekeerd, worden thans onderzocht en wellicht wordt er later dit jaar een besluit genomen om de hulp te continueren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1276/95

van Christine Oddy (PSE)
aan de Commissie
(5 mei 1995)
(95/C 202/107)

Betreft: Jaarverslag 1994 van het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap

In het jaarverslag van het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap worden de voornaamste cijfers verstrekt met betrekking tot de humanitaire hulp die via dit bureau is verleend en wel per regio, per partner in de periode 1990—1994 alsook de contacten tussen de Europese Unie en instanties van de Verenigde Naties.

Het verslag vermeldt echter niet hoe het Bureau de doelmatigheid van zijn steunverlening evalueert, of de hulpprogramma's ook na afloop van het project nog vrucht

afwerpen of dat de kwaliteit van de hulpprogramma's significant is verbeterd sinds de oprichting van het Bureau. Hoe evalueert de Commissie haar pakket steunmaatregelen en hoe evalueert zij de doeltreffendheid van het Bureau voor humanitaire hulp?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(23 mei 1995)

De Commissie heeft eind 1993 een kleine evaluatie-eenheid opgezet binnen het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap (European Community Humanitarian Office, ECHO), teneinde de kwaliteit van de gefinancierde operaties te verbeteren en de best mogelijke resultaten te behalen (op grond van een kosten-batenanalyse). Tevens heeft de Commissie een methodologie voor de evaluatie van humanitaire hulp ontwikkeld.

De Commissie zal alle ECHO-partners minstens eenmaal aan een evaluatie onderwerpen om hun algemene en operationele capaciteiten te onderzoeken. Bovendien zullen verdere evaluaties worden uitgevoerd in gevallen waarin waarschijnlijk voortgezette financiering nodig is, in situaties waarin problemen zijn ontstaan, en in andere specifieke omstandigheden. De onafhankelijke consultants die de evaluaties uitvoeren, bespreken hun bevindingen met de mensen in het veld en met hun hoofdkwartier. De eindrapporten van de consultants worden naar de betrokken partner gezonden, vergezeld van een uitnodiging om de conclusies te bespreken. Er zijn diverse vergaderingen gehouden, en uit de resultaten is gebleken welke punten verdere ontwikkeling behoeven, en op welke terreinen verandering nodig is.

Wat de meer algemene vraag naar de baten op langere termijn van door de Gemeenschap gefinancierde humanitaire programma's betreft, mag de korte duur van de operaties niet uit het oog worden verloren. De resultaten van de tot dusver door de evaluatie-eenheid van ECHO uitgevoerde evaluaties zijn positief, en de Commissie is voornemens meer evaluaties, van een breder scala aan activiteiten, te laten uitvoeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1280/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 202/108)

Betreft: Wapens voor Indonesië

Is het de Commissie bekend dat bij luchtaanvallen in Oost-Timor vaak vliegtuigen van het type Hawk worden gebruikt?

Is het de Commissie verder bekend dat British Aerospace in juni 1993 een contract tekende met Indonesië voor de levering van 24 vliegtuigen van het type Hawk?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om zich te verzetten tegen de luchtaanvallen op burgers in Oost-Timor door Indonesië? Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de wapenleveranties aan Indonesië te verbieden?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

De Commissie beschikt niet over informatie over de levering van militaire gevechtsvliegtuigen aan Indonesië en het gebruik dat daarvan wordt gemaakt.

De Commissie en de Lid-Statens hebben de wijze waarop de mensenrechten in Indonesië worden nageleefd van nabij gevolgd.

De Commissie en de Lid-Statens hebben de aandacht van de Regering van Indonesië er herhaaldelijk op gevestigd dat zij steun verlenen aan het streven om tot een algehele, internationaal aanvaardbare beslechting van het Oost-Timor-geschil te komen, waarbij de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties worden geëerbiedigd en rekening wordt gehouden met de noodzaak om de mensenrechten en fundamentele vrijheden te beschermen, en de rechtmatige belangen en aspiraties van de bevolking van Oost-Timor ten volle te respecteren.

Voor nadere bijzonderheden hieromtrent zou de Commissie het geachte Parlementslid willen verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag 1039/95 van de heer Alex Smith.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1283/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 202/109)

Betreft: Straatkinderen in Honduras

Welke maatregelen neemt de Commissie om de straatkinderen in Honduras te helpen? Is het de Commissie bekend dat het geweld tegen straatkinderen in Honduras steeds grotere vormen aanneemt?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(19 mei 1995)

De Commissie is zich bewust van het probleem van de straatkinderen in Honduras. De Commissie verleent momenteel financiële bijstand aan projecten die ten goede komen aan deze kinderen. Uit hoofde van de begroting van 1994 heeft de Commissie een project voor straatkinderen met een totale waarde van 600 000 ecu goedgekeurd.

Het hoofddoel van dit project is het verbeteren van de leefomstandigheden van de straatkinderen, en te zorgen dat zij een produktiever, veiliger en minder afhankelijk leven kunnen leiden. Specifieke doelstellingen zijn:

- voorlichting te geven over de rechten van kinderen, deze rechten te verdedigen en schendingen ervan aan de kaak te stellen;
- programma's te steunen die moeten voorkomen dat meer kinderen behoeftig worden en op straat moeten leven;
- steun te verlenen aan „Casa Alianza” om de kinderen die al op straat leven te helpen, en onderwijsprogramma's te verstrekken.

Het project, dat op 7 februari 1995 van start ging, wordt uitgevoerd door drie niet-gouvernementele organisaties: „Casa Alianza”, „Compartir” en „Coipriden”.

—————

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1320/95
van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

aan de Commissie
(12 mei 1995)
(95/C 202/110)

Betreft: Erasmus-beurzen

Duitse „Fachakademies” worden niet opgenomen in de lijst van onderwijsinstellingen die in het genot kunnen komen van Erasmus-beurzen, dit in tegenstelling tot universiteiten en „Hochschulen”. In Spanje is Erasmus-financiering alleen voorbehouden aan staatsinstellingen.

Is de Commissie niet van mening dat er bijgevolg sprake is van discriminatie van studenten in de Unie, aangezien niet alleen alle Duitse en Spaanse studenten, maar ook alle andere studenten van de Unie die aan deze Duitse of Spaanse instellingen willen studeren, niet in aanmerking komen voor een Erasmus-beurs?

Welke initiatieven denkt de Commissie te nemen om aan deze discriminerende situatie een einde te maken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1335/95
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie
(12 mei 1995)
(95/C 202/111)

Betreft: Criteria waaraan instellingen voor hoger onderwijs moeten voldoen om in aanmerking te komen voor Erasmus-Socrates-beurzen

Het Centro de Estudios Superiores de la Fundación San Valero (Zaragoza) is lid van het Businet, dat zich inzet voor

de Europese dimensie van het onderwijs. Dit instituut verzorgt in Zaragoza (Spanje) universitair onderwijs dat onder auspiciën staat van officieel erkende universiteiten in het Verenigd Koninkrijk, maar desondanks niet in aanmerking komt voor de Erasmus-Socrates-beurzen waarvoor de Britse universiteiten wel in aanmerking komen. Hiervoor zijn twee redenen:

- elke Lid-Staat bepaalt zelf welke onderwijscentra van het land in aanmerking komen voor de Erasmus-Socrates-programma's en Spanje heeft het betreffende instituut niet in deze lijst opgenomen;
- het instituut komt ook niet voor deze programma's in aanmerking via de Britse universiteiten die het diploma afgeven volgens de eigen procedure, waarbij in een aantal gevallen de nationaliteit een criterium is.

Deze situatie is strijdig met de doelstellingen van de programma's Erasmus en Socrates en schaadt de Europese dimensie van het onderwijs. Kan de Commissie daarom de volgende vragen beantwoorden:

1. Welke mogelijkheden heeft de Commissie om in deze situatie op te treden, die voor de docenten en studenten van dit instituut in principe onrechtvaardig lijkt?
2. Als de Commissie bevoegdheden op dit gebied heeft, welke maatregelen denkt zij dan te nemen om dit soort situaties op te lossen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1336/95
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie
(12 mei 1995)
(95/C 202/112)

Betreft: Criteria waaraan instellingen voor hoger onderwijs moeten voldoen om in aanmerking te komen voor Erasmus-Socrates-beurzen

Businet is een netwerk van 72 universiteiten en centra voor hoger onderwijs in West-, Oost- en Midden-Europa. De kans om in aanmerking te komen voor de programma's Erasmus en Socrates blijkt in dit verband niet voor iedereen gelijk te zijn. Alle Duitse en de meeste Spaanse leden blijven op beslissing van de nationale Ministeries van Onderwijs buiten deze programma's, hoewel de studieprogramma's van de instellingen van de Duitse en Spaanse leden volgens het netwerk aantoonbaar volledig gelijk zijn aan studieprogramma's die in Frankrijk, België en Engeland wel voor Erasmus-Socrates in aanmerking komen.

Deze situatie is in strijd met de door de programma's Erasmus-Socrates voorgestane doelstellingen. Kan de Commissie daarom nagaan hoe de situatie van de Spaanse en Duitse leden van Businet werkelijk is?

Als de gelaakte discriminatie inderdaad blijkt te bestaan, welke maatregelen denkt de Commissie dan te nemen om deze in de toekomst te vermijden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1468/95

van Anne André-Léonard (ELDR)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 202/113)

Betreft: Toekenning van beurzen voor het Socrates-programma

De toekenningsprocedure van de beurzen voor het Socrates-programma bepaalt dat elke onderwijsinstelling die een aanvraag doet, als in aanmerking komend opgetekend wordt bij het Erasmus-Socrates-bureau van Brussel. De optekening bij dat centraal bureau veronderstelt dat de Lid-Staten vooraf meedelen bij welke bureaus de onderwijsinstellingen die op nationaal niveau voor het programma in aanmerking komen, zich kunnen inschrijven.

Is het de Commissie bekend dat het federaal Ministerie van Onderwijs in Duitsland de subsidies beperkt tot „hogescholen” (Hochschulen), en dat ze in Spanje beperkt zijn tot staatsinstellingen, met uitsluiting bijgevolg van de private academies in Duitsland en van de centra voor hogere studies in Spanje, hoewel die diploma's afleveren die door de universiteiten van de andere EU-Lid-Staten erkend worden?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de situatie recht te zetten? Zo'n situatie betekent namelijk een schending van het principe van geen discriminatie op grond van nationaliteit, vastgelegd in artikel 6 van het Verdrag over de Europese Unie, en ook dat de verschillende specifieke doeleinden van het Socrates-programma (artikel 3, III en IV) voor een deel niet geëerbiedigd worden.

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1320/95, E-1335/95,
E-1336/95 en E-1468/95**

(2 juni 1995)

De beslissing over de vraag welke instellingen voor hoger onderwijs in aanmerking komen voor deelname aan het Erasmusprogramma valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staten die hun eigen criteria toepassen en die de Commissie jaarlijks de namen van deze instellingen doorgeven.

Het besluit tot instelling van het nieuwe actieprogramma Socrates ⁽¹⁾ bepaalt in artikel 2.1 (definities):

„in het kader van dit programma wordt verstaan onder „universiteit”: alle soorten instellingen voor hoger onderwijs die kwalificaties of titels van dit niveau verlenen, ongeacht hun benaming in de Lid-Staten”,

en in artikel 2.2:

„elke Lid-Staat stelt de lijst van typen universiteiten, scholen en andere onderwijsinstellingen vast waarop dit programma betrekking heeft”.

De Commissie heeft de door de geachte Afgevaardigden gestelde vragen bij de Duitse en Spaanse autoriteiten aan de orde gesteld. Deze hebben bevestigd dat de criteria die werden aangelegd voor opname van instellingen voor hoger onderwijs in de lijst van instellingen die voor deelname aan het Erasmus-programma in aanmerking komen, betrekking hadden op de kwaliteit van de studies en van het docenten-corps, de studieduur en het niveau van de officieel erkende kwalificaties die verleend worden. De particuliere of openbare status van de instellingen speelt bij hun besluit geen enkele rol.

Daar artikel 126 van het EG-Verdrag bepaalt dat de Lid-Staten verantwoordelijk zijn voor de organisatie van hun onderwijsstelsels, is de Commissie van mening dat zij op dit gebied niet kan ingrijpen.

⁽¹⁾ PB nr. L 87 van 20. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1356/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 202/114)

Betreft: Concurrentievermogen van de landbouw en beheer van de agrarische hulpbronnen

In het kader van het communautair programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van het concurrentievermogen van de landbouw en het beheer van de agrarische hulpbronnen (1989—1993) ⁽¹⁾ zijn meer dan 80 onderzoekcontracten gesloten, voor een bedrag van meer dan 50 miljoen ecu. Kan de Commissie mededelen waar de resultaten van deze studies zijn gepubliceerd en hoe de betrokken sectoren toegang kunnen krijgen tot deze informatie?

⁽¹⁾ PB nr. L 58 van 7. 3. 1990, blz. 9.

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

De Commissie stelt vast dat deze vraag identiek is aan de door het geachte Parlementslid gestelde schriftelijke vraag E-509/95.

De Commissie moge het geachte Parlementslid derhalve verwijzen naar het antwoord dat reeds op deze vraag is gegeven ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 19 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1368/95van **Angela Kokkola (PSE)**

aan de Commissie

(3 mei 1995)

(95/C 202/115)

Betreft: VN-conferentie van september 1995 te Peking

Is de Commissie van mening dat een internationale conferentie zo representatief mogelijk moet zijn? Welke maatregelen heeft zij tot nu toe genomen om ervoor te zorgen dat de niet-gouvernementele vrouwenorganisaties (die zoals bekend een belangrijke rol vervullen — ik denk bijvoorbeeld aan de activiteiten die vrouwen ontplooiën in Amnesty International en het Migrantenforum, om maar een paar organisaties te noemen) onder dezelfde voorwaarden als de nationale delegaties kunnen deelnemen aan de conferentie van Peking?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(24 mei 1995)

De Commissie deelt volledig het standpunt dat voor de niet-gouvernementele organisaties (NGO's) moet worden voorzien in de mogelijkheid om onder optimale voorwaarden aan het Forum deel te nemen en met de te Peking aanwezige delegaties in contact te staan op dezelfde wijze als op de vorige door de Verenigde Naties georganiseerde conferenties te Rio, Wenen, Kaïro en Kopenhagen. Zij is er namelijk van overtuigd dat de NGO's op die conferenties een essentiële rol vervulden en een belangrijke bijdrage leverden.

Reeds in oktober 1994 heeft in het kader van de Europese regionale voorbereidende conferentie van Wenen de Europese Unie de secretaris-generaal van de Internationale Vrouwenconferentie erop gewezen het als absoluut noodzakelijk te beschouwen dat de NGO's naar wens aan het Forum kunnen deelnemen zonder moeilijkheden te onderkennen in verband met het binnenkomen op Chinees grondgebied en het toegang krijgen tot het terrein waar de vergaderingen plaatshebben.

Tijdens de laatste zitting, te New York in maart 1995, van de commissie die zich bezighoudt met de positie van de vrouw en die toen heeft gefunctioneerd als comité belast met de voorbereiding van de Conferentie, heeft de Unie haar bezorgheid te kennen gegeven in verband met de deelneming van een aantal NGO's en de keuze van het terrein voor het Forum.

De Unie heeft op 27 april 1995 bij de Chinese autoriteiten eveneens speciale stappen ondernomen met het oog op de vrijwaring van de contacten tussen de NGO's en de officiële delegaties tijdens de Conferentie.

De Commissie is zich bewust van de moeilijkheden die de ligging buiten de stad Peking van het door de Chinese autoriteiten voor het Forum bestemde terrein de NGO's zal opleveren. Met de Chinese autoriteiten zullen nog verdere contacten plaatshebben die zullen worden aangewend om hen aan te sporen tot het vervangen van de tot dusver gekozen oplossing door een te prefereren alternatief. De Chinese Regering heeft niettemin reeds opgemerkt dat een

terreinwijziging in het huidige stadium talrijke problemen zou opleveren.

Met betrekking tot de deelneming van seropositieve personen aan de Conferentie en het Forum hebben de Chinese autoriteiten te kennen gegeven dat speciale maatregelen zijn genomen om hun de toegang te garanderen, maar dat het de Chinese Regering toekwam autonoom vast te stellen welke formulieren bij de ingang tot het terrein worden uitgedeeld.

De Commissie wenst er tenslotte op te wijzen dat zij een bedrag van 1,3 miljoen ecu uit de begrotingsmiddelen beschikbaar heeft gesteld om de werkzaamheden van een groot aantal NGO's in verband met de Conferentie te ondersteunen en hun reis naar Peking mogelijk te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1369/95van **Jürgen Schröder (PPE)**

aan de Commissie

(3 mei 1995)

(95/C 202/116)

Betreft: Grensoverschrijdende projecten tussen Duitsland en Tsjechië en tussen Duitsland en Polen

Op de begroting 1994 werd in het kader van het programma Phare 150 miljoen ecu uitgetrokken voor grensoverschrijdende samenwerkingsprojecten tussen landen van de Europese Unie en landen in Midden- en Oost-Europa.

Kan de Commissie:

1. een overzicht verstrekken van alle Duits-Tsjechische en Duits-Poolse grensoverschrijdende projecten inclusief de kosten daarvan, die in 1994 uit bovengenoemde begrotingslijn werden gesteund, resp. in het lopende jaar 1995 zullen worden gesteund;
2. mededelen of de kredieten van de begrotingslijn 1994 voor Duits-Tsjechische en Duits-Poolse grensoverschrijdende projecten volledig zijn opgebruikt of dat nog verplichtingen kunnen worden aangegaan ten laste van nog niet vastgelegde kredieten?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(22 mei 1995)

Van de 150 miljoen ecu die in 1994 is uitgetrokken voor de financiering van structurele maatregelen in de grensgebieden van Midden- en Oosteuropese landen die aan de Gemeenschap grenzen, was 55 miljoen ecu voor het Pools-Duitse grensgebied en 25 miljoen ecu voor het Tsjechisch-Duitse grensgebied bestemd.

De 55 miljoen ecu voor het Pools-Duitse grensgebied werden als volgt toegewezen:

Maatregel 1: Vervoer (grensovergangen)*(in miljoen ecu)*

Naam	Bijdrage
Gubinek	16,0
Kolbaskowo	10,0
Olszyna	15,0
Osinow Dolny	1,2
Radomierzyce	0,3
Swiecko	5,5
Totaal	48,0

Maatregel 2: Onderwijs en Opleiding*(in miljoen ecu)*

Naam	Bijdrage
Viadrina (Europese Universiteit)	4,0
Programmabeheer	3,0
Totaal	7,0

De 25 miljoen ecu voor het Tsjechisch-Duitse grensgebied werd als volgt verdeeld:

Maatregel 1: Vervoerinfrastructuur aan grensovergangen*(in miljoen ecu)*

Naam	Bijdrage
Cheb (Spoorweg)	8,9
Zelezna (Weg)	1,0
Totaal	9,9

Maatregel 2: Milieu-infrastructuur*(in miljoen ecu)*

Naam	Bijdrage
Vresova—Nejdek (stoompijpleiding)	4,9
Usti n. Ladem (riolering)	2,9
Hradek n. Nisou (waterzuiveringsinstallatie)	1,2
Rumburk (riolering)	1,9
Steti (delignificatie m.b.v. zuurstof)	4,1
Totaal	15,0

Voor beide grensgebieden zijn in de loop van 1994 voor het volledige beschikbare bedrag betalingsverplichtingen aangegaan.

Op dit ogenblik wordt een indicatief meerjarig programma voor de periode 1995—1999 uitgewerkt en wordt gezamenlijk overleg gepleegd over de voor 1995 te kiezen projecten.

Het moet voor de Commissie mogelijk zijn met betrekking tot het programma voor 1995 in de loop van de zomer de nodige besluiten te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1374/95

van Francisco Lucas Pires (PPE)

aan de Commissie

*(12 mei 1995)**(95/C 202/117)*

Betreft: Gevolgen voor het milieu van Spaans waterplan

Het Spaans waterplan is uitgewerkt zonder Portugal te raadplegen, terwijl drie van de belangrijkste rivieren van het Iberisch schiereiland, de Douro, Taag en Guadiana, in Portugal uitmonden en grotendeels door Portugal lopen. Dit plan veroorzaakt een vermindering van het debiet van de genoemde rivieren op Portugees grondgebied en in andere gebieden van het schiereiland. Het internationaal rivierenrecht en de communautaire milieunormen worden hiermee overtreden.

Heeft de Commissie de milieugevolgen van dit plan geanalyseerd of weet zij of er een dergelijke rapportage is uitgevoerd?

Welke stappen denkt zij te ondernemen om de betrokken landen tot overeenstemming te brengen en te voorkomen dat het genoemde plan in zijn huidige vorm ten uitvoer wordt gelegd?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 juni 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag 2277/94 van de heer Barros Mourra ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 152 van 19. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1425/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

*(22 mei 1995)**(95/C 202/118)*

Betreft: Evaluatieprogramma radiologische bescherming

In 1992 heeft de Commissie aangekondigd (XXVIe Algemeen Verslag, punt 316) dat zij samen met groepen

onafhankelijke deskundigen was begonnen met een evaluatie van de verschillende specifieke programma's waaronder radiologische bescherming. Kan de Commissie mededelen wat de resultaten van deze evaluatie zijn?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(9 juni 1995)

De Commissie stelt vast dat deze vraag identiek is aan de door het geachte Parlementslid gestelde schriftelijke vraag 848/95.

De Commissie moge het geachte Parlementslid derhalve verwijzen naar het antwoord dat reeds op deze vraag is gegeven ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 196 van 31. 7. 1995.

Bij de ondertekening van het Verdrag betreffende de Europese Unie in 1992 heerste er tussen de Lid-Staten geen consensus over de wenselijkheid van een Europees toerismebeleid. Een beslissing ter zake kan alleen worden genomen in het kader van het debat over de herziening van het Verdrag en op de Intergouvernementele Conferentie van 1996.

De Commissie attendeert het geachte Parlementslid erop dat het niet aan de Commissie is de officiële standpunten van de Lid-Staten mede te delen, ook al heeft zij bij diverse gelegenheden kunnen vaststellen dat vertegenwoordigers van de Lid-Staten er bepaalde ideeën op nahouden.

Het Groenboek van de Commissie over de rol van de Europese Unie op het gebied van toerisme ⁽¹⁾ zal bijdragen tot een verdieping van de gedachtenwisseling over dit onderwerp; uit de reacties op het Groenboek zal blijken hoe het debat ter zake zich ontwikkelt, met name wat het standpunt van de Lid-Staten betreft.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 97.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1431/95

van Helena Torres Marques (PSE)

aan de Commissie

(4 mei 1995)

(95/C 202/119)

Betreft: Gemeenschappelijk toerismebeleid van de Europese Unie

Volgens het blad „Europe” van 29 maart 1995 heeft de heer Papoutsis, lid van de Commissie, het Europees Parlement gevraagd de Commissie te steunen bij haar pogingen in de Europese Unie een gemeenschappelijk toerismebeleid te bevorderen. Hij voegde daaraan toe dat dit niet makkelijk zou zijn, omdat diverse Lid-Staten op grond van het subsidiariteitsbeginsel van mening zijn dat het toerisme geen beleidssector voor de Unie is.

Kan de heer Papoutsis mededelen om welke Lid-Staten het hier gaat?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(9 juni 1995)

Met haar betoog tijdens de vergadering van de Commissie vervoer en toerisme op 23 maart 1995 heeft de Commissie de Parlementsliden die voor een grotere inzet van de Gemeenschap ten gunste van het toerisme pleiten, eraan willen herinneren dat met name rekening moet worden gehouden met het standpunt van de Lid-Staten ten aanzien van de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel op dit gebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1443/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 202/120)

Betreft: Het voorgestelde Pa Nam-project in Tibet

Is de Commissie zich bewust van de ongerustheid die is ontstaan met betrekking tot het Pa Nam-project in Tibet?

Gaat de Commissie een volledig onderzoek instellen naar de plaatselijke ongerustheid over het project?

Weet de Commissie dat er geen enkele plaatselijke of internationale NGO werd betrokken bij de beoordeling van dit project en dat met de Tibetanen ter plaatse niet is overlegd?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(21 juni 1995)

De geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen 94/95 van de heer Vandemeulebroucke ⁽¹⁾, 276/95 van de heer Langer en van mevrouw Aglietta ⁽²⁾ en 1054/95 van de heer Watson ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 58.

⁽²⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 64.

⁽³⁾ PB nr. C 179 van 13. 7. 1995, blz. 63.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1694/95**van Yves Verwaerde (PPE)****aan de Commissie***(15 juni 1995)**(95/C 202/121)*

Betreft: Aanpassing van de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen

Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ betreffende eiwithoudende gewassen biedt de Commissie de mogelijkheid om de regelingen inzake de toekenning van compensatiebedragen aan te passen om de op de markt vastgestelde prijsdalingen te compenseren. Artikel 15, lid 2, van de verordening zegt: „Met ingang van het verkoopseizoen 1994/1995 kan de Raad volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag besluiten dat de regelingen die gelden voor de toekenning van de compensatiebedragen voor oliehoudende zaden ook gelden voor eiwithoudende gewassen.”

Aangezien de marktprijs voor eiwithoudende gewassen sinds het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 met 10 % is gedaald, is er grote ongerustheid ontstaan over de toekomst van deze produktie.

Onder de akkerbouwgewassen is de produktie van eiwithoudende gewassen de enige waarvoor geen regeling tot stabilisatie van de inkomsten van de producenten is voorzien. Indien er geen enkele maatregel wordt genomen, zou de dalende rentabiliteit reeds vanaf 1995 kunnen leiden tot het uit produktie nemen van aanzienlijke oppervlakten.

Eiwithoudende gewassen zijn van groot belang voor het evenwicht van de vruchtwisseling in de akkerbouw. Ze voldoen aan een grote vraag en dragen bij tot de vermindering van het grote tekort aan eiwithoudende stoffen in de Europese Unie (slechts 35 % zelfvoorziening).

Is de Commissie van plan om vóór het zaaien in 1995 gebruik te maken van de door Verordening (EEG) nr. 1765/92 geboden mogelijkheid en de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen te verhogen?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(27 juni 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-1004/95 van de heer Jacob ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 34 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1695/95**van Jack Lang (PSE)****aan de Commissie***(15 juni 1995)**(95/C 202/122)*

Betreft: Verordening eiwithoudende gewassen

Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ betreffende eiwithoudende gewassen biedt de Commissie de mogelijkheid om de regelingen inzake de toekenning van compensatiebedragen aan te passen om de op de markt vastgestelde prijsdalingen te compenseren.

Aangezien de marktprijs voor eiwithoudende gewassen sinds het begin van het verkoopseizoen 1994/1995 met 10 % is gedaald, is er grote ongerustheid ontstaan over de toekomst van deze produktie.

Onder de akkerbouwgewassen is de produktie van eiwithoudende gewassen de enige waarvoor geen regeling tot stabilisatie van de inkomsten van de producenten is voorzien. Indien er geen enkele maatregel wordt genomen, zou de dalende rentabiliteit reeds vanaf 1995 kunnen leiden tot het uit de produktie nemen van aanzienlijke oppervlakten.

Eiwithoudende gewassen zijn van groot belang voor het evenwicht van de vruchtwisseling in de akkerbouw. Ze voldoen aan een grote vraag en dragen bij tot de vermindering van het grote tekort aan eiwithoudende stoffen in de Europese Unie (slechts 35 % zelfvoorziening).

Is de Commissie van plan om vóór het zaaien in 1995 gebruik te maken van de in artikel 15, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 geboden mogelijkheid en de compensatiebedragen voor eiwithoudende gewassen te verhogen?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(27 juni 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-1004/95 van de heer Jacob ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 34 van dit Publikatieblad.